

Udskriftsdato: 14. december 2025

2017/1 LSF 231 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af udlændingeloven (Reform af reglerne om ægtefællesammenføring med nyt integrationskrav i stedet for tilknytningskravet, skærpet boligkrav m.v.)

Ministerium: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Journalnummer: Udlændinge- og Integrationsmin., j.nr. 2017-16507

Forslag

til

Lov om ændring af udlændingeloven

(Reform af reglerne om ægtefællesammenføring med nyt integrationskrav i stedet for tilknytningskravet, skærpet boligkrav m.v.)

§ 1.

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1117 af 2. oktober 2017, som ændret bl.a. ved lov nr. 123 af 26. februar 2018 og senest ved lov nr. 124 af 26. februar 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 4, 1. pkt., ændres »50.000 kr.« til: »100.000 kr.«, og »stk. 23« ændres til: »stk. 27«.

2. I § 9, stk. 4, 3. pkt., ændres »2012-niveau« til: »2018-niveau«, og »2013« ændres til: »2019«.

3. § 9, stk. 6 og 7, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 6. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, skal, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, betinges af, at

- 1) den herboende person godtgør at råde over en selvstændig bolig af rimelig størrelse, jf. stk. 31,
- 2) boligen på ansøgningstidspunktet ikke ligger i et boligområde, der er omfattet af den gældende bekendtgørelse om boligkravslisten for ægtefællesammenføring, jf. stk. 7, 2. pkt., og
- 3) ansøgeren og den herboende person i tiden, indtil ansøgeren meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, ikke flytter til en bolig, som ligger i et boligområde, der er omfattet af den gældende bekendtgørelse om boligkravslisten for ægtefællesammenføring, jf. stk. 7, 2. pkt.

Stk. 7. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter regler om en boligkravsliste for ægtefællesammenføring, herunder kriterierne for optagelse af et boligområde på listen. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter hvert år ved bekendtgørelse, hvilke boligområder der opfylder kriterierne for optagelse på boligkravslisten for ægtefællesammenføring.

Stk. 8. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, kan, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun gives, hvis den herboende person har bestået Prøve i Dansk 3, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau, og ægtefællerne eller samleverne opfylder mindst tre af følgende betingelser:

- 1) Den herboende person har været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed her i landet i mindst 5 år forud for ansøgningen om opholdstilladelse.
- 2) Den herboende person har været under uddannelse her i landet i mindst 6 år, heraf mindst 1 års sammenhængende fuldtidsuddannelse ud over grundskolen og 10. klasse, forud for ansøgningen om opholdstilladelse.
- 3) Ansøgeren har bestået Prøve i Dansk 1, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau eller en engelskprøve på B1-niveau eller på et tilsvarende eller højere niveau.
- 4) Ansøgeren har været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 3 år ud af de seneste 5 år forud for ansøgningen om opholdstilladelse.
- 5) Ansøgeren har bestået et offentligt anerkendt uddannelsesforløb af mindst 1 års varighed på en uddannelse, der mindst er på niveau med 1 år af en videregående uddannelse her i landet eller kan sidestilles med en dansk erhvervsuddannelse, forud for ansøgningen om opholdstilladelse.

Stk. 9. Har ansøgeren nået pensionsalderen i sit hjemland, medregnes pensionsårene som arbejdsår ved opgørelsen af betingelsen i stk. 8, nr. 4.

Stk. 10. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, kan, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun gives, hvis ansøgeren har haft mindst ét lovligt ophold i Danmark i medfør af §§ 1-4 b, § 5, stk. 2, i medfør af EU-reglerne, jf. § 6, eller en opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, 9 i-9 n eller 9 p.«

Stk. 8-12 bliver herefter stk. 11-15.

4. I § 9, *stk. 11, 1. pkt.*, der bliver stk. 14, 1. pkt., ændres »stk. 19« til: »stk. 23«.

5. I § 9, *stk. 12, nr. 1*, der bliver stk. 15, nr. 1, ændres »1 år og 6 måneders« til: »6 måneders«.

6. I § 9, *stk. 12, nr. 2*, der bliver stk. 15, nr. 2, indsættes efter »kapitel 12 eller 13«: »eller §§ 210, 216 og 222-224, § 225, jf. § 216, eller §§ 244-246«.

7. I § 9, *stk. 12, nr. 4*, der bliver stk. 15, nr. 4, ændres »3 år« til: »4 år«.

8. I § 9, *stk. 12, nr. 5*, der bliver stk. 15, nr. 5, udgår »og«.

9. § 9, *stk. 12, nr. 6*, der bliver stk. 15, nr. 6, ophæves, og i stedet indsættes:

»6) har været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 3 år og 6 måneder inden for de seneste 4 år forud for ansøgningen om opholdstilladelse, og

7) fortsat må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på det tidspunkt, hvor opholdstilladelse vil kunne meddeles.«

10. I § 9 indsættes efter stk. 12, der bliver stk. 15, som nyt stykke:

»*Stk. 16.* Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, litra e, kan, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun gives, hvis den herboende person opfylder to af følgende betingelser:

- 1) Den herboende person har bestået en medborgerskabsprøve, jf. integrationslovens § 41 b, eller udvist aktivt medborgerskab her i landet gennem mindst 1 års deltagelse i bestyrelser, organisationer m.v.
- 2) Den herboende person har haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 4 år inden for de seneste 4 år og 6 måneder forud for meddelelsen af opholdstilladelse.
- 3) Den herboende person har haft en årlig skattepligtig indkomst på gennemsnitligt 280.908,00 kr. de seneste 2 år forud for det tidspunkt, hvor opholdstilladelse vil kunne meddeles. Det angivne beløb er fastsat i 2018-niveau og reguleres fra og med 2019 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.«

Stk. 13-37 bliver herefter stk. 17-41.

11. I § 9, *stk. 13*, der bliver stk. 17, ændres »§ 11, stk. 3« til: »§ 11, stk. 3 og 4«, og »stk. 12, nr. 1-6,« ændres til: »stk. 15, nr. 1-7, og stk. 16,«.

12. I § 9, *stk. 14, 1. og 2. pkt.*, der bliver stk. 18, 1. og 2. pkt., ændres »stk. 12, nr. 6,« til: »stk. 15, nr. 6 og 7, og stk. 16, nr. 2 og 3,«.

13. I § 9, *stk. 15, 3. pkt.*, der bliver stk. 19, 3. pkt., ændres »stk. 27« til: »stk. 31«.

14. I § 9, *stk. 18*, der bliver stk. 22, ændres »stk. 28« til: »stk. 32«.

15. I § 9, *stk. 20, 3. pkt.*, der bliver stk. 24, 3. pkt., ændres »stk. 27« til: »stk. 31«.

16. I § 9, stk. 23, 2. pkt., der bliver stk. 27, 2. pkt., ændres »Stk. 22, 2. pkt.,« til: »Stk. 26, 2. pkt.,«.
17. I § 9, stk. 25, der bliver stk. 29, og § 9, stk. 26, 1. pkt., der bliver stk. 30, 1. pkt., ændres »stk. 15, 1. og 2. pkt., og stk. 20, 1. og 2. pkt.« til: »stk. 19, 1. og 2. pkt., og stk. 24, 1. og 2. pkt.«
18. I § 9, stk. 26, 3. pkt., der bliver stk. 30, 3. pkt., ændres »stk. 15, 1. pkt.« til: »stk. 19, 1. pkt.«
19. I § 9, stk. 27, 3. pkt., der bliver stk. 31, 3. pkt., ændres »stk. 15, 2. pkt., og stk. 20, 2. pkt.,« til: »stk. 19, 2. pkt., og stk. 24, 2. pkt.,«.
20. I § 9, stk. 28, 1. pkt., der bliver stk. 32, 1. pkt., ændres »stk. 18« til: »stk. 22«.
21. I § 9, stk. 29, der bliver stk. 33, ændres »stk. 12, nr. 3,« til: »stk. 15, nr. 3,«.
22. § 9, stk. 31 og 32, der bliver stk. 35 og 36, affattes således:
»Stk. 35. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, skal, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derimod, betinges af, at udlændingen består en danskprøve på A2-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau, der er etableret af udlændinge- og integrationsministeren. Prøven skal være bestået senest 9 måneder fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregisteret eller, hvis udlændingen allerede har opholdstilladelse her i landet, fra meddelelsen af opholdstilladelsen efter stk. 1, nr. 1. Det påhviler udlændingen at fremlægge dokumentation herfor. Har udlændingen aflagt, men ikke bestået prøven inden 9 måneder, kan omprøve finde sted indtil 3 måneder efter udløbet af fristen på 9 måneder. Ved lovligt forfald suspenderes de nævnte frister efter ansøgning herom med en periode svarende til varigheden af det lovlige forfald.
- Stk. 36. Kommunalbestyrelsen kan efter anmodning nedsætte den økonomiske sikkerhed efter stk. 4 med 60.000 kr., jf. dog stk. 38, når en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, inden for den frist, der er nævnt i stk. 35, har bestået danskprøven på A2-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.«
23. I § 9, stk. 33, der bliver stk. 37, ændres »10.000 kr.« til: »20.000 kr.,« og »stk. 34« ændres til: »stk. 38«.
24. I § 9, stk. 34, der bliver stk. 38, ændres »stk. 31-33« til: »stk. 36 og 37«, og »10.000 kr.« ændres til: »20.000 kr.«
25. I § 9, stk. 35, 1. pkt., der bliver stk. 39, 1. pkt., ændres »stk. 30« til: »stk. 34«, »stk. 32« ændres til: »stk. 35«, og »2.400 kr.« ændres til: »2.658,01 kr.«
26. I § 9, stk. 36, der bliver stk. 40, ændres »stk. 30 og 32« til: »stk. 34 og 35«.
27. I § 9, stk. 37, der bliver stk. 41, ændres »stk. 31-35« til: »stk. 36-39«, »2012-niveau« ændres til: »2018-niveau«, og »2013« ændres til: »2019«.
28. I § 9 c, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 9, stk. 2-20 og 30,« til: »§ 9, stk. 2-24, 34 og 35,«.
29. I § 9 c, stk. 1, 3. pkt., ændres »§ 9, stk. 22-29 og 31-37,« til: »§ 9, stk. 26-33 og 36-41,«.
30. I § 9 h, stk. 7, ændres »§ 9, stk. 21,« til: »§ 9, stk. 25,«.
31. I § 9 m, stk. 3, ændres »§ 9, stk. 9,« til: »§ 9, stk. 12,«.
32. I § 9 n, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 9, stk. 9,« til: »§ 9, stk. 12,«.

33. To steder i § 17, stk. 3, 2. pkt., ændres »§ 9, stk. 17,« til: »§ 9, stk. 21,«.
34. I § 19, stk. 1, nr. 4, ændres »stk. 15, 1. og 2. pkt., og stk. 20, 1. og 2. pkt.,« til: »stk. 19, 1. og 2. pkt., og stk. 24, 1. og 2. pkt.,«.
35. I § 19, stk. 1, nr. 6, 1. pkt., og nr. 7, 1. pkt., ændres »§ 9, stk. 6, stk. 15, 3. pkt., og stk. 20, 3. pkt.,« til: »§ 9, stk. 6, nr. 1, stk. 19, 3. pkt., og stk. 24, 3. pkt.,«.
36. I § 19, stk. 1, nr. 6, 2. pkt., og nr. 7, 2. pkt., ændres »§ 9, stk. 27« til: »§ 9, stk. 31«.
37. I § 19, stk. 1, indsættes efter nr. 7 som nye numre:
- »8) Når opholdstilladelsen er betinget af, at udlændingen og den herboende person ikke flytter til en bolig i et boligområde, der er omfattet af den gældende bekendtgørelse om boligkravslisten for ægtefællesammenføring, jf. § 9, stk. 6, nr. 3, og udlændingen og den herboende person flytter til en bolig i et sådant område.
 - 9) Når opholdstilladelsen ikke er betinget af, at udlændingen og den herboende person ikke flytter til en bolig i et boligområde, der er omfattet af den gældende bekendtgørelse om boligkravslisten for ægtefællesammenføring, fordi særlige grunde taler derimod, jf. § 9, stk. 6, nr. 3, og disse særlige grunde ikke længere foreligger, og udlændingen og den herboende person flytter til en bolig i et boligområde omfattet af den gældende bekendtgørelse om boligkravslisten for ægtefællesammenføring, jf. § 9, stk. 6, nr. 3.«
- Nr. 8-14 bliver herefter nr. 10-16.
38. To steder i § 19, stk. 1, nr. 13, der bliver stk. 1, nr. 15, ændres »§ 9, stk. 30« til: »§ 9, stk. 34 og 35«.
39. I § 33, stk. 5, ændres »§ 9, stk. 21,« til: »§ 9, stk. 25,«.
40. I § 40 d ændres »§ 9, stk. 30 og 32,« til: »§ 9, stk. 34 og 35,«.
41. I § 44 a, stk. 5, ændres »§ 9, stk. 23,« til: »§ 9, stk. 27,«.
42. I § 46, stk. 1, ændres »§ 9, stk. 22, 23 og 31-33,« til: »§ 9, stk. 26, 27, 36 og 37,«.
43. I § 46 a, stk. 9, ændres »§ 19, stk. 1, nr. 12, 2. pkt.,« til: »§ 19, stk. 1, nr. 14, 2. pkt.,«.
44. I § 48 f, 1. pkt., ændres »§ 9, stk. 30 og 32,« til: »§ 9, stk. 34 og 35,«.
45. I § 48 g ændres »§ 9, stk. 31-33,« til: »§ 9, stk. 36 og 37,«.
46. I § 52 b, stk. 1, nr. 3, ændres »§ 9, stk. 30,« til: »§ 9, stk. 34 og 35«.
47. I § 52 b, stk. 1, nr. 5, ændres »§ 9, stk. 21,« til: »§ 9, stk. 25,«.
48. § 52 b, stk. 1, nr. 9, ophæves.
- Nr. 10-17 bliver herefter nr. 9-16.

§ 2

Stk. 1 Loven træder i kraft den 1. juli 2018.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse på ansøgninger indgivet før lovens ikrafttræden. For sådanne ansøgninger finder de hidtil gældende regler anvendelse, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 3. Kan der ikke efter den hidtil gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 7, som ophævet ved denne lovs § 1, nr. 3, meddeles opholdstilladelse på grundlag af ægtefællesammenføring, tager

Udlændingestyrelsen samtidig stilling til, om der kan meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 9 eller 9 c som ændret ved denne lovs § 1, nr. 1-29.

Stk. 4. Stadfæster Udlændingenævnet en afgørelse, hvor der efter den hidtil gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 7, som ophævet ved denne lovs § 1, nr. 3, meddeles afslag på ansøgning om opholdstilladelse på grundlag af ægtefællesammenføring, anmoder nævnet samtidig Udlændingestyrelsen om at tage stilling til, om der kan meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 9 eller 9 c som ændret ved denne lovs § 1, nr. 1-29.

Stk. 5. Regler fastsat i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 27, 3. pkt., og stk. 36, jf. lovbekendtgørelse nr. 1117 af 2. oktober 2017, som ændret senest ved lov nr. 124 af 26. februar 2018, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 31, 3. pkt., og stk. 40 som ændret ved denne lovs § 1, nr. 19 og 26.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de henholdsvis færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning
2. Hovedpunkterne i lovforslaget
 - 2.1. Hovedtræk i de gældende regler om ægtefællesammenføring
 - 2.2. Et nyt integrationskrav
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Aftalen af 7. februar 2018
 - 2.2.3. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2.4. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser
 - 2.2.4.1. Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8
 - 2.2.4.2. Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14
 - 2.2.4.3. Forholdet til FN's Handicapkonvention
 - 2.2.4.4. Forholdet til CEDAW-konventionen
 - 2.3. Et nyt besøgskrav
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.1.1. Tilknytningskravet
 - 2.3.1.2. Visumpraksis
 - 2.3.2. Aftalen af 7. februar 2018
 - 2.3.3. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3.4. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser
 - 2.3.4.1. Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8
 - 2.4. De overførte betingelser
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.1.1. De overførte betingelser i udlændingelovens § 9, stk. 12
 - 2.4.1.2. De gældende betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse i udlændingelovens § 11
 - 2.4.2. Aftalen af 7. februar 2018
 - 2.4.3. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.4.4. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser
 - 2.4.4.1. Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8
 - 2.4.4.2. Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14
 - 2.4.4.3. Forholdet til FN's Handicapkonvention
 - 2.4.4.4. Forholdet til CEDAW-konventionen
 - 2.5. Boligkravet
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.1.1. Boligkravet
 - 2.5.1.2. Ghetto listen
 - 2.5.2. Aftalen af 7. februar 2018
 - 2.5.3. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.5.4. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser
 - 2.5.4.1. Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8
 - 2.5.4.2. Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14
 - 2.5.4.3. Forholdet til artikel 2 i fjerde tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention
 - 2.6. Kravet om økonomisk sikkerhedsstillelse
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Aftalen af 7. februar 2018

- 2.6.3. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.6.4. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser
 - 2.6.4.1. Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8
- 2.7. Danskkravet til ansøgeren
 - 2.7.1. Gældende ret
 - 2.7.2. Aftalen af 7. februar 2018
 - 2.7.3. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.7.4. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser
 - 2.7.4.1. Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8
 - 2.7.4.2. Forholdet til FN's Handicapkonvention
- 3. Danmarks internationale forpligtelser
 - 3.1. Relevante internationale forpligtelser på ægtefællesammenføringsområdet
 - 3.1.1. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8
 - 3.1.2. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14
 - 3.1.3. Artikel 2 i fjerde tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention
 - 3.1.4. FN's Handicapkonvention
 - 3.1.5. CEDAW-konventionen
 - 3.1.6. FN's Børnekonvention
 - 3.1.7. Danmarks forpligtelser efter Associeringsaftalen med Tyrkiet m.v.
 - 3.1.8. Øvrige forpligtelser
 - 3.2. Udlændingelovens § 9 c
- 4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
- 5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.
- 6. Administrative konsekvenser for borgerne
- 7. Miljømæssige konsekvenser
- 8. Forholdet til EU-retten
- 9. Hørte myndigheder og organisationer mv.
- 10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Den 7. februar 2018 indgik regeringen aftale med Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet om stramme, afbalancerede og realistiske regler for ægtefællesammenføring, hvor integrationen er i centrum. Aftalen omtales herefter som aftalen af 7. februar 2018.

Formålet med dette lovforlag er at gennemføre de dele af aftalen af 7. februar 2018, der kræver ændring af udlændingeloven.

Sigtet med lovforslaget er nærmere bestemt at stramme ægtefællesammenføringsreglerne og samtidig sikre, at reglerne mere målrettet sætter integrationen i centrum. Det skal være afgørende, om der på baggrund af begge ægtefællers eller samleveres forhold er udsigt til en vellykket integration af den ægtefælle eller samlever, der kommer hertil.

Det er desuden afgørende for regeringen og aftaleparterne, at der gælder klare og gennemsikkelige regler på området, som den enkelte på forhånd kan indrette sig efter.

Regeringen, Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet er på den baggrund enige om bl.a. følgende:

For det første indføres der – i stedet for det hidtil gældende tilknytningskrav – et nyt integrationskrav, hvor ægtefællesammenføring normalt kun kan gives, hvis ægtefællerne eller samleverne samlet set opfylder fire ud af seks integrationsrelevante betingelser vedrørende begge parter sprogekundskaber, erhvervs erfaring og uddannelse. Betingelsen vedrørende den herboendes sprogekundskaber, der er et krav til den herboende ægtefælle om bestået Prøve i Dansk 3 eller tilsvarende, skal være obligatorisk. Det betyder, at ægtefællerne eller samleverne herudover samlet set skal opfylde mindst tre af de resterende fem betingelser. Det nye integrationskrav træder i stedet for tilknytningskravet, som afskaffes.

For det andet videreføres dog den del af tilknytningskravet, som indebærer, at ægtefællesammenføring normalt kun kan gives, hvis ansøgeren har haft mindst ét lovligt ophold i Danmark.

For det tredje skærpes de såkaldte overførte betingelser i reglerne om ægtefællesammenføring, så de kommer til at afspejle de gældende regler for tidsubegrænset opholdstilladelse.

For det fjerde skærpes boligkravet, så boligen fremover normalt ikke må ligge i et boligområde omfattet af en ny liste over boligområder, der opfylder to ud af de fire kriterier vedrørende tilknytning til arbejdsmarkedet, kriminalitet, uddannelse og bruttoindkomst, der aktuelt indgår på den såkaldte ghettoliste. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter ved bekendtgørelse nærmere regler om kriterierne og udsteder én gang årligt en bekendtgørelse om, hvilke boligområder der omfattes af det nye boligkrav for ægtefællesammenføring.

For det femte skærpes kravet om økonomisk sikkerhedsstillelse, så den herboende person fremover skal stille økonomisk sikkerhed for 100.000 kr. (i 2018-niveau), mod i dag 50.000 kr. (55.375,27 kr. i 2018-niveau). Den nuværende ordning, hvor sikkerhedsstillelsen kan nedsættes, hvis ansøgeren består en danskprøve på et højere niveau, end hvad der følger af danskkravet efter en periode som familiesammenført her i landet, opretholdes, men justeres i lyset af nedenstående skærpelse af danskkravet.

For det sjette fastholdes kravet om, at ansøgeren skal bestå danskprøve på A1-niveau inden 6 måneder, og som noget nyt stilles krav om, at ansøgeren normalt også skal bestå en danskprøve på A2-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau senest 9 måneder fra ansøgerens tilmelding til folkeregistret eller, hvis ansøgeren allerede har opholdstilladelse her i landet, fra meddelelse af tilladelse til familiesammenføring. Den nuværende adgang til omprøve inden for 3 måneder videreføres.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 – 2.7 nedenfor.

2. Hovedpunkterne i lovforslaget

2.1. Hovedtræk i de gældende regler om ægtefællesammenføring

En udlænding har mulighed for at få opholdstilladelse i Danmark efter reglerne om ægtefællesammenføring, hvis udlændingen har en ægtefælle eller fast samlever i Danmark (den herboende). Den herboende kan også være en hidtil i udlandet boende, som flytter (tilbage) til Danmark for at bosætte sig fast her i landet. Når der i det følgende henvises til ægtefællerne, omfatter dette også samlevende, medmindre andet udtrykkeligt fremgår.

Det følger af udlændingelovens § 9, at en række krav normalt skal være opfyldt for, at en udlænding (ansøgeren) kan få opholdstilladelse i Danmark som led i ægtefællesammenføring.

Flere af kravene gælder for begge ægtefæller. Eksempelvis følger det af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, at begge ægtefæller skal være over 24 år. Det følger endvidere af tilknytningskravet i § 9, stk. 7, at ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark skal være større end ægtefællernes samlede tilknytning til et andet land.

Andre krav gælder for hver af de to ægtefæller. Eksempelvis følger det af udlændingelovens § 9, stk. 30, at ansøgeren skal bestå en danskprøve på A1-niveau senest 6 måneder fra ansøgerens tilmelding til folkeregistret eller meddelelse af opholdstilladelse. Det følger endvidere af § 9, stk. 6, at den herboende ægtefælle skal godtgøre at råde over en selvstændig bolig af rimelig størrelse, ligesom den herboende ægtefælle f.eks. skal stille økonomisk sikkerhed til dækning af eventuelle offentlige udgifter til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, jf. § 9, stk. 4.

Herudover gælder en række yderligere krav for den herboende ægtefælle i de tilfælde, hvor den herboende ægtefælle ikke er dansk eller nordisk statsborger eller flygtning. Eksempelvis følger det af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, litra e, og stk. 12, at den herboende ægtefælle skal have haft tidsubegrænset opholdstilladelse i mere end de sidste 3 år og endvidere opfylde en række af de tidligere gældende betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse.

Endelig stilles der visse krav til ægteskabet eller samlivsforholdet. Eksempelvis skal ægteskabet kunne anerkendes efter dansk ret, ligesom det for samlevende, der ikke er gift, gælder, at samlivsforholdet skal være fast og længerevarende, jf. udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1. Det følger endvidere af § 9, stk. 8, at ægteskabet skal være indgået frivilligt, dvs. der må ikke være tvivl om, at ægteskabet er indgået efter begge parter eget ønske, ligesom ægteskabet ikke må være indgået proforma, dvs. med det afgørende formål at opnå opholdstilladelse, jf. § 9, stk. 9.

Det følger af udlændingelovens § 9, at flere af betingelserne for ægtefællesammenføring fraviges, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor. Det indebærer navnlig, at kravene kan fraviges i tilfælde, hvor Danmarks internationale forpligtelser tilsiger dette.

2.2. Et nyt integrationskrav

2.2.1. Gældende ret

Det er efter udlændingelovens § 9, stk. 7, normalt et krav for at opnå ægtefællesammenføring, at ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark er større end ægtefællernes samlede tilknytning til et andet land.

Tilknytningskravet stilles ikke, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler imod, at kravet stilles.

Formålet med tilknytningskravet er dels at sikre det bedst mulige udgangspunkt for en vellykket integration af den ægtefælle, der ønskes ægtefællesammenført til Danmark, dels at værne unge mod pres fra familien eller andre til at indgå arrangerede ægteskaber eller tvangsægteskaber.

Ved vurderingen af, om tilknytningskravet er opfyldt, foretages der en samlet vurdering af ægtefællernes tilknytning til Danmark og et andet land. Udlændingemyndighederne skal inddrage samtlige foreliggende oplysninger i sagen, der kan belyse ægtefællernes samlede personlige og familiemæssige situation.

Når udlændingemyndighederne skal afgøre, om tilknytningskravet er opfyldt, lægges der bl.a. vægt på varigheden og karakteren af ægtefællernes ophold i de respektive lande, ægtefællernes familiemæssige tilknytning til Danmark og til ansøgerens hjem- eller opholdsland, ægtefællernes sproglige færdigheder samt deres uddannelses- eller arbejdsmæssige tilknytning til Danmark eller et andet land. Det er i forarbejderne til udlændingelovens § 9, stk. 7, nærmere angivet, hvordan, herunder med hvilken vægt, de forskellige momenter indgår i tilknytningsvurderingen, jf. Folketingstidende 2011-12, A, L 104 som fremsat, side 12 f og 33 f.

Tidligere gjaldt den såkaldte 28-årsregel, der senere blev til 26-årsreglen, som en undtagelse til tilknyt-

ningskravet. Efter 26-årsreglen skulle tilknytningskravet ikke stilles, hvis den herboende ægtefælle havde været dansk statsborger i 26 år, eller hvis den pågældende var født og opvokset i Danmark – eller var kommet hertil som mindre barn og havde haft sin opvækst i Danmark – samt havde opholdt sig lovligt i Danmark i 26 år.

Den 24. maj 2016 afsagde Menneskerettighedsdomstolen dom i sagen Biao mod Danmark (application number 38590/10). I dommen fandt flertallet i Menneskerettighedsdomstolens Storkammer, at 26-årsreglen var udtryk for indirekte diskrimination på grundlag af etnicitet i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions (EMRK) artikel 14 sammenholdt med artikel 8.

Ved lov nr. 504 af 23. maj 2017 om ændring af udlændingeloven blev 26-årsreglen ophævet. Lovændringens formål var at følge op på Biao-dommen ved at ophæve det diskriminerende element – 26-årsreglen – i bestemmelsen om tilknytningskravet i udlændingelovens § 9, stk. 7.

Ophævelsen af 26-årsreglen betyder, at tilknytningskravet i udlændingelovens § 9, stk. 7, skal opfyldes i alle sager om familiesammenføring med ægtefæller, herunder i sager, hvor den herboende ægtefælle har haft dansk indfødsret i 26 år eller længere, medmindre ganske særlige grunde taler derimod.

Samtidig med ophævelsen af 26-årsreglen blev der ved lov nr. 505 af 23. maj 2017 om ændring af udlændingeloven indført en ny opholdsordning for medfølgende familie til udlandsdanskere med visse beskæftigelsesmæssige kvalifikationer. Lovændringen medfører, at udlandsdanskere, der i Danmark er tilbudt en stilling, der er omfattet af positivlisten eller beløbsordningen, kan få deres udenlandske familie med til Danmark på samme vilkår som udenlandske arbejdstagere, der er omfattet af disse beskæftigelsesordninger.

Efter reglerne om positivlisten kan der gives opholdstilladelse til en udlænding, der har indgået aftale eller fået tilbud om ansættelse inden for et fagområde, hvor der er mangel på kvalificeret arbejdskraft, jf. udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 2. For at en stilling kan optages på positivlisten kræves et uddannelsesniveau svarende til mindst bachelor eller professionsbachelor.

Efter reglerne om beløbsordningen kan der gives opholdstilladelse til en udlænding, der har indgået aftale eller fået tilbud om ansættelse inden for et fagområde, hvor ansættelsen indebærer en årlig aflønning på mindst 417.793,60 kr. (2018-niveau), jf. udlændingelovens 9 a, stk. 2, nr. 3. Efter beløbsordningen stilles hverken krav til erhvervsområdet, den konkrete stillingsbetegnelse eller ansøgerens uddannelsesniveau, men beløbsgrænsen antages at være fastsat på et så højt niveau, at den understøtter ansættelse i funktioner, som kræver særlige kvalifikationer.

Opholdsordningen for medfølgende familie til udlandsdanskere gælder kun frem til den 1. juli 2018, jf. § 2, stk. 2, i lov nr. 505 af 23. maj 2017.

2.2.2. Aftalen af 7. februar 2018

Det fremgår af punktet "1. Nyt integrationskrav" i aftalen af 7. februar 2018, at regeringen og aftaleparterne er enige om at indføre et nyt integrationskrav, hvor ægtefællesammenføring normalt kun kan gives, hvis ægtefællerne eller samleverne samlet set opfylder fire ud af følgende seks integrationsrelevante betingelser:

- 1) Herboendes sprogkundskaber: Bestået Prøve i Dansk 3 eller tilsvarende.
- 2) Herboendes erhvervserfaring: Ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 5 år i Danmark.
- 3) Herboendes uddannelse: Uddannelse i mindst 6 år, heraf mindst 1 års uddannelse ud over grundskolen, i Danmark. Uddannelse ud over grundskolen omfatter 1 års fuldtidsuddannelse på en kompeten-

cegivende uddannelse. 10. klasse eller efterskoleophold kan ikke indgå i opgørelse af uddannelse ud over grundskolen.

- 4) Ansøgers sprogkundskaber: Engelskkundskaber på B1-niveau eller bestået Prøve i Dansk 1. For så vidt angår engelskkundskaberne skal ansøger vedlægge et prøvebevis fra en anerkendt sprogudbyder.
- 5) Ansøgers erhvervserfaring: Ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 3 ud af de seneste 5 år.
- 6) Ansøgers uddannelse: Bestået uddannelsesforløb af mindst 1 års varighed på en uddannelse, der mindst er på niveau med en videregående uddannelse her i landet eller kan sidestilles med en dansk erhvervsuddannelse.

Betingelse nr. 1 vedrørende den herboendes sprogkundskaber skal være ufravigelig. Det betyder, at ægtefællerne eller samleverne herudover samlet set skal opfylde mindst tre af de resterende fem betingelser.

De tre betingelser, der stilles over for ansøgeren, vil kunne opfyldes med sprogkundskaber, erhvervserfaring og uddannelse opnået i udlandet. Der er allerede afsat betydelige midler til at styrke kontrollen med, hvem der opnår opholdstilladelse, herunder som ægtefællesammenført, i Danmark. Regeringen og aftaleparterne lægger til grund, at myndighederne ved tilrettelæggelsen af kontrolindsatsen er særligt opmærksomme på at efterprøve dokumentationen for sprogkundskaber, erhvervserfaring og uddannelse opnået i udlandet, samt i øvrigt at styrke samarbejdet på tværs af de danske myndigheder, hvor dette er relevant.

Det nye integrationskrav træder i stedet for det under pkt. 2.2.1 nævnte tilknytningskrav, som afskaffes.

2.2.3. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Udlændinge- og Integrationsministeriet bemærker, at forslaget går ud på at afskaffe tilknytningskravet og indføre et nyt integrationskrav, hvor ægtefællesammenføring normalt kun kan gives, hvis ægtefællerne samlet set opfylder fire ud af seks integrationsrelevante betingelser vedrørende såvel den herboende persons som ansøgerens sprogkundskaber, erhvervserfaring og uddannelse, herunder én obligatorisk betingelse.

Forslaget indebærer, at der ikke længere vil skulle foretages en vurdering af, om ægtefællernes tilknytning til Danmark er større eller mindre end tilknytningen til et andet land. Det afgørende vil være, om der på baggrund af ægtefællernes samlede opfyldelse af en række integrationsrelevante betingelser må antages at være grundlag for en vellykket integration af ansøgeren her i landet. Forslaget vil således mere målrettet bero på en vurdering af udsigten til en vellykket integration end det gældende tilknytningskrav.

Forslaget hviler på den antagelse, at jo bedre integreret den herboende person er, desto bedre vil den herboende person være til at bistå sin udenlandske ægtefælle (ansøgeren) med at blive integreret i det danske samfund. Det antages samtidig, at kravene til den herboende person kan slækkes, hvis ansøgeren har gode forudsætninger for en vellykket integration i det danske samfund. Det lægges her til grund, at ansøgere med gode sprogkundskaber, erhvervserfaring og/eller uddannelse i almindelighed vil have bedre forudsætninger for at lære dansk og opnå tilknytning til arbejdsmarkedet og generelt blive godt integreret i det danske samfund. Forslaget indebærer således, at der i højere grad end efter det gældende tilknytningskrav også lægges vægt på ansøgerens forhold.

De enkelte integrationsrelevante betingelser vedrørende henholdsvis den herboende persons og ansøgerens sprogkundskaber, erhvervserfaring og uddannelse giver Udlændinge- og Integrationsministeriet anledning til følgende overvejelser:

Betingelsen vedrørende herboendes sprogkundskaber bør efter ministeriets opfattelse udformes således, at den herboende person skal bestå Prøve i Dansk 3 eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.

Det er i dag som udgangspunkt en betingelse for optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse, at ansøgeren dokumenterer danskundskaber ved bevis for at have bestået danskuddannelsernes Prøve i Dansk 3 eller en af de prøver, der er angivet i bilag 3.a til aftalen af 5. oktober 2015 om indfødsret, jf. cirkulæreskrivelse nr. 10873 af 13. oktober 2015 om naturalisation.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder, at den integrationsrelevante betingelse vedrørende herboendes sprogkundskaber i forbindelse med ægtefællesammenføring tilsvarende skal kunne opfyldes med de prøver, der er opregnet i det nævnte bilag 3.a. Det omfatter bl.a. studieprøven bestået med mindst karakteren 6 (efter 13-skalaen) eller 02 (efter 7-trins-skalaen) i hver af de fire discipliner, folkeskolens prøver 9. eller 10. klasse bestået med et karaktergennemsnit på mindst 6 (efter 13-skalaen) eller 02 (efter 7-trins-skalaen) i danskdisciplinerne bortset fra orden, bevis for almen studentereksamen (stx), merkantil studentereksamen (hhx), teknisk studentereksamen (htx), hf-eksamen og erhvervsfaglig studentereksamen i forbindelse med erhvervsuddannelse (eux).

Ifølge aftalen af 7. februar 2018 skal betingelsen vedrørende den herboendes sprogkundskaber være ufravigelig, det vil sige obligatorisk. Det betyder, at den herboende skal opfylde betingelsen vedrørende herboendes sprogkundskaber, og at ægtefællerne herudover samlet set skal opfylde mindst tre af de resterende fem betingelser.

Det nye integrationskrav vil skulle fraviges helt eller delvist, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, tilsiger dette, jf. nærmere nedenfor. Det betyder bl.a., at i det omfang Danmarks internationale forpligtelser tilsiger det, vil der skulle ses bort fra en eller flere af de integrationsrelevante betingelser. Det gælder også den integrationsrelevante betingelse vedrørende herboendes sprogkundskaber.

Den integrationsrelevante betingelse vedrørende herboendes erhvervserfaring bør efter ministeriets opfattelse udformes således, at den herboende person skal have været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed her i landet i mindst 5 år forud for ansøgningen om opholdstilladelse som ægtefællesammenført.

Det er i dag en grundlæggende betingelse for tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen har været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 3 år og 6 måneder inden for de seneste 4 år forud for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 8. Ministeriet finder, at ordinær fuldtidsbeskæftigelse og selvstændig erhvervsvirksomhed skal afgrænses på samme måde i betingelsen vedrørende herboendes erhvervserfaring som i den nævnte betingelse for tidsubegrænset opholdstilladelse.

Den integrationsrelevante betingelse vedrørende herboendes uddannelse bør efter ministeriets opfattelse udformes således, at den herboende person har været under uddannelse her i landet i mindst 6 år, heraf mindst 1 års sammenhængende fuldtidsuddannelse ud over grundskolen og 10. klasse, forud for ansøgningen om opholdstilladelse. Uddannelse ud over grundskolen og 10. klasse omfatter 1 års fuldtidsuddannelse på en kompetencegivende uddannelse. Efterskoleophold kan f.eks. ikke indgå i en opgørelse af kompetencegivende uddannelse.

Den integrationsrelevante betingelse vedrørende ansøgerens sprogkundskaber bør efter ministeriets opfattelse udformes således, at ansøgeren skal have bestået Prøve i Dansk 1 eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau eller en engelskprøve på B1-niveau eller på et tilsvarende eller højere niveau.

Det er i dag en af de såkaldte overførte betingelser, at en herboende person, der er omfattet af § 9, stk. 1, nr. 1, litra e, har bestået Prøve i Dansk 1, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau, jf. udlændingelovens § 9, stk. 12, nr. 5. Ministeriet finder, at den integrationsrelevante betingelse vedrørende ansøgerens sprogkundskaber skal kunne opfyldes med de samme danskprøver som den gældende overførte betingelse i § 9, stk. 12, nr. 5. Der vil på udlændingemyndighedernes hjemmeside www.nyidanmark.dk blive offentliggjort en oversigt over prøver, som kan godkendes som dokumentation for, at ansøgeren har bestået en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau end Prøve i Dansk 1.

Ifølge aftalen af 7. februar 2018 skal der, for så vidt angår engelskkundskaberne vedlægges et prøvebevis fra en anerkendt sprogudbyder. Der vil på udlændingemyndighedernes hjemmeside www.nyidanmark.dk blive offentliggjort en oversigt over prøver, som kan godkendes som dokumentation for, at ansøgeren har bestået en engelskprøve på B1-niveau eller et tilsvarende eller højere niveau.

Den integrationsrelevante betingelse vedrørende ansøgerens erhvervserfaring bør efter ministeriets opfattelse udformes således, at ansøgeren skal have været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 3 år ud af de seneste 5 år forud for ansøgningen om opholdstilladelse som ægtefællesammenført.

Det er i dag en grundlæggende betingelse for tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen har været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 3 år og 6 måneder inden for de seneste 4 år forud for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 8. Ministeriet finder, at ordinær fuldtidsbeskæftigelse og selvstændig erhvervsvirksomhed så vidt muligt skal afgrænses på samme måde i betingelsen vedrørende ansøgerens erhvervserfaring som i den nævnte betingelse for tidsubegrænset opholdstilladelse og den integrationsrelevante betingelse vedrørende herboendes erhvervserfaring. Det betyder eksempelvis, at der ved fuldtidsbeskæftigelse forstås, at den pågældende skal have været ansat med en gennemsnitlig ugentlig arbejdstid på mindst 30 timer, selv om den ugentlige arbejdstid ved fuldtidsbeskæftigelse er højere i det land, hvor arbejdet er udført.

Ministeriet finder endvidere, at såfremt ansøgeren har nået pensionsalderen i sit hjemland, bør pensionsårene kunne medregnes som arbejdsår ved opgørelsen af betingelsen vedrørende ansøgerens erhvervserfaring.

Den integrationsrelevante betingelse vedrørende ansøgerens uddannelse bør efter ministeriets opfattelse udformes således, at ansøgeren skal have bestået et offentligt anerkendt uddannelsesforløb af mindst 1 års varighed på en uddannelse, der mindst er på niveau med 1 år af en videregående uddannelse her i landet eller kan sidestilles med en dansk erhvervsuddannelse, forud for ansøgningen om opholdstilladelse.

De tre betingelser, der stilles over for ansøgeren, vil kunne opfyldes med sprogkundskaber, erhvervserfaring og uddannelse opnået i udlandet. Der er allerede afsat betydelige midler til at styrke kontrollen med, hvem der opnår opholdstilladelse, herunder som ægtefællesammenført, i Danmark. Regeringen og aftaleparterne lægger i aftalen af 7. februar 2018 til grund, at myndighederne ved tilrettelæggelsen af kontrolindsatsen er særligt opmærksomme på at efterprøve dokumentationen for sprogkundskaber, erhvervserfaring og uddannelse opnået i udlandet, samt i øvrigt at styrke samarbejdet på tværs af de danske myndigheder, hvor dette er relevant.

Dokumentationskravene og myndighedssamarbejdet er beskrevet nærmere i bemærkningerne til de enkelte integrationsrelevante betingelser, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3, og nedenfor.

Generelt bemærkes, at udlændingemyndighederne som den altovervejende hovedregel vil kræve, at den herboende person henholdsvis ansøgeren på tro og love erklærer, at de fremsendte oplysninger er

korrekte, jf. udlændingelovens § 40, stk. 7. Det bemærkes i den forbindelse, at straffelovens § 161 kriminaliserer afgivelse af en falsk erklæring på tro og love til offentlig myndighed, og at straffelovens § 171 kriminaliserer dokumentfalsk.

Udlændingemyndighederne vil i samme omfang som i dag kunne afvise ansøgninger om ægtefællesammenføring efter udlændingelovens § 9 g, stk. 3, hvis ansøgningen ikke er vedlagt de dokumenter eller ikke indeholder de oplysninger, der er nødvendige til bedømmelse af, om opholdstilladelse som ægtefællesammenføring kan meddeles.

Fremstår den indsendte dokumentation ufuldstændig, vil udlændingemyndighederne i overensstemmelse med det grundlæggende forvaltningsretlige officialprincip i øvrigt skulle anmode ansøgeren eller den herboende person om at indsende yderligere dokumentation eller foretage andre relevante skridt med henblik på at oplyse sagen. Fremstår den indsendte dokumentation herefter fortsat som ufuldstændig, vil den eller de foreslåede integrationsrelevante betingelser som udgangspunkt ikke blive anset for opfyldt. Foreligger der konkrete omstændigheder, der peger i retning af, at der er afgivet forkerte oplysninger, vil udlændingemyndighederne i første omgang kunne foranledige en nærmere undersøgelse heraf, herunder i form af en ægthedsvurdering, eller anmode om yderligere dokumentation. Udlændingemyndighederne vil endvidere kunne forelægge den fremlagte dokumentation for National ID-center med henblik på vurdering af ægtheden af et fremlagt dokument.

Udlændingemyndighederne vil eksempelvis - såfremt behørigt samtykke hertil foreligger - kunne kontakte andre relevante aktører, herunder forsøge at tage kontakt til den angivne arbejdsgiver med henblik på at søge et ansættelsesforhold bekræftet.

Dokumentation for uddannelse her i landet eller udlandet i form af eksempelvis eksamensbeviser vil udlændingemyndighederne kunne efterprøve - såfremt behørigt samtykke fra ansøgeren hertil foreligger - ved at kontakte den pågældende uddannelsesinstitution.

Uanset det anførte vurderes det, at der fortsat vil kunne opstå tilfælde, hvor det giver anledning til tvivl, om ansøgerens dokumentationskrav er opfyldt, eller hvilke kontrolbestræbelser udlændingemyndighederne bør udfolde. Det bemærkes dog i den forbindelse, at udgangspunktet fortsat vil være, at udlændingemyndighederne efter almindelig forvaltningsretlige regler og principper vil skulle vurdere, om betingelserne for at imødekomme ansøgningen er opfyldt, herunder om ansøgeren har dokumenteret, at de integrationsrelevante betingelser er opfyldt. Som allerede nævnt bemærkes det også, at afgivelse af forkerte oplysninger på tro og love samt dokumentfalsk er strafbart efter henholdsvis straffelovens § 161 og § 171, hvilket også gælder i disse sager.

Såfremt der fremlægges falske eller forfalskede dokumenter eller ansøgningen på anden måde på utroværdig vis udbygges under udlændingemyndighedernes sagsbehandling, kan der efter omstændighederne meddeles afslag allerede under henvisning hertil.

Det fremgår endvidere af betænkning nr. 968 fra 1982 om udlændingeloven, side 202, at såfremt en udlænding afgiver urigtige oplysninger eller erklæringer eller svigagtigt fortier oplysninger, kan dette – foruden afslag på ansøgningen – medføre strafansvar efter den nugældende § 59, stk. 1, nr. 2, i udlændingeloven eller eventuelt efter straffeloven.

I tilfælde af mistanke om uregelmæssigheder eller ved behov for vurderingsfaglig bistand kan Udlændingestyrelsen endvidere forelægge den fremlagte dokumentation for uddannelse i udlandet for Styrelsen for Forskning og Uddannelse med henblik på en vurdering af ægtheden af et fremlagt eksamenbevis samt anerkendelse af den pågældende uddannelse i Danmark. Såfremt der er indhentet en udtalelse fra

Styrelsen for Forskning og Uddannelse, vil udlændingemyndighederne som udgangspunkt lægge denne udtalelse uprøvet til grund ved afgørelsen (efter partshøring).

Foreligger der konkret mistanke om falsk erklæring på tro og love eller dokumentfalsk, vil udlændingemyndighederne kunne politianmelde forholdet.

Der vil på baggrund af de indhøstede erfaringer med det foreslåede nye integrationskrav løbende kunne tages stilling til, om der vil være behov for at iværksætte yderligere kontrolforanstaltninger og styrke samarbejdet med andre myndigheder, hvor dette må vise sig at være relevant.

Udlændingestyrelsen vil som led i implementeringen af de nye regler tilpasse de ansøgningsskemaer, der anvendes ved ansøgning om ægtefællesammenføring, så ansøgeren og den herboende i ansøgningsskemaet giver samtykke til behandling, herunder indhentelse, af de personoplysninger, som styrelsen har brug for med henblik på at kunne behandle de pågældendes sag om ægtefællesammenføring. Ansøgningsskemaerne vil blive udformet under iagttagelse af kravene til samtykket m.v. i databeskyttelsesforordningens artikel 7, stk. 1-4, der er nærmere omtalt i betænkning nr. 1565/2017, Databeskyttelsesforordningen – de retlige rammer for dansk lovgivning, del I, bind I, side 174-183.

Det nye integrationskrav skal stilles i alle sager om familiesammenføring med ægtefæller efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod.

Det betyder navnlig, at integrationskravet skal fraviges helt eller delvist, i det omfang Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 eller FN's Handicapkonvention, tilsiger dette.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.4 nedenfor om forholdet til Danmarks internationale forpligtelser samt lovforslagets § 1, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

Samlet set foreslås det på den baggrund, at det nye integrationskrav udformes således, at opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1 (ægtefællesammenføring), medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun kan gives, hvis den herboende person har bestået Prøve i Dansk 3, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau, og ægtefællerne eller samleverne samlet set opfylder mindst tre af følgende betingelser:

- 1) Den herboende person har været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed her i landet i mindst 5 år forud for ansøgningen om opholdstilladelse.
- 2) Den herboende person har været under uddannelse her i landet i mindst 6 år, heraf mindst 1 års sammenhængende fuldtidsuddannelse ud over grundskolen og 10. klasse, forud for ansøgningen om opholdstilladelse.
- 3) Ansøgeren har bestået Prøve i Dansk 1, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau eller en engelskprøve på B1-niveau eller på et tilsvarende eller højere niveau.
- 4) Ansøgeren har været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 3 år ud af de seneste 5 år forud for ansøgningen om opholdstilladelse.
- 5) Ansøgeren har bestået et offentligt anerkendt uddannelsesforløb af mindst 1 års varighed på en uddannelse, der mindst er på niveau med 1 år af en videregående uddannelse her i landet eller kan sidestilles med en dansk erhvervsuddannelse, forud for ansøgningen om opholdstilladelse.

Det nye integrationskrav træder i stedet for tilknytningskravet, der afskaffes.

Det foreslås samtidig at indføre en ny bestemmelse, hvorefter pensionsårene kan medregnes som arbejdsår ved opgørelsen af den foreslåede betingelse i nr. 4 vedrørende ansøgerens erhvervserfaring, hvis ansøgeren har nået pensionsalderen i sit hjemland.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

2.2.4. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser

2.2.4.1. Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8

Efter artikel 8, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention har enhver ret til respekt for bl.a. sit privatliv og familieliv. Det følger endvidere af artikel 8, stk. 2, at ingen offentlig myndighed må gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder.

For en nærmere beskrivelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 henvises i øvrigt til pkt. 3.1.1.

Efter det foreslåede nye integrationskrav kan ægtefællesammenføring som udgangspunkt kun gives, hvis ægtefællerne samlet set opfylder fire ud af seks betingelser vedrørende såvel den herboende persons som ansøgerens sprogkundskaber, erhvervserfaring og uddannelse. Den herboende person skal opfylde betingelsen vedrørende sprogkundskaber, der er et krav om bestået Prøve i Dansk 3 eller en danskprøve på tilsvarende eller højere niveau, og ægtefællerne skal herud-over samlet set opfylde mindst tre af de resterende fem betingelser.

Der foreligger ministeriet bekendt ikke nogen praksis fra Menneskerettighedsdomstolen vedrørende konventionsforeneligheden af et sådant nationalt integrationskrav i forhold til ægtefællesammenføring. Der er dog grund til at antage, at Menneskerettighedsdomstolen vil tage udgangspunkt i de momenter, der er nævnt i pkt. 3.1.1, ved afvejningen af, om tilladelse til ægtefællesammenføring skal meddeles, eller om den offentlige interesse i at kontrollere indvandringen og sikre integration af de udlændinge, der kommer her til landet, jf. hensynet til "landets økonomiske velfærd" efter artikel 8, stk. 2, kan begrunde et afslag.

Der vil i almindelighed ikke foreligge uoverstigelige hindringer for at udøve familielivet i et andet land, og der vil i almindelighed ikke være noget til hinder for, at den herboende person rejser til det land, hvor ansøgeren opholder sig. Det må antages, at mulighederne for at udøve familielivet i et andet land og den offentlige interesse i at kontrollere indvandringen og sikre integrationen af de udlændinge, der kommer hertil, vil indgå med betydelig vægt i vurderingen af, om parterne efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 vil have krav på ægtefællesammenføring. Endvidere vil det kunne indgå i proportionalitetsvurderingen, at der er valgfrihed for så vidt angår opfyldelsen af tre ud af fem betingelser, og at der er tale om betingelser, som den herboende og ansøgeren i almindelighed må antages med en indsats at kunne opfylde.

Efter forslaget skal der i tilfælde, hvor ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor, gives ægtefællesammenføring, selvom den herboende person og ansøgeren samlet set ikke opfylder fire ud af seks betingelser.

Der vil således i de enkelte tilfælde skulle foretages en konkret vurdering af, om der er ret til ægtefællesammenføring, selvom parret ikke opfylder integrationskravet. Det vil eksempelvis kunne være tilfældet, hvis ægtefællerne ikke kan henvises til at udøve familielivet i et andet land. Det vil eksempelvis også kunne være tilfældet, hvis det på grund af alvorlig sygdom eller alvorligt handicap vil være humanitært

uforsvarligt at henvise den herboende person til at tage ophold i et andet land, hvor den pågældende ikke kan tilbydes pasnings- eller behandlingsmuligheder. Tilsvarende vil det eksempelvis kunne være tilfældet, hvor den herboende person har samvær af et vist omfang med mindreårige børn, der er bosiddende i Danmark.

Integrationskravet er således begrundet i den offentlige interesse i at kontrollere indvandringen og sikre integrationen af de udlændinge, der kommer hertil, og går ikke videre end nødvendigt for at sikre disse hensyn.

Det er på den baggrund regeringens opfattelse, at det foreslåede nye integrationskrav er foreneligt med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

2.2.4.2. Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14

Efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14 skal nydelsen af de i konventionen anerkendte rettigheder og friheder – f.eks. retten til respekt for privat- og familielivet efter artikel 8 – sikres uden forskel på grund af køn, race, farve, sprog, religion, politisk eller anden overbevisning, national eller social oprindelse, tilhørighed til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel eller ethvert andet forhold.

For en nærmere beskrivelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14 henvises i øvrigt til pkt. 3.1.2.

Efter det foreslåede integrationskrav vil ægtefæller, der søger om ægtefællesammenføring, blive behandlet forskelligt på baggrund af den herboende persons og ansøgerens sprogkundskaber, erhvervserfaring og uddannelse, der er saglige og relevante kriterier i forhold til at sikre en vellykket integration af den ægtefælle, der kommer hertil. Forskelsbehandlingen er begrundet i den offentlige interesse i at kontrollere indvandringen og sikre integrationen af de udlændinge, der kommer hertil, og går ikke videre end nødvendigt for at sikre disse hensyn.

Det bemærkes i den forbindelse, at uanset at de tre betingelser vedrørende den herboende persons sprogkundskaber, erhvervserfaring og uddannelse i almindelighed alt andet lige vil være nemmere at opfylde for personer, der er født og opvokset i Danmark eller er kommet hertil som mindre børn og har haft deres opvækst her i landet, end for personer, der kommer til Danmark senere i livet, er der tale om betingelser, som alle personer i almindelighed med en indsats vil kunne opfylde, ligesom den herboende persons manglende opfyldelse af en eller flere betingelser vil kunne opvejes af ansøgerens opfyldelse af flere betingelser.

De integrationsrelevante betingelser vedrørende sprogkundskaber, erhvervserfaring og uddannelse beror således på den herboende persons og ansøgerens individuelle forhold, og alle ægtepar og samlevende, uanset den herboende persons og ansøgerens nationalitet og etnicitet, vil således – uanset generelle forskelle i beskæftigelsesfrekvens og uddannelsesniveau for forskellige nationaliteter og etniciteter – kunne opfylde det foreslåede integrationskrav.

Efter forslaget skal der i tilfælde, hvor ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor, gives ægtefællesammenføring, selvom den herboende person og ansøgeren samlet set ikke opfylder fire ud af seks betingelser.

De integrationsrelevante betingelser vedrørende ansøgerens sprogkundskaber, erhvervserfaring og uddannelse vil eksempelvis ikke skulle stilles, hvis ansøgeren på grund af f.eks. sit køn eller sin religion sammenholdt med de generelle forhold i ansøgerens hjemland reelt er afskåret fra at kunne opfylde betingelserne. Det kunne f.eks. være tilfældet, hvis en kvindelig ansøger generelt i sit hjemland må anses

for afskåret fra at opnå beskæftigelse eller uddannelse på grund af generelt accepterede samfundsnormer eller strukturer i ansøgerens hjemland, hvad enten disse er formelt vedtaget ved lov eller mere må anses som samfundsstyrende normer. Tilsvarende vil gælde, hvis en ansøger tilhørende en etnisk minoritet eller et religiøst mindretal reelt er afskåret fra f.eks. at kunne videreuddanne sig.

Hvis et fravalg af f.eks. skolegang/uddannelse primært skyldes ansøgerens families valg, herunder på grund af manglende økonomiske resurser, eller den manglende beskæftigelse alene bundet i lokale kulturelle forhold eller økonomiske forhold, mens andre fra samme gruppe defineret ud fra køn, religion m.v. eller som i øvrigt må anses for at være i en sammenlignelig situation ikke er afskåret fra uddannelse eller beskæftigelse, vil betingelserne som udgangspunkt skulle stilles.

Det påhviler ansøgeren at dokumentere, at der foreligger sådanne forhold, som bevirker, at der skal ses bort fra en eller flere af de integrationsrelevante betingelser. Ansøgeren skal således fremlægge dokumentation for, at den pågældende på grund af f.eks. sit køn eller sin religion sammenholdt med de generelle forhold i hjemlandet reelt er afskåret fra at kunne opfylde betingelserne.

Det er på den baggrund regeringens opfattelse, at det foreslåede integrationskrav er foreneligt med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14.

2.2.4.3. Forholdet til FN's Handicapkonvention

Af artikel 5, stk. 1 og 2, i FN's Handicapkonvention følger det, at deltagerstaterne anerkender, at alle er lige for loven, og at alle uden nogen form for diskrimination har ret til lige beskyttelse og til at drage samme nytte af loven, samt at deltagerstaterne skal forbyde enhver diskrimination på grund af handicap.

For en nærmere beskrivelse af FN's Handicapkonvention henvises i øvrigt til pkt. 3.1.4.

Efter forslaget skal der i tilfælde, hvor ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor, gives ægtefællesammenføring, selvom den herboende person og ansøgeren samlet set ikke opfylder fire ud af seks betingelser.

Det betyder, at der skal ses bort fra en eller flere af de integrationsrelevante betingelser, i det omfang FN's Handicapkonvention tilsiger det.

Det påhviler den herboende person henholdsvis ansøgeren at dokumentere, at der foreligger et handicap, som bevirker, at der skal ses bort fra en eller flere af de integrationsrelevante betingelser. Den herboende person henholdsvis ansøgeren skal således fremlægge dokumentation for, at den pågældende har en langvarig fysisk, psykisk, intellektuel eller sensorisk funktionsnedsættelse, som bevirker, at den pågældende ikke kan opfylde en eller flere af betingelserne.

Hvis den herboende eller ansøgeren ikke opfylder en eller flere af de integrationsrelevante betingelser f.eks. som følge af forhold, som kræves beskyttet af FN's Handicapkonvention, anses den eller de pågældende betingelser for opfyldt. Parret vil dog fortsat skulle opfylde fire ud af seks integrationsrelevante betingelser. Hvis den herboende person ikke kan opfylde en betingelse som følge af FN's Handicapkonvention, skal parret således opfylde tre ud af de fem resterende betingelser. Hvis den herboende person ikke kan opfylde to betingelser som følge af FN's Handicapkonvention, skal parret således opfylde to ud af de fire resterende betingelser osv.

2.2.4.4. Forholdet til CEDAW-konventionen

Artikel 11 i FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder (CEDAW-konventionen) tager bl.a. sigte på at beskytte kvinder, som er på barsel og i øvrigt er i erhverv. Perioder

med f.eks. barsel og omsorgsdage inden for rammerne af et ansættelsesforhold vil således skulle indgå i opgørelsen af en persons arbejdsmarkedstil-knytning.

2.3. Et nyt besøgskrav

2.3.1. Gældende ret

2.3.1.1. Tilknytningskravet

Det er efter udlændingelovens § 9, stk. 7, normalt et krav for at opnå ægtefællesammenføring, at ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark er større end ægtefællernes samlede tilknytning til et andet land. Der henvises herom til pkt. 2.2.1 ovenfor.

Det er i forarbejderne til udlændingelovens § 9, stk. 7, bl.a. anført, at uanset hvor stærk tilknytning den herboende ægtefælle måtte have til Danmark, vil tilknytningskravet efter praksis alene blive anset for opfyldt, hvis ansøgeren ligeledes har en vis selvstændig tilknytning til Danmark. Tilknytningskravet vil som det altovervejende udgangspunkt ikke kunne anses for opfyldt, hvis en ansøger aldrig har været i Danmark. Dette gælder f.eks. også, selvom ansøgeren foruden sin ægtefælle også har andre familiemedlemmer i Danmark. Endvidere indgår et ophold som asylansøger ikke i vurderingen, jf. Folketingstidende 2011-12, A, L 104 som fremsat, side 34.

Efter praksis anses dette kriterium i tilknytningskravet for opfyldt, hvis ansøgeren én gang – visumfrit eller visumpligtigt – er indrejst lovligt i Danmark. Der er således ikke yderligere krav til længden af opholdet.

2.3.1.2. Visumpraksis

Med hensyn til kriteriet om, at en ansøger mindst én gang lovligt skal have været i Danmark ved vurdering af tilknytningskravet i udlændingelovens § 9, stk. 7, bemærkes i relation til visumområdet følgende:

Størstedelen af ansøgere fra visumpligtige lande vil kunne opnå visum til Danmark, når formålet med visummet er at besøge en i Danmark bosiddende ægtefælle eller fast samlever. Dette er udgangspunktet for visumansøgere, der tilhører hovedgruppe 1-4, jf. bilag 2 i bekendtgørelse nr. 376 af 20. marts 2015 om udlændinges adgang til Danmark på grundlag af visum (visumbekendtgørelsen) med senere ændringer.

Der lægges bl.a. vægt på, hvilken hovedgruppe ansøgeren tilhører, når en gennemgang af visumansøgningen ikke giver et klart svar på, om ansøgeren har til hensigt at udrejse inden for gyldigheden af et visum. Hovedgrupperne er således vejledende for, hvilke persongrupper inden for hver hovedgruppe der som udgangspunkt bør meddeles visum, når der ikke er begrundet tvivl om hensigten om at forlade Schengenområdet inden for et visums gyldighed.

For visumansøgere, der tilhører landene i hovedgruppe 5 (for tiden Afghanistan, Eritrea, Irak, Pakistan, Somalia og Syrien), hvis statsborgere vurderes at udgøre en særligt høj risiko for ulovlig indvandring i Danmark eller andre Schengenlande, og hvortil der kan være udsendelsesvanskeligheder, gives derimod som udgangspunkt kun visum i ekstraordinære situationer, f.eks. i tilfælde af et herboende nærtstående familiemedlems livstruende sygdom eller dødsfald, og der gives således som udgangspunkt afslag på visum, uanset at formålet er besøg hos en herboende ægtefælle eller fast samlever.

Da en ansøger tilhørende hovedgruppe 5 således som udgangspunkt vil blive meddelt afslag på visum og derved ikke gennem et visumophold kan opfylde tilknytningskravet, gælder en særlig praksis, hvorefter der kan meddeles visum, såfremt den herboende ægtefælle har en væsentlig tilknytning til Danmark, og de øvrige betingelser for ægtefællesammenføring er opfyldt, undtagen dog kravet i § 9, stk. 4, om

økonomisk sikkerhedsstillelse. Konstateringen af dette skal ske gennem behandlingen af en ansøgning om ægtefællesammenføring, der således må indgives fra hjemlandet eller et andet land. Denne praksis har det særkende, at der i disse tilfælde vil kunne gives visum, uanset at der er en stærk formodning for, at formålet med opholdet er at indgive en ansøgning om opholdstilladelse i Danmark. Praksis er endvidere beskrevet i visumvejledningens punkt 5.9.7.5.1, jf. vejledning nr. 9201 af 27. februar 2017.

Udlændingestyrelsen anvender denne praksis analogt på visumansøgere tilhørende en anden hovedgruppe og i en tilsvarende situation for at undgå, at en visumansøger i en lempeligere hovedgruppe stilles ringere end en visumansøger tilhørende hovedgruppe 5.

Det er Udlændingestyrelsens vurdering, at de danske repræsentationer vil forelægge en sådan sag til behandling i Udlændingestyrelsen i første instans i medfør af visumbekendtgørelsens § 28, stk. 2, hvis repræsentationen er bekendt med, at ansøgeren kortere tid inden visumansøgningen er meddelt afslag på opholdstilladelse på grundlag af tilknytningskravet i udlændingelovens § 9, stk. 7.

Statsborgere i en lang række lande er visumfri til Danmark og vil således kunne indrejse og opfylde kriteriet for tilknytningskravet uden forinden at have opnået visum. Endvidere kan en udlænding opnå visum på andet grundlag såsom forretningsformål og kulturelle eller videnskabelige besøg, ligesom udlændingen tidligere kan have haft opholdstilladelse.

2.3.2. Aftalen af 7. februar 2018

Det fremgår af punktet "2. Nyt besøgskrav" i aftalen af 7. februar 2018, at det eksisterende tilknytningskrav som det altovervejende udgangspunkt ikke vil kunne anses for opfyldt, hvis en ansøger aldrig har været i Danmark.

Regeringen og aftaleparterne er enige om at videreføre denne del af tilknytningskravet som et nyt besøgskrav, hvor ægtefællesammenføring normalt kun kan gives, hvis ansøgeren har haft mindst ét lovligt ophold i Danmark.

2.3.3. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Udlændinge- og Integrationsministeriet bemærker, at forslaget går ud på at indføre et besøgskrav, hvor ægtefællesammenføring normalt kun kan gives, hvis ansøgeren har haft mindst ét lovligt ophold i Danmark, som en selvstændig betingelse for ægtefællesammenføring.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om at ophæve tilknytningskravet og erstatte det med et nyt integrationskrav, jf. pkt. 2.2 ovenfor om det nye integrationskrav. I overensstemmelse med aftalen af 7. februar 2018 foreslås det således at videreføre det element i det hidtil gældende tilknytningskrav, som angår, at ansøgeren som altovervejende hovedregel skal have været i Danmark, som et besøgskrav.

Forslaget er udtryk for, at en ansøger skal have en vis selvstændig tilknytning til Danmark og helt grundlæggende forståelse for det danske samfund, gældende grundlæggende normer i Danmark mv. for at opnå ægtefællesammenføring.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder, at besøgskravet bør udformes således, at ægtefællesammenføring, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun kan gives, hvis ansøgeren har haft mindst ét lovligt ophold i Danmark i medfør af §§ 1-4 b, § 5, stk. 2, i medfør af EU-reglerne, jf. § 6, eller en opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, 9 i-9 n eller 9 p.

Det betyder, at besøgskravet vil være opfyldt i tilfælde, hvor udlændingen har opholdt sig lovligt her i landet, fordi der ikke over for den pågældende stilles krav om visum eller opholdstilladelse, jf. §§ 1-3,

og § 5, stk. 2, opholdt sig lovligt her i landet, fordi den pågældende har visum, jf. §§ 4-4 b, opholdt sig lovligt her i landet i medfør af EU-reglerne, jf. § 6, eller opholdt sig lovligt her i landet i medfør af en opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7-9 f, 9 i-9 n eller 9 p.

Derimod vil besøgskravet ikke være opfyldt, hvis udlændingen alene har ret til at opholde sig her i landet, mens en ansøgning om opholdstilladelse behandles. Det skyldes blandt andet hensynet til at forebygge misbrug og kontrollere indvandringen. Et ophold som asylansøger vil således heller ikke opfylde besøgskravet.

Ophold med en opholdstilladelse, der er opnået ved svig, anses ikke for lovligt ophold, jf. § 27, stk. 4.

Besøgskravet skal ikke stilles, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler imod, at kravet stilles. Det betyder navnlig, at besøgskravet skal fraviges, hvis Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, tilsiger dette. Det vil eksempelvis kunne være tilfældet, hvis ægtefællerne ikke kan henvises til at udøve familielivet i et andet land.

I tilknytning til besøgskravet foreslås det endvidere at videreføre den ovenfor beskrevne visumpraksis, jf. pkt. 2.3.1.2, således at der kan meddeles visum i de tilfælde, hvor det tidligere i forbindelse med behandlingen af en ansøgning om ægtefællesammenføring er konstateret, at ægteparret opfylder alle betingelserne bortset fra det foreslåede besøgskrav og kravet i udlændingelovens § 9, stk. 4, om økonomisk sikkerhedsstillelse, og hvor et afslag på visum ville afskære ansøgerens reelle mulighed for at opnå opholdstilladelse i Danmark på grundlag af ægteskabet med den herboende person. Den videreførte praksis vil blive beskrevet ved en kommende revision af visumvejledningen.

Samlet set foreslås det på den baggrund, at besøgskravet udformes således, at opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1 (ægtefællesammenføring), kun, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kan gives, hvis ansøgeren har haft mindst ét lovligt ophold i Danmark i medfør af §§ 1-4 b, § 5, stk. 2, i medfør af EU-reglerne, jf. § 6, eller en opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, 9 i-9 n eller 9 p.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

2.3.4. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser

2.3.4.1. Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8

Efter artikel 8, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention har enhver ret til respekt for bl.a. sit privatliv og familieliv. Det følger endvidere af artikel 8, stk. 2, at ingen offentlig myndighed må gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder.

For en nærmere beskrivelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 henvises i øvrigt til pkt. 3.1.1.

Efter det foreslåede besøgskrav kan tilladelse til ægtefællesammenføring som udgangspunkt kun gives, hvis ansøgeren har haft mindst ét lovligt ophold i Danmark på baggrund af et af de opholdsgrundlag, der er nævnt i bestemmelsen. Forslaget skal sikre, at en ansøger har en vis selvstændig tilknytning til Danmark og helt grundlæggende forståelse for det danske samfund forud for meddelelse af en opholdstil-

ladelse med mulighed for varigt ophold her i landet, hvilket er saglige og relevante kriterier i forhold til at sikre en vellykket integration af den ægtefælle, der kommer hertil.

Der foreligger ministeriet bekendt ikke nogen praksis fra Menneskerettighedsdomstolen vedrørende konventionsforeneligheden af et sådant nationalt besøgskrav i forhold til ægtefællesammenføring. Der er dog grund til at antage, at Menneskerettighedsdomstolen vil tage udgangspunkt i de momenter, der er nævnt i pkt. 3.1.1, ved afvejningen af, om tilladelse til ægtefællesammenføring skal meddeles, eller om den offentlige interesse i at kontrollere indvandringen og sikre integration af de udlændinge, der kommer her til landet, jf. hensynet til "landets økonomiske velfærd" efter artikel 8, stk. 2, kan begrunde et afslag.

Der vil i almindelighed ikke foreligge uoverstigelige hindringer for at udøve familielivet i et andet land, og der vil i almindelighed ikke være noget til hinder for, at den herboende person rejser til det land, hvor ansøgeren opholder sig. Det må antages, at mulighederne for at udøve familielivet i et andet land og den offentlige interesse i at opretholde en effektiv immigrationskontrol og sikre integrationen af de udlændinge, der kommer hertil, vil indgå med betydelig vægt i vurderingen af, om parterne efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 vil have krav på ægtefællesammenføring. Endvidere vil det kunne indgå, at besøgskravet vil være opfyldt, hvis ansøgeren én gang – visumfrit eller visumpligtigt – er indrejst lovligt i Danmark. Der er således ikke yderligere krav til længden af opholdet.

Efter forslaget skal der i tilfælde, hvor særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor, gives tilladelse til ægtefællesammenføring, selvom ansøgeren ikke har været i Danmark.

Der vil således i de enkelte tilfælde skulle foretages en konkret vurdering af, om der er ret til ægtefællesammenføring, selvom ansøgeren ikke opfylder besøgskravet. Det vil eksempelvis kunne være tilfældet, hvis ægtefællerne ikke kan henvises til at udøve familielivet i et andet land. Det vil i den forbindelse skulle indgå i den konkrete vurdering, om ansøgeren har mulighed for at opfylde besøgskravet.

Besøgskravet er således begrundet i den offentlige interesse i at kontrollere indvandringen og sikre integrationen af de udlændinge, der kommer hertil, og går ikke videre end nødvendigt for at sikre disse hensyn.

Det er på den baggrund regeringens opfattelse, at det foreslåede besøgskrav er foreneligt med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

2.4. De overførte betingelser

2.4.1. Gældende ret

2.4.1.1. De overførte betingelser i udlændingelovens § 9, stk. 12

Efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse (ægtefællesammenføring) til en udlænding, som samlever på fælles bopæl i ægteskab eller i fast samlivsforhold af længere varighed med en i Danmark fastboende person, der a) har dansk indfødsret, b) har statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, c) har opholdstilladelse efter § 7, stk. 1 eller 2, eller § 8, d) har haft opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, i mere end de sidste 3 år, eller e) har haft tidsubegrænset opholdstilladelse her i landet i mere end de sidste 3 år.

Bestemmelsen i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, litra e, indebærer, at en herboende person omfattet af bestemmelsen normalt skal have haft tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark i mere end de sidste 3 år for at opnå ægtefællesammenføring.

Bestemmelsen i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, litra e, omfatter herboende personer, der ikke er danske statsborgere eller nordiske statsborgere og heller ikke har opholdstilladelse efter § 7, stk. 1-3, eller

§ 8. Udlændingelovens § 7 omhandler opholdstilladelse til udlændinge, der risikerer forfølgelse af de i flygtningekonventionen nævnte grunde (konventionsstatus), jf. stk. 1, udlændinge med beskyttelsesstatus som følge af risiko for dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, jf. stk. 2, og udlændinge med midlertidig beskyttelsesstatus på baggrund af en særlig alvorlig situation i hjemlandet præget af vilkårlig voldsudøvelse og overgreb på civile, jf. stk. 3. Udlændingelovens § 8 omhandler opholdstilladelse til såkaldt kvoteflygtninge.

De udlændinge, der er omfattet af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, litra e, er således indvandrere, som ikke er flygtninge eller personer med beskyttelsesstatus.

Udlændingelovens § 9, stk. 12, indeholder de såkaldte overførte betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse. De overførte betingelser i § 9, stk. 12, finder alene anvendelse for de herboende udlændinge med tidsubegrænset opholdstilladelse, der er omfattet af § 9, stk. 1, nr. 1, litra e.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 12, kan opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, litra e, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun gives, såfremt den herboende person

- 1) ikke er idømt ubetinget straf af mindst 1 år og 6 måneders fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
- 2) ikke er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13,
- 3) ikke har forfalden gæld til det offentlige, medmindre der er givet henstand med hensyn til tilbagebetalingen af gælden og gælden ikke overstiger 100.000 kr.,
- 4) ikke i de sidste 3 år forud for ansøgningen om opholdstilladelse har modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor,
- 5) har bestået Prøve i Dansk 1, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau, og
- 6) har været under uddannelse eller i ordinær beskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 3 år inden for de sidste 5 år forud for ansøgningen om opholdstilladelse, jf. § 11, stk. 3, nr. 8, og fortsat må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet eller være under uddannelse på tidspunktet, hvor opholdstilladelse vil kunne meddeles.

Det fremgår af forarbejderne til udlændingelovens § 9, stk. 12, at formålet med bestemmelsen er at sikre, at udlændinge, der er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter lempeligere regler, har den samme tilknytning til det danske samfund som udlændinge, der meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse efter skærpede regler, jf. Folketingstidende 2010-11, A, L 168 som fremsat, side 28 f, og Folketingstidende 2011-12, A, L 180 som fremsat, side 16.

En herboende udlænding, der ønsker ægtefællesammenføring, skal derfor enten have opnået tidsubegrænset opholdstilladelse efter de gældende regler eller, hvis udlændingen har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse efter tidligere gældende regler, opfylde en række af de samme betingelser (de såkaldte overførte betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse), jf. Folketingstidende 2010-11, A, L 168 som fremsat, side 28 f, og Folketingstidende 2011-12, A, L 180 som fremsat, side 16.

Ved lov nr. 572 af 18. juni 2012 om ændring af udlændingeloven (Revision af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse, ændring af kravene til herboende udlændinge for opnåelse af ægtefællesammenføring,

udvidelse af Flygtningenævnet og langtidsvisum til adoptivbørn) blev de overførte betingelser i udlændingelovens § 9, stk. 12, justeret, men ordningen med de overførte betingelser er i øvrigt videreført.

De overførte betingelser i den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 12, afspejler de betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse, som var gældende forud for lov nr. 102 af 3. februar 2016 om ændring af udlændingeloven (Udskydelse af retten til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus, skærpelse af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse, skærpelse af reglerne om inddragelse af flygtnings opholdstilladelse m.v.).

2.4.1.2. De gældende betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse i udlændingelovens § 11

Reglerne for tidsubegrænset opholdstilladelse er senest ændret ved lov nr. 102 af 3. februar 2016 om ændring af udlændingeloven (Udskydelse af retten til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus, skærpelse af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse, skærpelse af reglerne om inddragelse af flygtnings opholdstilladelse m.v.) og lov nr. 436 af 9. maj 2017 om ændring af udlændingeloven (Skærpelse af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse).

Efter de gældende regler skal en udlænding for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse bl.a. opfylde de 9 grundlæggende betingelser i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 1-9, og (mindst) 2 af de 4 supplerende betingelser i udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 1-4.

Udlændingelovens § 11, stk. 3, fastsætter de grundlæggende betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse. Det følger af denne bestemmelse, at der efter ansøgning kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding over 18 år, medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter § 19, hvis:

- 1) Udlændingen har lovligt boet her i landet, jf. dog stk. 7, i mindst 8 år, jf. dog stk. 5 og 6, og i hele denne periode haft opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, 9 i-9 n eller 9 p. Hvis opholdstilladelsen er meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1, eller § 9 c, stk. 1, 1. pkt., på baggrund af ægteskab eller fast samlivsforhold, anses betingelsen i 1. pkt. kun for opfyldt, hvis opholdstilladelsen er meddelt på grundlag af samme ægteskab eller samlivsforhold.
- 2) Udlændingen er ikke idømt ubetinget straf af mindst 6 måneders fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed.
- 3) Udlændingen er ikke idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 (landsforræderi og andre forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed) eller 13 (forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder, terrorisme m.v.) eller §§ 210, 216, 222-224, § 225, jf. § 216, eller §§ 244-246, som omfatter visse forbrydelser i familieforhold, seksualforbrydelser og voldsforbrydelser.
- 4) Udlændingen har ikke forfalden gæld til det offentlige, medmindre der er givet henstand med hensyn til tilbagebetalingen af gælden og gælden ikke overstiger 100.000 kr.
- 5) Udlændingen har ikke i de sidste 4 år forud for indgivelsen af ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, og indtil udlændingen vil kunne meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor.
- 6) Udlændingen har underskrevet en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund, jf. integrationslovens § 19, stk. 1, 3. pkt., eller på anden vis tilkendegivet at acceptere indholdet heraf.

- 7) Udlændingen har bestået Prøve i Dansk 2, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.
- 8) Udlændingen har været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed, jf. stk. 8, i mindst 3 år og 6 måneder inden for de sidste 4 år forud for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse.
- 9) Udlændingen må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles.

Udlændingelovens § 11, stk. 4, fastsætter de supplerende betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse. Det følger af denne bestemmelse, at meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse endvidere er betinget af, at udlændingen opfylder mindst to af følgende betingelser:

- 1) Udlændingen har bestået en medborgerskabsprøve, jf. integrationslovens § 41 b, eller har udvist aktivt medborgerskab her i landet gennem mindst 1 års deltagelse i bestyrelser, organisationer m.v.
- 2) Udlændingen har haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed, jf. stk. 8, i mindst 4 år inden for de sidste 4 år og 6 måneder forud for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse.
- 3) Udlændingen har haft en årlig skattepligtig indkomst på gennemsnitligt 270.000 kr. (280.908,00 kr. i 2018-niveau) de sidste 2 år forud for det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles.
- 4) Udlændingen har bestået Prøve i Dansk 3, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.

Efter udlændingelovens § 11, stk. 5, kan en udlænding opnå tidsubegrænset opholdstilladelse allerede efter mindst 4 års – mod normalt 8 års – lovligt ophold i Danmark, hvis udlændingen opfylder de grundlæggende betingelser i § 11, stk. 3, nr. 2-9, og samtlige fire supplerende betingelser i § 11, stk. 4.

2.4.2. Aftalen af 7. februar 2018

Det fremgår af punktet "3. Skærpelse af de overførte betingelser for permanent opholdstilladelse", at det normalt er et krav for at få ægtefællesammenføring, at en herboende indvandrer opfylder en række af de tidligere gældende og lempeligere betingelser for at få tidsubegrænset opholdstilladelse (de såkaldte overførte betingelser).

Reglerne for tidsubegrænset opholdstilladelse blev skærpet i 2016 og 2017 for så vidt angår bl.a. kravene til sprog, selvforsørgelse, beskæftigelse og vandel, uden at tilsvarende skærper blev vedtaget i reglerne om ægtefællesammenføring.

Regeringen og aftaleparterne er enige om at skærpe de overførte betingelser i reglerne om ægtefællesammenføring, så de kommer til at afspejle de gældende regler for tidsubegrænset opholdstilladelse.

Med skærpelserne af disse overførte betingelser sidestilles de indvandrere, som har fået tidsubegrænset opholdstilladelse efter tidligere gældende og lempeligere regler, med de indvandrere, som har fået tidsubegrænset opholdstilladelse efter de nugældende skærpede regler, når det gælder retten til ægtefællesammenføring.

For en nærmere beskrivelse af skærpelserne af de overførte betingelser henvises til aftalens bilag 1.

2.4.3. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Udlændinge- og Integrationsministeriet bemærker, at forslaget går ud på at skærpe de overførte betingelser i udlændingelovens § 9, stk. 12, så de kommer til at afspejle de gældende betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse i udlændingelovens § 11, stk. 3 og 4.

Forslaget er udtryk for, at herboende udlændinge for at få en udenlandsk ægtefælle her til landet skal være godt integreret og have tilknytning til det danske samfund. Det skaber det bedst mulige grundlag for en udenlandsk ægtefælles integration i det danske samfund, at den herboende kan hjælpe og støtte sin ægtefælle med at finde sig til rette, lære det danske sprog og få adgang til arbejdsmarkedet.

Kravet om, at herboende udlændinge skal have tidsubegrænset opholdstilladelse som betingelse for ægtefællesammenføring, skal bl.a. ses på den baggrund.

De ændringer af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse, der er gennemført i 2016 og 2017, er med til yderligere at sikre, at udlændinge, der opnår tidsubegrænset opholdstilladelse her i landet, er godt integreret. De skærpede regler om tidsubegrænset opholdstilladelse sikrer dermed et godt grundlag for, at den herboende udlænding ved ægtefællesammenføring kan bidrage til sin ægtefælles (dvs. ansøgerens) integration i det danske samfund.

Herboende udlændinge, der er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter tidligere gældende regler, vil ikke på samme måde have dokumenteret deres integration i det danske samfund. Denne gruppe af udlændinge vil have opnået tidsubegrænset opholdstilladelse på andre – og i nogle tilfælde betydeligt lempeligere – betingelser.

Skærpelsen af de overførte betingelser vil sidestille de herboende udlændinge, som har fået tidsubegrænset opholdstilladelse efter tidligere gældende og lempeligere regler, med de herboende udlændinge, som har fået tidsubegrænset opholdstilladelse efter de nugældende skærpede regler, når det gælder retten til ægtefællesammenføring.

Dertil kommer, at der for nogle kan være forløbet en længere årrække siden meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse. I sådanne tilfælde vil den pågældende udlænding, hvis denne søger om ægtefællesammenføring, ikke aktuelt have dokumenteret at være godt integreret.

I overensstemmelse med aftalen af 7. februar 2018 og bilag 1 hertil foreslås det herefter at skærpe en række af de overførte betingelser i udlændingelovens § 9, stk. 12, så de kommer til at afspejle de gældende betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse i udlændingelovens § 11, stk. 3.

For det første foreslås det at skærpe vandelskravet i udlændingelovens § 9, stk. 12, nr. 1, til ubetinget straf af mindst 6 måneders fængsel, mod i dag ubetinget straf af mindst 1 år og 6 måneders fængsel.

Den foreslåede ændring af stk. 12, nr. 1, indebærer, at det vandelskrav, der er en betingelse for ægtefællesammenføring, vil svare til det vandelskrav i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 2, der er en grundlæggende betingelse for tidsubegrænset opholdstilladelse.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 5, og bemærkningerne hertil.

For det andet foreslås det at skærpe vandelskravet i udlændingelovens § 9, stk. 12, nr. 2, ved at indsætte en henvisning til straffelovens §§ 210, 216 og 222-224, § 225, jf. § 216, eller §§ 244-246 i bestemmelsen.

Den foreslåede ændring af stk. 12, nr. 2, indebærer, at flere straffelovsovertrædelser, der omfatter forbrydelser i familieforhold, seksualforbrydelser og voldsforbrydelser, fremover vil kunne medføre udelukkelse fra at opnå ægtefællesammenføring, hvis den herboende udlænding som følge af overtrædelse af en af de nævnte straffelovsbestemmelser idømmes en ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel.

Den foreslåede ændring af stk. 12, nr. 2, indebærer, at det vandelskrav, der er en betingelse for ægtefællesammenføring, vil svare til det vandelskrav i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 3, der er en grundlæggende betingelse for tidsubegrænset opholdstilladelse.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 6, og bemærkningerne hertil.

For det tredje foreslås det at skærpe selvforsørgelseskravet i udlændingelovens § 9, stk. 12, nr. 4, så den herboende udlænding ikke må have modtaget visse offentlige ydelser i de sidste 4 år, mod i dag 3 år.

Den foreslåede ændring af stk. 12, nr. 4, indebærer, at det selvforsørgelseskrav, der er en betingelse for ægtefællesammenføring, vil svare til det selvforsørgelseskrav i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 5, der er en grundlæggende betingelse for tidsubegrænset opholdstilladelse.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 7, og bemærkningerne hertil.

For det fjerde foreslås det, at beskæftigelseskravet i udlændingelovens § 9, stk. 12, nr. 6, udskilles til en særskilt bestemmelse og skærpes, dels så kravet ikke længere kan opfyldes med uddannelse, dels så kravet ikke længere kan opfyldes med deltidsbeskæftigelse, og dels så ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller selvstændig erhvervsvirksomhed skal være udøvet i mindst 3 år og 6 måneder inden for de seneste 4 år, mod i dag mindst 3 år inden for de seneste 5 år.

Den foreslåede nye bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 12, nr. 6, indebærer, at det beskæftigelseskrav, der er en betingelse for ægtefællesammenføring, vil svare til det beskæftigelseskrav i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 8, der er en grundlæggende betingelse for tidsubegrænset opholdstilladelse.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 9, og bemærkningerne hertil.

For det femte foreslås det, at kravet om aktuel tilknytning til arbejdsmarkedet i udlændingelovens § 9, stk. 12, nr. 6, udskilles til en særskilt bestemmelse og skærpes, så kravet ikke længere kan opfyldes med uddannelse. Dette er en konsekvens som følge af den foreslåede udformning af beskæftigelseskravet i stk. 12, nr. 6.

Den foreslåede nye bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 12, nr. 7, indebærer, at det krav om aktuel tilknytning til arbejdsmarkedet, der er en betingelse for ægtefællesammenføring, vil svare til kravet om aktuel tilknytning til arbejdsmarkedet i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 9, der er en grundlæggende betingelse for tidsubegrænset opholdstilladelse.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 9, og bemærkningerne hertil.

I overensstemmelse med aftalen af 7. februar 2018 og bilag 1 hertil er der to grundlæggende betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse, der ikke overføres til reglerne om ægtefællesammenføring i udlændingelovens § 9, stk. 12.

Som hidtil overføres det opholdskrav, der efter udlændinge-lovens § 11, stk. 3, nr. 1, er en grundlæggende betingelse for tidsubegrænset opholdstilladelse, således ikke til reglerne om ægtefællesammenføring i udlændingelovens § 9, stk. 12.

Endvidere overføres det krav om, at udlændingen skal bestå Prøve i Dansk 2, der efter udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 7, er en grundlæggende betingelse for tidsubegrænset opholdstilladelse, ikke til reglerne om ægtefællesammenføring i udlændingelovens § 9, stk. 12. Det skyldes, at det foreslåede nye integrationskrav bl.a. indeholder en (ufravigelig) betingelse om, at den herboende person skal have bestået Prøve i Dansk 3 eller en anden danskprøve på tilsvarende eller højere niveau. Det er derfor overflødigt at skærpe danskkravet i udlændingelovens § 9, stk. 12, nr. 5.

Herudover foreslås det ikke at overføre det krav om underskrivelse af en erklæring om integration og aktivt medborgerskab, der efter udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 6, er en grundlæggende betingelse for tidsubegrænset opholdstilladelse, til reglerne om ægtefællesammenføring i udlændingelovens § 9, stk. 12.

Kravet blev indført ved lov nr. 243 af 27. marts 2006 om ændring af integrationsloven og udlændingeloven (Integrationskontrakter, erklæring om integration og aktivt medborgerskab, skærpede betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, uddannelsespligt for unge nyankomne udlændinge, sygeopfølgning over for sygemeldte introduktionsydelsesmodtagere m.v.).

Når det ikke foreslås at overføre dette krav i forbindelse med ægtefællesammenføring, skyldes det, at de overførte betingelser stilles over for udlændinge, der har haft tidsubegrænset opholdstilladelse i mindst 3 år. Denne gruppe er allerede blevet mødt med kravet i forbindelse med, at de ansøgte – og opnåede – tidsubegrænset opholdstilladelse. De udlændinge, der ikke har skullet opfylde kravet for at få tidsubegrænset opholdstilladelse, fordi de har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse, før kravet blev indført, har allerede haft tidsubegrænset opholdstilladelse i en årrække.

Videre bemærkes, at det krav om, at udlændingen ikke må have gæld til det offentlige, der efter udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 4, er en grundlæggende betingelse for tidsubegrænset opholdstilladelse, allerede er sammenfaldende med kravet ved ægtefællesammenføring i udlændingelovens § 9, stk. 12, nr. 3. Der foreslås derfor ingen ændring af udlændingelovens § 9, stk. 12, nr. 3.

I overensstemmelse med aftalen af 7. februar 2018 og bilag 1 hertil foreslås det endvidere at overføre de supplerende betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse i udlændinge-lovens § 11, stk. 4, til reglerne om ægtefællesammenføring i udlændingelovens § 9.

Det sker ved at overføre de tre supplerende betingelser vedrørende aktivt medborgerskab, beskæftigelse og indkomst i udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 1-3, til udlændingelovens § 9.

Derimod overføres den supplerende betingelse vedrørende danskkundskaber i udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 4, ikke. Det skyldes, at det foreslåede nye integrationskrav bl.a. indeholder en (ufravigelig) betingelse om, at den herboende person skal have bestået Prøve i Dansk 3 eller en anden danskprøve på tilsvarende eller højere niveau, og at det derfor er overflødigt at overføre betingelsen i udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 4.

Som konsekvens heraf foreslås det, at den herboende udlænding skal opfylde (mindst) én ud af de tre overførte supplerende betingelser vedrørende aktivt medborgerskab, beskæftigelse og indkomst.

Det foreslås på den baggrund at indføre en ny bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 16, der fastsætter, at opholdstilladelse (ægtefællesammenføring) efter stk. 1, nr. 1, litra e, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun kan gives, såfremt den herboende person opfylder (mindst) én af tre betingelser vedrørende aktivt medborgerskab, beskæftigelse eller indkomst.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 10, og bemærkningerne hertil.

2.4.4. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser

2.4.4.1. Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8

Efter artikel 8, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention har enhver ret til respekt for bl.a. sit privatliv og familieliv. Det følger endvidere af artikel 8, stk. 2, at ingen offentlig myndighed må gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets

økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder.

For en nærmere beskrivelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 henvises i øvrigt til pkt. 3.1.1.

Efter forslaget vil en herboende udlænding, der er omfattet af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, litra e, for at opnå ægtefællesammenføring som udgangspunkt skulle opfylde de overførte betingelser i udlændingelovens § 9, stk. 15, nr. 1-7, og 1 ud af 3 supplerende overførte betingelser i udlændingelovens § 9, stk. 16, nr. 1-3.

Det betyder, at den herboende udlænding vil skulle opfylde to vandelskrav, et krav om ingen større gæld til det offentlige, et selvforsørgelseskrav, et beskæftigelseskrav og at krav om aktuel tilknytning til arbejdsmarkedet. Herudover vil den herboende udlænding skulle opfylde én af tre betingelser vedrørende aktivt medborgerskab, beskæftigelse og indkomst.

Der foreligger ministeriet bekendt ikke nogen praksis fra Menneskerettighedsdomstolen vedrørende konventionsforeneligheden af sådanne nationale overførte betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse i forhold til ægtefællesammenføring. Der er dog grund til at antage, at Menneskerettighedsdomstolen vil tage udgangspunkt i de momenter, der er nævnt i pkt. 3.1.1, ved afvejningen af, om tilladelse til ægtefællesammenføring skal meddeles, eller om den offentlige interesse i at kontrollere indvandringen og sikre integration af de udlændinge, der kommer her til landet, jf. hensynet til "landets økonomiske velfærd" efter artikel 8, stk. 2, kan begrunde et afslag.

Der vil i almindelighed ikke foreligge uoverstigelige hindringer for at udøve familielivet i et andet land, og der vil i almindelighed ikke være noget til hinder for, at den herboende person rejser til det land, hvor ansøgeren opholder sig. Det må antages, at mulighederne for at udøve familielivet i et andet land og den offentlige interesse i at kontrollere indvandringen og sikre integrationen af de udlændinge, der kommer hertil, vil indgå med betydelig vægt i vurderingen af, om parterne efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 vil have krav på ægtefællesammenføring. Endvidere vil det kunne indgå, at der er tale om betingelser, som den herboende udlænding i almindelighed må antages med en indsats at kunne opfylde.

Efter forslaget skal der i tilfælde, hvor særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor, gives tilladelse til ægtefællesammenføring, selvom den herboende person ikke opfylder de overførte betingelser i udlændinge-lovens § 9, stk. 15, nr. 1-7, og 1 ud af 3 supplerende overførte betingelser i udlændingelovens § 9, stk. 16, nr. 1-3.

Der vil således i de enkelte tilfælde skulle foretages en konkret vurdering af, om der er ret til ægtefællesammenføring, selvom den herboende person ikke opfylder en eller flere af de overførte betingelser. Det vil eksempelvis kunne være tilfældet, hvis ægtefællerne ikke kan henvises til at udøve familielivet i et andet land. Det vil eksempelvis også kunne være tilfældet, hvis det på grund af alvorlig sygdom eller alvorligt handicap vil være humanitært uforsvarligt at henvise den herboende person til at tage ophold i et andet land, hvor den pågældende ikke kan tilbydes pasnings- eller behandlingsmuligheder. Tilsvarende vil det eksempelvis kunne være tilfældet, hvor den herboende udlænding har samvær af et vist omfang med mindreårige børn, der er bosiddende i Danmark.

Efter forslaget vil kravet om opfyldelse af de overførte betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse kunne fraviges enkeltvis på grund af herboendes særlige forhold eller situation.

Der vil eksempelvis kunne ske fravigelse af de foreslåede betingelser i § 9, stk. 15, nr. 1 og 2, hvor der

som udgangspunkt ikke kan meddeles ægtefællesammenføring, hvis den herboende har begået alvorlig kriminalitet, i tilfælde hvor den idømte straf ligger langt tilbage i tid, og hvor den herboende ikke efterfølgende har begået ny kriminalitet. Det vil bl.a. skulle indgå i en proportionalitetsafvejning heraf, hvornår den herboende begik det eller de strafbare forhold, om den herboende ægtefælle ud over den straf, som er omfattet af de foreslåede bestemmelser i § 9, stk. 15, nr. 1 og 2, efterfølgende har været idømt fængselsstraf betinget eller ubetinget, om ægteskabet er indgået før eller efter det strafbare forhold, herunder om ægtefællerne kan antages at have en berettiget forventning om, at familielivet kan udøves i Danmark, ligesom det kan indgå, om den herboende har fået tidsubegrænset opholdstilladelse efter den idømte fængselsstraf i overensstemmelse med eventuelt tidligere gældende regler i udlændingeloven om fastsatte karenstider, eller har begået de(t) strafbare forhold efter opnåelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Der vil eksempelvis også kunne være grundlag for at fravige betingelsen om fuldtidsbeskæftigelse eller selvstændig erhvervsvirksomhed, jf. den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 15, nr. 6, hvis den herboende udlænding på grund af længerevarende uddannelsesmæssig tilknytning ikke er i stand til opfylde beskæftigelseskravet.

Det kunne eksempelvis være i tilfælde, hvor den herboende har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse som 18-årig efter at være født og opvokset her i landet og efterfølgende har været i gang med at uddanne sig og fortsat aktuelt er i uddannelse. I sådanne tilfælde vil det som udgangspunkt kunne være uproportionalt at meddele afslag på ægtefællesammenføring under henvisning til, at den herboende ikke har været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 3 år og 6 måneder inden for de seneste 4 år. Den herboende har således vedvarende dygtiggjort sig i forhold til arbejdsmarkedet, hvorfor det som udgangspunkt må anses for uproportionalt i forbindelse med en ansøgning om ægtefællesammenføring, at den herboende skal afbryde sine studier og dernæst arbejde i mindst 3 år og 6 måneder, før ægtefællesammenføring kan ske, forudsat den herboende i øvrigt fortsat er studieaktiv. Det vil ikke som konsekvens heraf samtidig være udgangspunktet, at de øvrige betingelser også bør fraviges, f.eks. kravet om ikke at have offentlig gæld.

Hvis den herboende på ansøgningstidspunktet er uden beskæftigelse, men i øvrigt har været i beskæftigelse umiddelbart før ansøgningens indgivelse, vil det som udgangspunkt ikke være uproportionalt, at der stilles krav om aktuel og vedvarende arbejdsmarkedstilknytning for at kunne opnå ægtefællesammenføring. Dette skal bl.a. ses i sammenhæng med, at den herboende ægtefælle også vil skulle opfylde et løbende krav om forsørgelse.

De angivne eksempler på, hvornår en eller flere af de overførte betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse konkret kan fraviges, er ikke udtømmende.

De foreslåede ændringer af de overførte betingelser er således begrundet i den offentlige interesse i at kontrollere indvandringen og sikre integrationen af de udlændinge, der kommer hertil, og går ikke videre end nødvendigt for at sikre disse hensyn.

Det er på den baggrund regeringens opfattelse, at de foreslåede ændringer af de overførte betingelser er forenelige med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

2.4.4.2. Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14

Efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14 skal nydelsen af de i konventionen anerkendte rettigheder og friheder – f.eks. retten til respekt for privat- og familielivet efter artikel 8 – sikres uden forskel på grund af køn, race, farve, sprog, religion, politisk eller anden overbevisning,

national eller social oprindelse, tilhørighed til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel eller ethvert andet forhold.

For en nærmere beskrivelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14 henvises i øvrigt til pkt. 3.1.2.

Kravet om, at en herboende udlænding, som har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse efter tidligere gældende regler, som udgangspunkt skal opfylde en række af de gældende betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse for at kunne opnå familiesammenføring, jf. § 9, stk. 12, blev indført ved lov nr. 601 af 14. juni 2011.

Forarbejderne til lov nr. 601 indeholder i den forbindelse en nærmere redegørelse for den i lovforslaget foreslåede regulerings forhold til Danmarks internationale forpligtelser, jf. Folketingstidende 2010-11, A, L 168 som fremsat, side 39 f. (pkt. 2.5.1 og 2.5.2 i de almindelige bemærkninger). Det gælder bl.a. forholdet til diskriminationsforbuddet i Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14, jf. artikel 8.

Som det fremgår af bemærkningerne til L 168, er det vurderingen, at kravet ikke i sig selv er i modstrid med artikel 14 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, jf. artikel 8. Dette gælder, uanset at der herved opstilles forskellige krav for ægtefællesammenføring for forskellige grupper af herboende ægtefæller.

Som det endvidere fremgår af bemærkningerne, skal dette ses i sammenhæng med, at tidligere betingelser for opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse ikke på tilsvarende måde som efter de gældende regler sikrer, at den herboende udlænding er en aktiv medborger, som har været selvforsørgende gennem flere år. Herboende udlændinge, som har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark efter de tidligere gældende regler, har således kunnet opnå tidsubegrænset opholdstilladelse på andre og mere lempelige vilkår, hvilket også har som konsekvens, at de lettere kan opfylde den grundlæggende betingelse om at have haft tidsubegrænset opholdstilladelse i 3 år for at kunne få ægtefællesammenføring.

Det er således en uens situation, der foreligger, alt efter om den herboende har skullet opfylde de gældende eller de tidligere regler for tidsubegrænset opholdstilladelse.

På den baggrund konkluderes det i bemærkningerne, at forslaget sikrer, at herboende udlændinge som udgangspunkt stilles lige i forhold til muligheden for at opnå ægtefællesammenføring.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder på samme måde, at de foreslåede ændringer af de overførte betingelser, der skal sikre, at herboende udlændinge med tidsubegrænset opholdstilladelse som udgangspunkt stilles lige i forhold til muligheden for at opnå ægtefællesammenføring, er forenelige med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14.

2.4.4.3. Forholdet til FN's Handicapkonvention

Af artikel 5, stk. 1 og 2, i FN's Handicapkonvention følger det, at deltagerstaterne anerkender, at alle er lige for loven, og at alle uden nogen form for diskrimination har ret til lige beskyttelse og til at drage samme nytte af loven, samt at deltagerstaterne skal forbyde enhver diskrimination på grund af handicap.

For en nærmere beskrivelse af FN's Handicapkonvention henvises i øvrigt til pkt. 3.1.4.

Efter forslaget skal der i tilfælde, hvor særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor, gives ægtefællesammenføring, selvom den herboende person ikke opfylder en eller flere af de overførte betingelser.

Det betyder, at der skal ses bort fra en eller flere af de overførte betingelser, i det omfang FN's Handicap-konvention tilsiger det. Det vil navnlig være relevant i forhold til opfyldelsen af beskæftigelseskravet, kravet om aktuel tilknytning til arbejdsmarkedet og danskravet.

Det påhviler den herboende person at dokumentere, at der foreligger et handicap, som bevirker, at der skal ses bort fra en eller flere af de overførte betingelser. Den herboende person skal således fremlægge dokumentation for, at den pågældende har en langvarig fysisk, psykisk, intellektuel eller sensorisk funktionsnedsættelse, som bevirker, at den pågældende ikke kan opfylde en eller flere af betingelserne.

2.4.4.4. Forholdet til CEDAW-konventionen

Artikel 11 i FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder (CEDAW-konventionen) tager bl.a. sigte på at beskytte kvinder, som er på barsel og i øvrigt er i erhverv. Perioder med f.eks. barsel og omsorgsdage inden for rammerne af et ansættelsesforhold vil således skulle indgå i opgørelsen af en persons arbejdsmarkedstilknytning.

2.5. Boligkravet

2.5.1. Gældende ret

2.5.1.1. Boligkravet

Det er efter udlændingelovens § 9, stk. 6, normalt et krav for ægtefællesammenføring, at den herboende person godtgør at råde over en selvstændig bolig af rimelig størrelse.

Boligkravet stilles ikke, hvis særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler imod, at kravet stilles. Boligkravet indebærer, at der stilles krav om, at den herboende råder over en selvstændig bolig. Ifølge bemærkningerne skal der ved vurderingen af, om der foreligger en selvstændig bolig, hovedsagelig lægges vægt på, om der er en selvstændig indgang til boligen, og om boligen fremstår som en enhed. Det medfører eksempelvis, at det ikke vil være muligt at opfylde boligkravet ved at leje værelser i eksempelvis sine forældres ejerbolig, medmindre den udlejede del af boligen i sig selv fremstår som en selvstændig bolig, jf. Folketingstidende 2014-15, A, L 87 som fremsat, side 7.

Boligkravet vil kunne være opfyldt, selv om boligen ikke har eget køkken og/eller toilet. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis den herboende ægtefælle mv. råder over et kollegieværelse eller et klubværelse, jf. Folketingstidende 2014-15, A, L 87 som fremsat, side 8.

Ifølge bemærkningerne er det en betingelse for at anse boligkravet for opfyldt, at den herboende råder over boligen. Heri ligger, at den herboende som ejer, andels- eller anpartshaver, lejer eller på anden måde skal råde over brugsretten til sin egen bolig. Endvidere vil fremleje af en bolig kunne opfylde boligkravet, mens låneaftaler, hvorved forstås aftaler om vederlagsfri overdragelse af brugsretten, ikke vil kunne opfylde boligkravet, jf. Folketingstidende 2014-15, A, L 87 som fremsat, side 8, jf. side 3.

Det fremgår af udlændingelovens § 9, stk. 27, at kommunalbestyrelsen efter anmodning fra Udlændingestyrelsen afgiver en udtalelse om den herboende persons boligforhold, herunder antallet af beboelsesrum og beboere i boligen. Kommunalbestyrelsen kan uden samtykke fra den herboende person til brug for sin udtalelse efter 1. pkt. samkøre Det Fælleskommunale Persondatasystem med Bygnings- og Boligregistret (BBR) med det formål at tilvejebringe oplysning om antallet af beboelsesrum i boligen og antallet af beboere, der er tilmeldt den pågældende adresse.

Nærmere regler er aktuelt fastsat i bekendtgørelse nr. 721 af 13. maj 2015 om opfyldelse af boligkravet i familiesammenføringssager og om kommunalbestyrelsens udtalelse om referencens boligforhold.

Det fremgår af § 5, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 721 af 13. maj 2015, at den bolig eller den del af en bolig, som referencen råder over, efter den nugældende ordning anses for at være af rimelig størrelse, når 1) der efter gennemførelsen af familiesammenføringen vil bo højst to personer pr. beboelsesrum i boligen, jf. stk. 2, eller 2) boligens areal efter gennemførelsen af familiesammenføringen vil være på mindst 20 m² pr. person, der bor i boligen, jf. stk. 3.

Ved opgørelsen af boligens beboelsesrum lægges de oplysninger til grund, der fremgår af Bygnings- og Boligregistret (BBR) vedrørende boligenhedens beboelsesrum. Køkken, toilet, entré og lignende rum medregnes ikke ved opgørelsen af boligenhedens beboelsesrum, jf. § 5, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 721 af 13. maj 2015.

Ved opgørelsen af boligens areal lægges de oplysninger til grund, der fremgår af Bygnings- og Boligregistret (BBR) vedrørende boligenhedens areal til beboelse, jf. § 5, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 721 af 13. maj 2015.

Det følger af udlændingebekendtgørelsens § 16, stk. 2, at en tidsbegrænset opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1 (ægtefællesammenføring), gives for højst 2 år ad gangen, efter 2 år for højst 4 år ad gangen og efter 6 år for højst 6 år ad gangen, dog højst indtil udløbet af det tidsrum, hvor den herboende ægtefælle eller faste samlever har opholdstilladelse her i landet.

Det fremgår endvidere af udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 6, at en tidsbegrænset opholdstilladelse kan inddrages, når opholdstilladelsen er betinget af, at en herboende person godtgør at råde over en selvstændig bolig af rimelig størrelse, jf. § 9, stk. 6, stk. 15, 3. pkt., og stk. 20, 3. pkt., og den herboende person ikke længere kan godtgøre dette. Bestemmelserne i § 9, stk. 27, finder tilsvarende anvendelse.

2.5.1.2. Ghetto listen

Lov om almene boliger mv. (almenboligloven) § 61 a, stk. 1, fastsætter, at ved et ghettoområde forstås fysisk sammenhængende almene boligafdelinger med mindst 1.000 beboere, hvor mindst tre af følgende kriterier er opfyldt:

- 1) Andelen af indvandrere og efterkommere fra ikkevestlige lande overstiger 50 pct.
- 2) Andelen af beboere i alderen 18-64 år, der er uden tilknytning til arbejdsmarkedet eller uddannelse, overstiger 40 pct. opgjort som gennemsnit over de seneste 2 år.
- 3) Antallet af dømte for overtrædelse af straffeloven, våbenloven eller lov om euforiserende stoffer overstiger 2,7 pct. af antallet af beboere på 18 år og derover opgjort som gennemsnit over de seneste 2 år.
- 4) Andelen af beboere i alderen 30-59 år, der alene har en grundskoleuddannelse, overstiger 50 pct.
- 5) Den gennemsnitlige bruttoindkomst for skattepligtige i alderen 15-64 år i området eksklusive uddannelsessøgende udgør mindre end 55 pct. af den gennemsnitlige bruttoindkomst for samme gruppe i regionen.

Transport-, bygnings- og boligministeren offentliggør hver 1. december, hvilke områder der opfylder betingelserne i stk. 1, jf. almenboliglovens § 61 a, stk. 2.

Den 2. marts 2018 sendte Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen et udkast til forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v., lov om leje af almene boliger og lov om leje (Initiativer der modvirker parallelsamfund) i høring. Udkastet til lovforslag indeholder bl.a. forslag om at ændre definitionen af ghettoområder i almenboliglovens § 61 a, jf. § 1, nr. 23-26, i udkastet til lovforslag.

2.5.2. Aftalen af 7. februar 2018

Det fremgår af punktet "4. Skærpelse af boligkravet" i aftalen af 7. februar 2018, at det normalt er et krav for at få ægtefællesammenføring, at den herboende person skal råde over en selvstændig bolig af rimelig størrelse.

Regeringen og aftaleparterne er enige om at skærpe boligkravet, så boligen fremover ikke må ligge i et boligområde omfattet af en ny liste over boligområder, der mindst to år i træk opfylder to ud af de fire kriterier vedrørende tilknytning til arbejdsmarkedet, kriminalitet, uddannelse og bruttoindkomst, der aktuelt indgår på den såkaldte ghettoliste. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter kriterierne og offentliggør én gang årligt, hvilke boligområder der omfattes af den nye boligkravliste for ægtefællesammenføring.

2.5.3. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Forslaget går ud på at skærpe boligkravet, så boligen fremover normalt ikke må ligge i et boligområde, der er optaget på en boligkravliste for ægtefællesammenføring.

Boligområderne på listen vil aktuelt blive udpeget på baggrund af fire kriterier, der vedrører beboernes tilknytning til arbejdsmarkedet og uddannelsessystemet, kriminalitet, uddannelsesniveau og indkomst. Sammenlignet med landet som helhed vil beboerne i de udpegede områder generelt have et betydeligt lavere uddannelsesniveau, en svagere tilknytning til arbejdsmarkedet og uddannelsessystemet, en lavere indkomst eller have begået flere lovovertrædelser.

Der foreligger ikke entydig dokumentation for, at en udlændings boligs placering har betydning for vedkommendes vellykkede integration, og der er også undersøgelser, hvis resultater taler imod at indføre den her beskrevne ordning.

Forslaget er imidlertid udtryk for, at det er en væsentlig forudsætning for en vellykket integration i det danske samfund, at de udlændinge, der kommer hertil, opnår tilknytning til arbejdsmarkedet og eventuelt uddannelsessystemet, er selvforsørgende og overholder landets love. Det er herunder vigtigt, at det så vidt muligt sikres, at de ikke i deres første år i Danmark bosætter sig i områder, hvor der er problemer med flere af disse parametre. Det kan også modvirke, at der dannes parallelsamfund.

Udlændinge- og Integrationsministeriet foreslår på den baggrund, at boligens placering i sig selv skal understøtte udlændingens integration i det danske samfund. Uanset hvor godt integreret den herboende ægtefælle er, bør integrationen af den udlænding, der kommer hertil, således ikke ske med afsæt i et boligområde, hvor der ofte er en høj koncentration af personer, der ikke i kraft af arbejde eller uddannelse har kontakt til omgivende samfund, eller af personer, der har begået kriminalitet. Bosætningen i et sådant område kan således blive en barriere for den sociale integration, fordi der kan være færre muligheder for at blive en del af det øvrige samfundsliv. For den enkelte kan et liv i et udsat boligområde blive et liv, der er præget af fravær af mange af de valgmuligheder, som findes i det øvrige samfund, og i værste fald tillæring af uhensigtsmæssige adfærdsmønstre.

Ministeriet finder derfor ikke, at udlændinge, der kommer hertil som ægtefællesammenførte, i den første tid i Danmark normalt skal kunne bosætte sig i de boligområder, der målt på beboernes tilknytning til arbejdsmarkedet og uddannelsessystemet, kriminalitet, uddannelsesniveau og indkomst, må anses for at være de socialt mest udsatte.

Det kan endvidere være problematisk for kommunernes integrationsindsats, når ægtefællesammenførte indvandrere bor i sådanne udsatte boligområder. De problemer med isolation fra det øvrige samfund, der kan opstå, bl.a. som følge af mange beboere uden arbejde eller tilknytning til uddannelsessystemet, kan

herunder vanskeliggøre kommunernes integrationsindsats for den ægtefælle, der familiesammenføres til Danmark.

Hertil kommer, at det alt andet lige må forventes, at de ægtefællesammenførte, der er mest ressourcestærke, bosætter sig uden for de boligområder, der optages på den nye liste, og dermed ikke bidrager til at vende udviklingen i de boligområder, hvor problemets kerne er tilflytning af ressource svage grupper og fraflytning af ressource stærke grupper.

Skærpelsen af boligkravet bør efter Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse udformes således, at tilladelse til ægtefællesammenføring normalt kun kan gives, hvis boligen på ansøgningstidspunktet ikke ligger i et boligområde omfattet af den gældende bekendtgørelse om boligkravlisten for ægtefællesammenføring.

Skærpelsen af boligkravet bør efter Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse endvidere udformes således, at det normalt er en betingelse for ægtefællesammenføring, at parret i tiden, indtil ansøgeren meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, ikke må flytte til en bolig, der ligger i et boligområde omfattet af den gældende bekendtgørelse om boligkravlisten for ægtefællesammenføring.

I overensstemmelse med aftalen af 7. februar 2018 udformes reglerne endvidere sådan, at udlændinge- og integrationsministeren hvert år skal offentliggøre en oversigt over de boligområder, der er optaget på boligkravlisten for ægtefællesammenføring, ligesom ministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om boligkravlisten for ægtefællesammenføring, herunder kriterierne for optagelse af boligområder på listen.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder, at den årlige oversigt over boligområder, der er optaget på boligkravlisten for ægtefællesammenføring, bør offentliggøres ved udstedelse af en bekendtgørelse, der kundgøres i Lovtidende.

Det er hensigten, at de boligområder, der i første omgang optages på listen, er fysisk sammenhængende almene boligafdelinger med mindst 1.000 beboere, der opfylder kriterierne i den nugældende bestemmelse i almenboliglovens § 61 a, stk. 1, nr. 2-5, vedrørende tilknytning til arbejdsmarkedet, kriminalitet, uddannelse og bruttoindkomst. Det forudsættes dog, at kriteriernes konkrete udformning vil kunne justeres, herunder som følge af ændringer af kriterierne i den nugældende bestemmelse i almenboliglovens § 61 a, stk. 1, nr. 2-5.

De foreslåede nye betingelser om, at boligen på ansøgningstidspunktet ikke må ligge i et boligområde omfattet af den gældende bekendtgørelse om boligkravlisten for ægtefællesammenføring, og at parret i tiden, indtil ansøgeren meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, ikke må flytte til en bolig i et boligområde omfattet af den gældende bekendtgørelse, stilles ligesom det gældende boligkrav ikke, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

Som konsekvens af de foreslåede skærper af boligkravet finder Udlændinge- og Integrationsministeriet endvidere, at der bør indføres en hjemmel til at inddrage udlændingens opholdstilladelse som ægtefællesammenført, når opholdstilladelsen er betinget af, at parret ikke flytter til en bolig i et boligområde omfattet af den gældende bekendtgørelse om boligkravlisten for ægtefællesammenføring, og parret flytter til en bolig i et sådant område.

Det foreslås således at ændre udlændingelovens § 19, så der indføres hjemmel til at inddrage udlændingens opholdstilladelse som ægtefællesammenført, når opholdstilladelsen er betinget af, at udlændingen og den herboende person ikke flytter til en bolig i et boligområde omfattet af den gældende bekendtgørelse

om boligkravslisten for ægtefællesammenføring, og ansøgeren og den herboende person flytter til en bolig i et sådant område.

Det vil derimod ikke give grundlag for inddragelse af opholdstilladelsen i medfør af udlændingelovens § 19, stk. 1, hvis boligen ligger i et boligområde, som før ansøgningstidspunktet har været omfattet af en bekendtgørelse om boligkravslisten for ægtefællesammenføring, men ikke er omfattet af den gældende bekendtgørelse. Det vil heller ikke give grundlag for inddragelse af opholdstilladelsen, hvis boligen ligger i et boligområde, som efter ansøgningstidspunktet omfattes af en sådan bekendtgørelse.

Det foreslås endvidere at ændre udlændingelovens § 19, så der indføres hjemmel til at inddrage udlændingens opholdstilladelse som ægtefællesammenført, når opholdstilladelsen ikke er betinget af, at udlændingen og den herboende person ikke flytter til en bolig i et boligområde omfattet af den gældende bekendtgørelse om boligkravslisten for ægtefællesammenføring, fordi særlige grunde taler derimod, og disse særlige grunde ikke længere foreligger, og udlændingen og den herboende person flytter til en bolig i et boligområde omfattet af den gældende bekendtgørelse om boligkravslisten for ægtefællesammenføring.

Princippet i den foreslåede bestemmelse vil svare til det princip, der ligger til grund for den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 7, hvorefter en tidsbegrænset opholdstilladelse kan inddrages, når opholdstilladelsen ikke er betinget af, at en herboende person godtgør at råde over en selvstændig bolig af rimelig størrelse, fordi særlige grunde taler derimod, og disse særlige grunde ikke længere foreligger, og den herboende person ikke kan godtgøre at råde over en selvstændig bolig af rimelig størrelse.

Den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 1, nr. 9, vil alene finde anvendelse, når opholdstilladelsen ikke er betinget af, at udlændingen og den herboende person ikke flytter til en bolig i et boligområde omfattet af den gældende bekendtgørelse om boligkravslisten for ægtefællesammenføring, fordi særlige grunde taler derimod.

Anvendelsen af bestemmelsen vil forudsætte, at det af udlændingemyndighedernes første afgørelse om, at ansøgeren meddeles opholdstilladelse, udtrykkeligt fremgår, at der ikke stilles krav om, at udlændingen og den herboende person ikke flytter til en bolig i et boligområde omfattet af den gældende bekendtgørelse om boligkravslisten for ægtefællesammenføring, fordi nærmere angivne særlige grunde taler derimod, og at opholdstilladelsen er meddelt under den forudsætning, at disse nærmere angivne særlige grunde foreligger.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 37, og bemærkningerne hertil.

2.5.4. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser

2.5.4.1. Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8

Efter artikel 8, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention har enhver ret til respekt for bl.a. sit privatliv, familieliv og hjem. Det følger endvidere af artikel 8, stk. 2, at ingen offentlig myndighed må gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder.

For en nærmere beskrivelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 henvises i øvrigt til pkt. 3.1.1.

Efter forslaget kan ægtefællesammenføring som udgangspunkt kun gives, hvis boligen på ansøgningstidspunktet ikke ligger i et boligområde omfattet af den gældende bekendtgørelse om boligkravslisten for ægtefællesammenføring. Efter forslaget er det endvidere som udgangspunkt en betingelse for ægtefællesammenføring, at parret i tiden, indtil ansøgeren meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, ikke må flytte til en bolig, der ligger i et boligområde omfattet af den gældende bekendtgørelse om boligkravslisten for ægtefællesammenføring.

Der foreligger ministeriet bekendt ikke nogen praksis fra Menneskerettighedsdomstolen vedrørende konventionsforeneligheden af et sådant nationalt boligkrav i forhold til ægtefællesammenføring. Udlændinge- og Integrationsministeriet er dog opmærksom på, at Menneskerettighedsdomstolen i sin praksis har antaget, at den ret til respekt for sit privatliv og sit hjem, som enhver har efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, ikke kan antages at indebære en ret til at bo et bestemt sted, jf. bl.a. den i pkt. 2.5.4.3. nævnte sag Garib mod Nederlandene, præmis 141.

Der er herefter grund til at antage, at Menneskerettighedsdomstolen vil tage udgangspunkt i de momenter, der er nævnt i pkt. 3.1.1., ved afvejningen af, om tilladelse til ægtefællesammenføring skal meddeles, eller om den offentlige interesse i at kontrollere indvandringen og sikre integration af de udlændinge, der kommer her til landet, jf. hensynene til "landets økonomiske velfærd" efter artikel 8, stk. 2, kan begrunde et afslag.

Der vil i almindelighed ikke foreligge uoverstigelige hindringer for at udøve familielivet i et andet land, og der vil i almindelighed ikke være noget til hinder for, at den herboende person rejser til det land, hvor ansøgeren opholder sig. Det må antages, at mulighederne for at udøve familielivet i et andet land og den offentlige interesse i at kontrollere indvandringen og sikre integrationen af de udlændinge, der kommer hertil, vil indgå med betydelig vægt i vurderingen af, om parterne efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 vil have krav på ægtefællesammenføring. Endvidere vil det kunne indgå, at der er tale om et krav, der ikke permanent afskærer adgangen til ægtefællesammenføring, idet den herboende person i almindelighed må antages at have mulighed for at finde en bolig, der ikke ligger i et boligområde omfattet af den gældende bekendtgørelse om boligkravslisten for ægtefællesammenføring.

Efter forslaget skal der i tilfælde, hvor særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor, gives ægtefællesammenføring, selvom boligen på ansøgningstidspunktet ligger i et boligområde omfattet af den gældende bekendtgørelse om boligkravslisten for ægtefællesammenføring.

Ligeledes skal ægtefællesammenføring i tilfælde, hvor særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor, ikke betinges af, at parret i tiden, indtil ansøgeren meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, ikke flytter til en bolig, der ligger i et boligområde omfattet af den gældende bekendtgørelse om boligkravslisten for ægtefællesammenføring.

Der vil således i de enkelte tilfælde skulle foretages en konkret vurdering af, om der er ret til ægtefællesammenføring, selvom den herboende person ikke opfylder boligkravet. Det vil eksempelvis kunne være tilfældet, hvis ægtefællerne ikke kan henvises til at udøve familielivet i et andet land. Det vil eksempelvis også kunne være tilfældet, hvis det på grund af alvorlig sygdom eller alvorligt handicap vil være humanitært uforsvarligt at henvise den herboende person til at tage ophold i et andet land, hvor den pågældende ikke kan tilbydes pasnings- eller behandlingsmuligheder. Tilsvarende vil det eksempelvis kunne være tilfældet, hvor den herboende person har samvær af et vist omfang med mindreårige børn, der er bosiddende i Danmark. Det vil skulle indgå i den konkrete vurdering, om den herboende har ingen eller begrænset mulighed for at opfylde boligkravet. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor det kan dokumenteres, at der ikke er tilstrækkelige muligheder for at finde en anden bolig i den kommune, hvor den herboende persons nuværende bolig ligger.

Den foreslåede skærpelse af boligkravet er således begrundet i den offentlige interesse i at kontrollere indvandringen og sikre integrationen af de udlændinge, der kommer hertil, og går ikke videre end nødvendigt for at sikre disse hensyn.

Det er på den baggrund regeringens opfattelse, at den foreslåede skærpelse af boligkravet er forenelig med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

2.5.4.2. Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14

Efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14 skal nydelsen af de i konventionen anerkendte rettigheder og friheder – f.eks. retten til respekt for privat- og familielivet efter artikel 8 – sikres uden forskel på grund af køn, race, farve, sprog, religion, politisk eller anden overbevisning, national eller social oprindelse, tilhørighed til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel eller ethvert andet forhold.

For en nærmere beskrivelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14 henvises i øvrigt til pkt. 3.1.2.

Efter den foreslåede skærpelse af boligkravet vil herboende personer blive behandlet forskelligt på baggrund af bopæl henholdsvis i og udenfor boligområder, der udvælges på baggrund af kriterier vedrørende beboernes tilknytning til arbejdsmarkedet og uddannelsessystemet, kriminalitet, uddannelsesniveau og indkomst. Forskelsbehandlingen er begrundet i den offentlige interesse i at kontrollere indvandringen og sikre integrationen af de udlændinge, der kommer hertil, og går ikke videre end nødvendigt for at sikre disse hensyn.

Det indgår i vurderingen, at der efter forslaget skal gives ægtefællesammenføring i tilfælde, hvor særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor, selvom boligen på ansøgningstidspunktet ligger i et boligområde omfattet af den gældende bekendtgørelse om boligkravslisten for ægtefællesammenføring, eller parret i tiden, indtil ansøgeren meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, flytter til en bolig, der ligger i et boligområde på listen.

Det er på den baggrund regeringens opfattelse, at den foreslåede skærpelse af boligkravet er forenelig med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14.

2.5.4.3. Forholdet til artikel 2 i fjerde tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

Efter artikel 2, stk. 1, i fjerde tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention skal enhver, der lovligt befinder sig på en stats område, inden for dette have ret til at færdes frit og til frit at vælge sit opholdssted. Det følger endvidere af artikel 2, stk. 3, at udøvelsen af disse rettigheder ikke skal være underkastet andre begrænsninger end sådanne, som er i overensstemmelse med loven, og som er nødvendige i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed eller den offentlige tryghed, for at opretholde den offentlige orden, for at forebygge forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og pligter. Efter artikel 2, stk. 4, kan de i stk. 1 nævnte rettigheder inden for særlige områder underkastes restriktioner, som er indført ved lov, og som i et demokratisk samfund tjener almenvellet.

Den 6. november 2017 afsagde Menneskerettighedsdomstolen dom i sagen Garib mod Nederlandene (application number 43494/09). I dommen havde Menneskerettighedsdomstolens Storkammer lejlighed til at bedømme en nederlandsk ordning, der gik ud på, at borgere på visse former for overførselsindkomst ikke uden tilladelse måtte flytte ind i boligområder, der af kommunen var udpeget som socialt belastede. Domstolen bedømte denne begrænsning i retten til at vælge sit opholdssted efter artikel 2, stk. 4, i fjerde tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Det følger af artikel 2, stk. 4, i fjerde tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, at begrænsninger i bl.a. opholdsretten skal være indført ved lov og tjene almenvellet i et demokratisk samfund. Dette indebærer navnlig, at begrænsningen skal forfølge et anerkendelsesværdigt formål og udgøre et forholdsmæssigt (proportionalt) middel til at opnå dette formål. Domstolen indrømmer konventionsstaterne en vid skønsmargin, når lovgivningsmagten skal træffe valg af social og økonomisk karakter, jf. bl.a. den nævnte sag Garib mod Nederlandene, præmis 137.

Den foreslåede skærpelse af boligkravet er begrundet i den offentlige interesse i at kontrollere indvandringen og sikre integrationen af de udlændinge, der kommer hertil, hvilket må anses for et sagligt formål.

For så vidt angår proportionaliteten af den foreslåede skærpelse af boligkravet bemærkes indledningsvis, at Menneskerettighedsdomstolen i sagen Garib mod Nederlandene betoned, at den nederlandske ordning ikke tvang nogen til at forlade deres bolig eller fratog dem husly, jf. dommens præmis 142. I sammenligning hermed vil den foreslåede skærpelse af boligkravet kunne indebære, at den herboende person må finde en ny bolig for at opnå ægtefællesammenføring, hvorfor den foreslåede skærpelse af boligkravet må anses for at have større intensitet end den nederlandske ordning, der blev bedømt i sagen Garib mod Nederlandene. Hertil skal dog også bemærkes, at allerede det gældende boligkrav vil kunne indebære, at den herboende person må finde en ny bolig for at opnå ægtefællesammenføring.

Der må endvidere lægges vægt på, at der efter forslaget skal gives tilladelse til ægtefællesammenføring i tilfælde, hvor ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor. Som nævnt ovenfor i pkt. 2.5.4.1. vil det f.eks. kunne være tilfældet, hvor det kan dokumenteres, at der ikke er tilstrækkelige muligheder for at finde en anden bolig i den kommune, hvor den herboende persons nuværende bolig ligger.

Forslaget adskiller sig fra den nederlandske ordning, som Menneskerettighedsdomstolen bedømte i sagen Garib mod Nederlandene, bl.a. derved, at boligområderne ikke udpeges efter en konkret vurdering foretaget af kommunalbestyrelsen, men på baggrund af de kriterier, der fastsættes i lovgivningen. Denne forskel vurderes dog ikke at være afgørende, idet bekendtgørelsen om boligkravslisten for ægtefællesammenføring, vil blive ajourført årligt på baggrund af nye oplysninger om de underliggende kriterier. Dermed er der sikret en løbende opfølgning på, om det fortsat er nødvendigt, at de enkelte boligområder er omfattet af bekendtgørelsen om boligkravslisten for ægtefællesammenføring, hvilket Menneskerettighedsdomstolen lagde vægt på i den nævnte doms præmis 152.

Det er på den baggrund regeringens opfattelse, at den foreslåede skærpelse af boligkravet er forenelig med artikel 2 i fjerde tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

2.6. Kravet om økonomisk sikkerhedsstillelse

2.6.1. Gældende ret

Efter udlændingelovens § 9, stk. 4, 1. pkt., skal ægtefællesammenføring normalt betinges af, at den herboende person, som det påhviler at forsørge ansøgeren, i en periode på 10 år stiller økonomisk sikkerhed for 50.000 kr. til dækning af eventuelle fremtidige offentlige udgifter til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven til ansøgeren, jf. § 9, stk. 23.

Kravet om økonomisk sikkerhedsstillelse stilles ikke, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler imod, at kravet stilles.

Det fremgår af udlændingelovens § 9, stk. 4, 2. pkt., at udlændinge- og integrationsministeren fastsætter nærmere regler om den økonomiske sikkerhed.

Det fremgår endvidere af udlændingelovens § 9, stk. 4, 3. pkt., at det angivne beløb er fastsat i 2012-niveau, og at det fra og med 2013 reguleres én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Med virkning for perioden 1. januar 2018 - 31. december 2018 udgør det i udlændingelovens § 9, stk. 4, 1. pkt., jf. 3. pkt., nævnte beløb (økonomisk sikkerhedsstillelse) 55.375,27 kr.

Udlændingelovens § 9, stk. 23, fastsætter, at hvis en opholdstilladelse er betinget af, at den herboende person har skullet stille økonomisk sikkerhed, jf. stk. 4, og ydes der senere ansøgeren hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, skal kommunalbestyrelsen tvangsinddrive det beløb, der er stillet til sikkerhed, som betaling for hjælpen. § 9, stk. 22, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Udlændingelovens § 9, stk. 22, fastsætter, at hvis en opholdstilladelse er betinget af, at den herboende person (garanten) har påtaget sig at forsørge ansøgeren, og ydes der senere ansøgeren hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, skal kommunen kræve betaling for hjælpen hos garanten. 1. pkt. finder ikke anvendelse for offentlige udgifter til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik og integrationsloven, som ydes ansøgeren, efter at den pågældende er meddelt tidsbegrænset opholdstilladelse eller en ny opholdstilladelse på et andet grundlag.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 31-33, kan den økonomiske sikkerhed, der skal stilles i forbindelse med ægtefællesammenføring, nedsættes gradvist, når ansøgeren har bestået danskprøven på henholdsvis A1-niveau, A2-niveau og en afsluttende prøve i dansk. Reglerne, der skal sikre et incitament for den ægtefællesammenførte til at lære dansk, omtales nærmere nedenfor under pkt. 2.7.1.

2.6.2. Aftalen af 7. februar 2018

Det fremgår af punktet "5. Skærpelse af kravet om økonomisk sikkerhedsstillelse" i aftalen af 7. februar 2018, at det normalt er et krav for at få ægtefællesammenføring, at den herboende person skal stille økonomisk sikkerhed for 50.000 kr. (55.375,27 kr. i 2018-niveau) til dækning af eventuelle fremtidige offentlige udgifter til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven til ansøgeren.

Regeringen og aftaleparterne er enige om at skærpe kravet om økonomisk sikkerhedsstillelse, så den herboende person fremover skal stille økonomisk sikkerhed for 100.000 kr. (i 2018-niveau). Den nuværende ordning, hvor sikkerhedsstillelsen kan nedsættes, hvis udlændingen består en danskprøve på et højere niveau, end hvad der følger af danskkravet efter en periode som familiesammenført her i landet, opretholdes (men justeres i lyset af nedenstående skærpelse af danskkravet).

2.6.3. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Forslaget går ud på skærpe kravet om økonomisk sikkerhedsstillelse ved at hæve beløbet fra 50.000 kr. (55.375,27 kr. i 2018-niveau) til 100.000 kr. i 2018-niveau.

Formålet med dette forslag er i højere grad at sikre, at de pågældende ikke ligger det offentlige til byrde, hvilket samtidig vil bidrage til en generelt større velvilje og forståelse over for udlændinge i befolkningen.

Det foreslås på den baggrund at ændre beløbet i udlændingelovens § 9, stk. 4, 1. pkt., fra 50.000 kr. til 100.000 kr.

Det foreslås samtidig at ændre udlændingelovens § 9, stk. 4, 3. pkt., med henblik på at sikre, at beløbet på 100.000 kr. fastsættes i aktuelt niveau (dvs. 2018-niveau).

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1 og 2, og bemærkningerne hertil.

For så vidt angår forslaget om at justere ordningen, hvor den økonomiske sikkerhedsstillelse kan nedsættes, hvis ansøgeren består visse danskprøver, henvises til pkt. 2.7.3 nedenfor samt lovforslaget § 1, nr. 22-24, og bemærkningerne hertil.

2.6.4. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser

2.6.4.1. Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8

Efter artikel 8, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention har enhver ret til respekt for bl.a. sit privatliv og familieliv. Det følger endvidere af artikel 8, stk. 2, at ingen offentlig myndighed må gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder.

For en nærmere beskrivelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 henvises i øvrigt til pkt. 3.1.1.

Den foreslåede skærpelse af kravet om økonomisk sikkerhedsstillelse betyder, at ægtefællesammenføring som udgangspunkt betinges af, at den herboende person i en periode på 10 år stiller økonomisk sikkerhed for 100.000 kr., mod i dag 55.375,27 kr.

Der foreligger ministeriet bekendt ikke nogen praksis fra Menneskerettighedsdomstolen vedrørende konventionsforeneligheden af et sådant nationalt krav om økonomisk sikkerhedsstillelse i forhold til ægtefællesammenføring. Der er dog grund til at antage, at Menneskerettighedsdomstolen vil tage udgangspunkt i de momenter, der er nævnt i pkt. 3.1.1., ved afvejningen af, om tilladelse til ægtefællesammenføring skal meddeles, eller om den offentlige interesse i at kontrollere indvandringen og sikre integration af de udlændinge, der kommer her til landet, jf. hensynet til "landets økonomiske velfærd" efter artikel 8, stk. 2, kan begrunde et afslag.

Der vil i almindelighed ikke foreligge uoverstigelige hindringer for at udøve familielivet i et andet land, og der vil i almindelighed ikke være noget til hinder for, at den herboende person rejser til det land, hvor ansøgeren opholder sig. Det må antages, at mulighederne for at udøve familielivet i et andet land og den offentlige interesse i at kontrollere indvandringen og sikre integrationen af de udlændinge, der kommer hertil, vil indgå med betydelig vægt i vurderingen af, om parterne efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 vil have krav på ægtefællesammenføring. Endvidere vil det kunne indgå, at den økonomiske sikkerhed kan nedsættes gradvist, når ansøgeren har bestået danskprøven på A2-niveau og en afsluttende prøve i dansk.

Efter forslaget skal der i tilfælde, hvor særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor, gives ægtefællesammenføring, selvom den herboende person ikke kan stille sikkerhed for 100.000 kr.

Der vil således i de enkelte tilfælde skulle foretages en konkret vurdering af, om der er ret til ægtefællesammenføring, selvom parret ikke opfylder kravet om økonomisk sikkerhedsstillelse. Det vil eksempelvis kunne være tilfældet, hvis ægtefællerne ikke kan henvises til at udøve familielivet i et andet land. Det vil eksempelvis også kunne være tilfældet, hvis det på grund af alvorlig sygdom eller alvorligt handicap vil være humanitært uforsvarligt at henvise den herboende person til at tage ophold i et andet land, hvor den pågældende ikke kan tilbydes pasnings- eller behandlingsmuligheder. Tilsvarende vil det eksempelvis kunne være tilfældet, hvor den herboende person har samvær af et vist omfang med mindreårige børn, der er bosiddende i Danmark.

Den foreslåede skærpelse af kravet om økonomisk sikkerhedsstillelse er således begrundet i den offentlige interesse i at kontrollere indvandringen og sikre integrationen af de udlændinge, der kommer hertil, og går ikke videre end nødvendigt for at sikre disse hensyn.

Det er på den baggrund regeringens opfattelse, at den foreslåede skærpelse af kravet om økonomisk sikkerhedsstillelse er foreneligt med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

2.7. Danskkravet til ansøgeren

2.7.1. Gældende ret

Efter udlændingelovens § 9, stk. 30, 1.-2. pkt., skal en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse som ægtefællesammenført, normalt bestå en danskprøve på A1-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau inden 6 måneder fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregisteret eller, hvis udlændingen allerede har opholdstilladelse her i landet, fra meddelelsen af opholdstilladelsen som betingelse for fortsat ophold her i landet.

Det fremgår af udlændingelovens § 9, stk. 30, 3. pkt., at det påhviler udlændingen at fremlægge dokumentation for, at en danskprøve på A1-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau er bestået rettidigt.

Det fremgår af udlændingelovens § 9, stk. 30, 4. og 5. pkt., at hvis udlændingen har aflagt, men ikke bestået prøven inden 6 måneder, kan omprøve finde sted indtil 3 måneder efter udløbet af fristen på 6 måneder. Ved lovligt forfald suspenderes de nævnte frister efter ansøgning herom med en periode svarende til varigheden af det lovlige forfald.

Danskkravet til ansøgeren stilles ikke, hvis særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler imod, at kravet stilles.

Bekendtgørelse nr. 180 af 26. februar 2013 om danskprøve på A1-niveau og danskprøve på A2-niveau for familiesammenførte udlændinge indeholder bl.a. regler om lovligt forfald, hvornår prøverne anses for bestået, udpegning af prøveafholdere, betingelser for at deltage i prøverne, opkrævning af gebyr for at deltage i prøverne, prøvernes indhold og gennemførelse, klagemuligheder, klagefrister og prøver, der kan træde i stedet for danskprøven på A1-niveau og danskprøven på A2-niveau.

Bekendtgørelsens bilag 1 indeholder en oversigt over de prøver, der anses som fornøden dokumentation for, at en udlænding har bestået en danskprøve på mindst A1-niveau.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 31-33, kan den økonomiske sikkerhed for 50.000 kr. (55.375,27 kr. i 2018-niveau), der skal stilles i forbindelse med ægtefællesammenføring, nedsættes gradvist, når ansøgeren har bestået danskprøven på henholdsvis A1-niveau, A2-niveau og en afsluttende prøve i dansk. Reglerne skal sikre et incitament for den ægtefællesammenførte til at lære dansk.

Udlændingelovens § 9, stk. 31, fastsætter således, at kommunalbestyrelsen efter anmodning kan nedsætte den økonomiske sikkerhed efter stk. 4 med 20.000 kr., jf. dog stk. 34, når en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, inden for den frist, der er nævnt i stk. 30, har bestået danskprøven på A1-niveau, jf. stk. 30, eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.

Med virkning for perioden 1. januar 2018 - 31. december 2018 udgør det i udlændingelovens § 9, stk. 31, jf. stk. 37, nævnte beløb (nedsættelse af den økonomiske sikkerhed) 22.150,11 kr.

Udlændingelovens § 9, stk. 32, fastsætter, at kommunalbestyrelsen efter anmodning kan nedsætte den økonomiske sikkerhed efter stk. 4 med 10.000 kr., jf. dog stk. 34, når en udlænding, der er meddelt

opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, har bestået en af udlændinge- og integrationsministeren etableret danskprøve på A2-niveau eller en anden danskprøve på tilsvarende eller højere niveau. Prøven skal være bestået senest 15 måneder fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregisteret eller, hvis udlændingen allerede har opholdstilladelse her i landet, fra meddelelsen af opholdstilladelsen efter stk. 1, nr. 1. Hvis udlændingen har aflagt, men ikke bestået prøven inden fristen på 15 måneder, kan omprøve finde sted indtil 3 måneder efter udløbet af fristen på 15 måneder. Ved lovligt forfald suspenderes de nævnte frister efter ansøgning herom med en periode svar-ende til varigheden af det lovlige forfald.

Med virkning for perioden 1. januar 2018 - 31. december 2018 udgør det i udlændingelovens § 9, stk. 32, jf. stk. 37, nævnte beløb (nedsættelse af den økonomiske sikkerhed) 11.075,05 kr.

Udlændingelovens § 9, stk. 33, fastsætter, at kommunalbestyrelsen efter anmodning kan nedsætte den økonomiske sikkerhed efter stk. 4 med 10.000 kr., jf. dog stk. 34, når en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, har bestået en afsluttende prøve i dansk, jf. § 9 i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.

Med virkning for perioden 1. januar 2018 - 31. december 2018 udgør det i udlændingelovens § 9, stk. 33, jf. stk. 37, nævnte beløb (nedsættelse af den økonomiske sikkerhed) 11.075,05 kr.

Udlændingelovens § 9, stk. 34, fastsætter, at nedsættelse af den økonomiske sikkerhed efter stk. 31-33 alene kan ske i et sådant omfang, at den økonomiske sikkerhed udgør mindst 10.000 kr.

Med virkning for perioden 1. januar 2018 - 31. december 2018 udgør det i udlændingelovens § 9, stk. 34, jf. stk. 37, nævnte beløb (begrænsning af nedsættelse af den økonomiske sikkerhedsstillelse) 11.075,05 kr.

Herudover gælder, at udlændingen skal betale et gebyr for at tage danskprøverne på A1-niveau og A2-niveau.

Udlændingelovens § 9, stk. 35, fastsætter således, at udlændingen ved tilmelding til danskprøven på A1-niveau, jf. stk. 30, og ved tilmelding til danskprøven på A2-niveau, jf. stk. 32, skal betale et gebyr på 2.400 kr. Hvis udlændingen ikke betaler gebyr, kan udlændingen ikke deltage i prøverne. 1. og 2. pkt. gælder ikke, hvis udlændingen er omfattet af EU-reglerne.

Med virkning for perioden 1. januar 2018 - 31. december 2018 udgør det i udlændingelovens § 9, stk. 35, jf. stk. 37, nævnte beløb (gebyr for tilmelding til danskprøven) 2.658,01kr.

Udlændingelovens § 9, stk. 37, fastsætter, at beløbene, der er angivet i stk. 31-35, er fastsat i 2012-niveau og reguleres fra og med 2013 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Det følger af udlændingebekendtgørelsens § 16, stk. 2, at en tidsbegrænset opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1 (ægtefællesammenføring), gives for højst 2 år ad gangen, efter 2 år for højst 4 år og efter 6 år for højst 6 år ad gangen, dog højst indtil udløbet af det tidsrum, hvor den herboende ægtefælle eller faste samlever har opholdstilladelse her i landet.

Det fremgår af udlændingelovens § 11, stk. 2, at en tidsbegrænset opholdstilladelse meddelt med mulighed for varigt ophold forlænges efter ansøgning, medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter § 19.

Det følger af udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 13, at en tidsbegrænset opholdstilladelse kan inddrages, når opholdstilladelsen er betinget af, at udlændingen består en danskprøve, jf. § 9, stk. 30, og udlændingen ikke har bestået prøven inden for de frister, der er nævnt i § 9, stk. 30.

Hvis ansøgeren har klaget til Udlændinge- og Integrationsministeriet over en bedømmelse om ikke at have bestået danskprøven, skal indledningen af en eventuel inddragelsessag afvente udfaldet af klagesagen.

Efter udlændingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt., finder § 26, stk. 1, anvendelse ved afgørelser om inddragelse af opholdstilladelser. Der skal således ved afgørelser om inddragelse af opholdstilladelser tages hensyn til, om inddragelsen må antages at virke særlig belastende på grund af bl.a. ansøgerens tilknytning til det danske samfund, ansøgerens tilknytning til herboende personer, konsekvenserne for herboende nære familiemedlemmer og ansøgerens manglende eller ringe tilknytning til hjemlandet.

Udlændingelovens § 52 b, stk. 1, fastsætter, at visse afgørelser, som Udlændingestyrelsen har truffet, kan indbringes for Udlændingenævnet.

Ifølge udlændingelovens § 52 b, stk. 1, nr. 3, gælder klageadgangen til Udlændingenævnet for afslag på ansøgninger om forlængelse af opholdstilladelse meddelt efter bl.a. § 9, herunder afgørelser om lovligt forfald, jf. § 9, stk. 30, og afgørelser om inddragelse af sådanne opholdstilladelser, jf. § 11, stk. 2, og § 19.

Ifølge udlændingelovens § 52 b, stk. 1, nr. 9, gælder klageadgangen til Udlændingenævnet endvidere for afgørelser om lovligt forfald, jf. § 9, stk. 32.

2.7.2. Aftalen af 7. februar 2018

Det fremgår af punktet "6. Skærpelse af danskkravet efter 6 måneder til ansøgeren" i aftalen af 7. februar 2018, at det normalt er et krav for at få ægtefællesammenføring, at ansøgeren skal bestå en danskprøve på A1-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau senest 6 måneder fra ansøgerens tilmelding til folkeregistret eller, hvis udlændingen allerede har opholdstilladelse her i landet, fra meddelelse af tilladelse til familiesammenføring.

Regeringen og aftaleparterne er enige om at fastholde kravet om bestået danskprøve på A1-niveau efter 6 måneder og som noget nyt stille krav om, at ansøgeren også skal bestå en danskprøve på A2-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau senest 9 måneder fra ansøgerens tilmelding til folkeregistret eller, hvis udlændingen allerede har opholdstilladelse her i landet, fra meddelelse af tilladelse til familiesammenføring. Den nuværende adgang til omprøve inden for 3 måneder videreføres.

Det fremgår af endvidere af punktet "5. Skærpelse af kravet om økonomisk sikkerhedsstillelse" i aftalen af 7. februar 2018, at den nuværende ordning, hvor sikkerhedsstillelsen kan nedsættes, hvis udlændingen består en danskprøve på et højere niveau, end hvad der følger af danskkravet efter en periode som familiesammenført her i landet, opretholdes (men justeres i lyset af skærpelsen af danskkravet).

2.7.3. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For det første foreslås det at indføre et nyt krav om, at en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse som ægtefællesammenført, skal bestå en danskprøve på A2-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau senest 9 måneder fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregisteret eller, hvis udlændingen allerede har opholdstilladelse her i landet, fra meddelelsen af opholdstilladelsen som betingelse for fortsat ophold her i landet.

Det nye krav vil gælde ved siden af det gældende krav om, at udlændingen skal bestå en danskprøve på A1-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau senest 6 måneder fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregisteret eller, hvis udlændingen allerede har opholdstilladelse her i landet, fra meddelelsen af opholdstilladelsen som betingelse for fortsat ophold her i landet.

En af de væsentligste forudsætninger for en vellykket integration i det danske samfund er, at udlændingen kan tale og begå sig på dansk. Forslaget skal således sikre, at de udlændinge, der kommer her til

landet som ægtefællesammenført, hurtigt lærer dansk, så de kan blive en del af den almindelige danske hverdag. Forslaget skal desuden i højere grad end i dag medvirke til at sikre, at ansøgeren indenfor en kortere tidshorisont tilegner sig dansk kundskaber på A2-niveau, idet incitamentet hertil ikke som i dag alene er bundet op på en reduktion af sikkerhedsstillelsen, men også på risikoen for at få inddraget opholdstilladelsen.

Det nye krav bør efter Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse udformes så vidt muligt på samme måde som det gældende krav om, at udlændingen skal bestå en danskprøve på A1-niveau.

Det foreslås på den baggrund, at det nye danskkrav udformes, så opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1 (ægtefællesammenføring), medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derimod, skal betinges af, at udlændingen består en danskprøve på A2-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau, der er etableret af udlændinge- og integrationsministeren. Prøven skal være bestået senest 9 måneder fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregisteret eller, hvis udlændingen allerede har opholdstilladelse her i landet, fra meddelelsen af opholdstilladelsen efter stk. 1, nr. 1. Det påhviler udlændingen at fremlægge dokumentation herfor. Har udlændingen aflagt, men ikke bestået prøven inden 9 måneder, kan omprøve finde sted indtil 3 måneder efter udløbet af fristen på 9 måneder. Ved lovligt forfald suspenderes de nævnte frister efter ansøgning herom med en periode svarende til varigheden af det lovlige forfald.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 22, og bemærkningerne hertil.

Som konsekvens af det foreslåede nye krav om bestået danskprøve på A2-niveau finder Udlændinge- og Integrationsministeriet endvidere behov for at justere bl.a. reglerne om inddragelse af opholdstilladelse i udlændingelovens § 19 og reglerne om klageadgang til Udlændingenævnet i udlændingelovens § 52 b, stk. 1.

Det foreslås således bl.a. at ændre udlændingelovens § 19, stk. 1, så en tidsbegrænset opholdstilladelse som ægtefællesammenført kan inddrages, når opholdstilladelsen er betinget af, at udlændingen består en danskprøve på A2-niveau, og udlændingen ikke har bestået prøven rettidigt.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 37 og 46, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås endvidere at justere de gældende bestemmelser i udlændingelovens § 9, stk. 31-33, hvorefter den økonomiske sikkerhed kan nedsættes gradvist, når udlændingen har bestået danskprøven på henholdsvis A1-niveau, A2-niveau og en afsluttende prøve i dansk.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om at hæve det beløb, der skal stilles sikkerhed for, fra 50.000 kr. (55.375,27 kr. i 2018-niveau) til 100.000 kr. i 2018-niveau, jf. punkt 2.6 ovenfor.

Forslaget skal forstærke incitamentet for den ægtefællesammenførte til at tilegne sig dansk kundskaber på A2-niveau fremfor på A1-niveau.

Justeringen af ordningen med gradvis nedsættelse af den økonomiske sikkerhedsstillelse bør efter Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse ske, således at den økonomiske sikkerhedsstillelse kan nedsættes med 60.000 kr. i 2018-niveau, når udlændingen har bestået danskprøven på A2-niveau, og med yderligere 20.000 kr. i 2018-niveau, når udlændingen har bestået en afsluttende prøve i dansk. Det vil betyde, at den økonomiske sikkerhedsstillelse ikke længere kan nedsættes, når udlændingen har bestået danskprøven på A1-niveau, men at det beløb, som sikkerhedsstillelsen kan nedsættes med, når udlændingen har bestået danskprøven på A2-niveau, forhøjes under hensyntagen hertil.

Det foreslås på den baggrund at ændre de gældende bestemmelser i udlændingelovens § 9, stk. 31-33,

så den økonomiske sikkerhedsstillelse kan nedsættes med 60.000 kr. i 2018-niveau, når udlændingen har bestået danskprøven på A2-niveau, og med yderligere 20.000 kr. i 2018-niveau, når udlændingen har bestået en afsluttende prøve i dansk.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 22-24, og bemærkningerne hertil.

2.7.4. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser

2.7.4.1. Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8

Efter artikel 8, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention har enhver ret til respekt for bl.a. sit privatliv og familieliv. Det følger endvidere af artikel 8, stk. 2, at ingen offentlig myndighed må gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder.

For en nærmere beskrivelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 henvises i øvrigt til pkt. 3.1.1.

Efter forslaget indføres et nyt krav om, at en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse som ægtefællesammenført, som udgangspunkt skal bestå en danskprøve på A2-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau inden senest 9 måneder som betingelse for fortsat ophold her i landet. Det nye krav vil gælde ved siden af det gældende krav om, at udlændingen som udgangspunkt skal bestå en danskprøve på A1-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau inden senest 6 måneder som betingelse for fortsat ophold.

Der foreligger ministeriet bekendt ikke nogen praksis fra Menneskerettighedsdomstolen vedrørende konventionsforeneligheden af et sådant nationalt sprogkrav i forhold til ægtefællesammenføring. Der er dog grund til at antage, at Menneskerettighedsdomstolen vil tage udgangspunkt i de momenter, der er nævnt i pkt. 3.1.1., ved afvejningen af, om tilladelse til ægtefællesammenføring skal meddeles, eller om den offentlige interesse i at kontrollere indvandringen og sikre integration af de udlændinge, der kommer her til landet, jf. hensynet til "landets økonomiske velfærd" efter artikel 8, stk. 2, kan begrunde et afslag.

Der vil i almindelighed ikke foreligge uoverstigelige hindringer for at udøve familielivet i et andet land, og der vil i almindelighed ikke være noget til hinder for, at den herboende person rejser til det land, hvor ansøgeren opholder sig. Det må antages, at mulighederne for at udøve familielivet i et andet land og den offentlige interesse i at kontrollere indvandringen og sikre integrationen af de udlændinge, der kommer hertil, vil indgå med betydelig vægt i vurderingen af, om parterne efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 vil have krav på ægtefællesammenføring. Endvidere vil det kunne indgå, at omprøve kan finde sted indtil 3 måneder efter udløbet af fristen på 9 måneder, hvis udlændingen har aflagt, men ikke bestået prøven inden 9 måneder.

Efter forslaget skal ægtefællesammenføring i tilfælde, hvor særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, af-gørende taler derfor, ikke betinges af, at udlændingen skal bestå en danskprøve på A2-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau inden senest 9 måneder.

Der vil således i de enkelte tilfælde skulle foretages en konkret vurdering af, om ægtefællesammenføring skal betinges af, at udlændingen skal bestå en danskprøve på A2-niveau eller en anden danskprøve på

et tilsvarende eller højere niveau inden senest 9 måneder. Det vil eksempelvis kunne være tilfældet, hvis ægtefællerne ikke kan henvises til at udøve familielivet i et andet land. Det vil eksempelvis også kunne være tilfældet, hvis det på grund af alvorlig sygdom eller alvorligt handicap vil være humanitært uforsvarligt at henvise den herboende person til at tage ophold i et andet land, hvor den pågældende ikke kan tilbydes pasnings- eller behandlingsmuligheder. Tilsvarende vil det eksempelvis kunne være tilfældet, hvor den herboende person har samvær af et vist omfang med mindreårige børn, der er bosiddende i Danmark.

Det foreslåede danskkrav er således begrundet i den offentlige interesse i at kontrollere indvandringen og sikre integrationen af de udlændinge, der kommer hertil, og går ikke videre end nødvendigt for at sikre disse hensyn.

Det er på den baggrund regeringens opfattelse, at det foreslåede danskkrav er foreneligt med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

2.7.4.2. Forholdet til FN's Handicapkonvention

Af artikel 5, stk. 1 og 2, i FN's Handicapkonvention følger det, at deltagerstaterne anerkender, at alle er lige for loven, og at alle uden nogen form for diskrimination har ret til lige beskyttelse og til at drage samme nytte af loven, samt at deltagerstaterne skal forbyde enhver diskrimination på grund af handicap.

For en nærmere beskrivelse af FN's Handicapkonvention henvises i øvrigt til pkt. 3.1.4.

Efter forslaget skal ægtefællesammenføring i tilfælde, hvor særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derfor, ikke betinges af, at udlændingen skal bestå en danskprøve på A2-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau inden senest 9 måneder.

Det betyder, at det foreslåede danskkrav ikke skal stilles, i det omfang FN's Handicapkonvention tilsiger det.

Det påhviler udlændingen (ansøgeren) at dokumentere, at der foreligger et handicap, som bevirker, at danskkravet ikke skal stilles. Ansøgeren skal således fremlægge dokumentation for, at den pågældende har en langvarig fysisk, psykisk, intellektuel eller sensorisk funktionsnedsættelse, som bevirker, at den pågældende ikke kan opfylde danskkravet.

3. Danmarks internationale forpligtelser

3.1. Relevante internationale forpligtelser på ægtefællesammenføringsområdet

3.1.1. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8

Efter artikel 8, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention har enhver ret til respekt for bl.a. sit privatliv og familieliv. Det følger endvidere af artikel 8, stk. 2, at ingen offentlig myndighed må gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder.

Ifølge praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol omfatter retten til et familieliv retten til at opretholde et eksisterende familieliv, f.eks. ved at staten undlader at udvise et familiemedlem, samt i

visse situationer statens positive forpligtelse til at tilvejebringe de nødvendige forudsætninger for at udøve et familieliv, f.eks. ved at staten giver et familiemedlem opholdstilladelse. Medlemsstaterne har dog en relativt bred skønsmargin i denne henseende.

Det kan udledes af Menneskerettighedsdomstolens praksis, at bestemmelsen ikke indebærer en generel og ubetinget ret til familiesammenføring, da familier ikke efter artikel 8 har en umiddelbar ret til at vælge det land, hvori de vil udøve deres familieliv. Der skal i hver enkelt sag, hvor en udlænding søger om familiesammenføring med en herboende person, foretages en konkret vurdering af, hvorvidt det på baggrund af sagens samlede omstændigheder er proportionalt – bl.a. ud fra Danmarks interesse i at kontrollere indvandringen og sikre integrationen af de udlændinge, der kommer hertil – at meddele afslag på opholdstilladelse. Menneskerettighedsdomstolen lægger i sin praksis i den forbindelse vægt på en flerhed af momenter, herunder:

- konsekvenserne for familielivet, herunder om det i praksis vil blive brudt,
- tidspunktet for familielivets etablering,
- årsagen til den adskillelse, der nu ønskes tilendebragt, herunder om det skyldes den herboende persons eget frie valg,
- karakteren og omfanget af parternes tilknytning til den stat, der søges om familiesammenføring i,
- den indrejsendes kulturelle og familiemæssige tilknytning til oprindelsesstaten,
- momenter som immigrationskontrol, herunder om der er sket en overtrædelse af statens lovgivning om immigration,
- om der foreligger hensyn til den offentlige orden, der taler for udelukkelse fra statens område,
- om den indrejsende er mindreårig eller på anden måde afhængig af den herboende person,
- om der foreligger uoverstigelige hindringer for at udøve familielivet i et andet land, samt
- om der er noget til hinder for, at den herboende person rejser til det land, hvor udlændingen opholder sig.

3.1.2. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14

Efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14 skal nydelsen af de i konventionen anerkendte rettigheder og friheder – f.eks. retten til respekt for privat- og familielivet efter artikel 8 – sikres uden forskel på grund af køn, race, farve, sprog, religion, politisk eller anden overbevisning, national eller social oprindelse, tilhørighed til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel eller ethvert andet forhold.

Bestemmelsen indeholder et forbud mod usaglig forskelsbehandling, der ifølge Menneskerettighedsdomstolens praksis indebærer, at det er forbudt at forskelsbehandle personer, der befinder sig i sammenlignelige situationer, medmindre staten kan begrunde forskelsbehandlingen i objektive og saglige hensyn (saglighed), og det valgte middel er "egnet" og nødvendig til at forfølge hensynet (proportionalitet).

Efter Menneskerettighedsdomstolens praksis omfatter forbuddet i Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14 både direkte og indirekte forskelsbehandling på baggrund af køn, race, farve, sprog, religion, politisk eller anden overbevisning, national eller social oprindelse, tilhørighed til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel eller ethvert andet forhold.

I Menneskerettighedsdomstolens dom i sagen Biao mod Danmark (application number 38590/10) bemærker Storkammerets flertal eksempelvis, at en generel foranstaltning, der har en uforholdsmæssig skadevirkning for en bestemt gruppe, kan blive anset for diskriminerende, selvom foranstaltningen ikke er rettet specifikt mod denne gruppe, og det ikke er tilsigtet at diskriminere. Dette forudsætter, at foranstaltningen ikke har en objektiv og rimelig begrundelse, jf. dommens præmis 91 og 103, dvs. ikke er begrundet i

objektive og saglige hensyn (saglighed) og/eller ikke er "egnet" og nødvendig til at forfølge hensynet (proportionalitet).

Menneskerettighedsdomstolen indrømmer konventionsstaterne en vis skønsmargin ved vurderingen af, om og i hvilket omfang forskelsbehandling i ellers sammenlignelige situationer kan begrundes. Omfanget af denne skønsmargin varierer dog afhængigt af de nærmere omstændigheder, emneområde og baggrunden. Domstolen har bl.a. fastslået, at staterne – når det drejer sig om generel økonomisk politik og socioøkonomiske forhold – må indrømmes en bred skønsmargin, jf. f.eks. Menneskerettighedsdomstolens dom af 12. april 2006 i sagen *Stec m.fl. mod Storbritannien* (application number 65731/01 og 65900/01), præmis 52.

Efter Menneskerettighedsdomstolens praksis er forskelsbehandling baseret udelukkende eller i afgørende grad på etnicitet ikke forenelig med diskriminationsforbuddet, og forskelsbehandling baseret udelukkende på nationalitet kan alene begrundes i tvingende og meget vægtige hensyn, jf. *Biao-dommens* præmis 94 og 114.

Det fremgår endvidere af Menneskerettighedsdomstolens praksis, at indirekte forskelsbehandling baseret på etnicitet alene kan begrundes i tvingende og meget vægtige hensyn, der ikke er relateret til etnicitet, jf. *Biao-dommens* præmis 114 og 138.

3.1.3. Artikel 2 i fjerde tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

Efter artikel 2, stk. 1, i fjerde tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention skal enhver, der lovligt befinder sig på en stats område, inden for dette have ret til at færdes frit og til frit at vælge sit opholdsland. Det følger endvidere af artikel 2, stk. 3, at udøvelsen af disse rettigheder ikke skal være underkastet andre begrænsninger end sådanne, som er i overensstemmelse med loven, og som er nødvendige i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed eller den offentlige tryghed, for at opretholde den offentlige orden, for at forebygge forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og pligter. Efter artikel 2, stk. 4, kan de i stk. 1 nævnte rettigheder inden for særlige områder underkastes restriktioner, som er indført ved lov, og som i et demokratisk samfund tjener almenvellet.

Den 6. november 2017 afsagde Menneskerettighedsdomstolen dom i sagen *Garib mod Nederlandene* (application number 43494/09). I dommen havde Menneskerettighedsdomstolens Storkammer lejlighed til at bedømme en nederlandsk ordning, der gik ud på, at borgere på visse former for overførselsindkomst ikke uden tilladelse måtte flytte ind i boligområder, der af kommunen var udpeget som socialt belastede. Domstolen bedømte denne begrænsning i retten til at vælge sit opholdssted efter artikel 2, stk. 4, i fjerde tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Det følger af artikel 2, stk. 4, i fjerde tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, at begrænsninger i bl.a. opholdsretten skal være indført ved lov og tjene almenvellet i et demokratisk samfund. Dette indebærer navnlig, at begrænsningen skal forfølge et anerkendelsesværdigt formål og udgøre et forholdsmæssigt (proportionalt) middel til at opnå dette formål. Domstolen indrømmer konventionsstaterne en vid skønsmargin, når lovgivningsmagten skal træffe valg af social og økonomisk karakter, jf. bl.a. den nævnte sag *Garib mod Nederlandene*, præmis 137.

3.1.4. FN's Handicapkonvention

Det følger af artikel 1 i FN's Handicapkonvention, at personer med handicap ifølge konventionen omfatter personer, der har en langvarig fysisk, psykisk, intellektuel eller sensorisk funktionsnedsættelse,

som i samspil med forskellige barrierer kan hindre dem i fuldt og effektivt at deltage i samfundslivet på lige fod med andre.

Årsagen til den nedsatte funktionsevne vil ofte være en lægeligt diagnosticeret lidelse, der angiver en langvarig nedsættelse af kropslige eller kognitive funktioner, som f.eks. syn, hørelse, lammelser, hjerneskade m.v. Endvidere kan en person, der lider af posttraumatisk stress, konkret blive anset for at være en person med handicap, hvis den posttraumatiske stress efter en konkret og individuel vurdering har karakter af en langvarig funktionsnedsættelse.

Af artikel 5, stk. 1 og 2, i FN's Handicapkonvention følger det ligeledes, at deltagerstaterne anerkender, at alle er lige for loven, og at alle uden nogen form for diskrimination har ret til lige beskyttelse og til at drage samme nytte af loven, samt at deltagerstaterne skal forbyde enhver diskrimination på grund af handicap.

3.1.5. CEDAW-konventionen

Artikel 11 i FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder (CEDAW-konventionen) tager bl.a. sigte på at beskytte kvinder, som er på barsel og i øvrigt er i erhverv. Perioder med f.eks. barsel og omsorgsdage inden for rammerne af et ansættelsesforhold vil således skulle indgå i opgørelsen af en persons arbejdsmarkedstil-knytning.

3.1.6. FN's Børnekonvention

I præamblen til FN's konvention om barnets rettigheder (FN's Børnekonvention) anføres det, at familien – som den grundlæggende enhed i samfundet og naturlige ramme for alle sine medlemmers og særligt børns vækst og trivsel – bør gives den nødvendige beskyttelse og hjælp, og at barnet med henblik på fuld og harmonisk udvikling af sin personlighed bør vokse op i et familiemiljø.

Det grundlæggende hensyn til barnets tarv fastslås i artikel 3, stk. 1, i FN's Børnekonvention, hvorefter barnets tarv i alle foranstaltninger vedrørende børn, hvad enten disse udøves af offentlige eller private institutioner for social velfærd, domstole, forvaltningsmyndigheder eller lovgivende organer, skal komme i første række.

Efter artikel 9, stk. 3, i FN's Børnekonvention, skal deltagerstaterne respektere retten for et barn, der er adskilt fra den ene eller begge forældre, til at opretholde regelmæssig personlig forbindelse og direkte kontakt med begge forældre, undtagen hvis dette strider mod barnets tarv.

Det følger af artikel 10, stk. 1, i FN's Børnekonvention, at ansøgninger fra et barn eller dets forældre om indrejse i eller udrejse fra en deltagende stat med henblik på familiesammenføring skal behandles på en positiv, human og hurtig måde af deltagerstaterne. Deltagerstaterne skal endvidere sikre, at indgivelse af en sådan ansøgning ikke medfører negative virkninger for ansøgere og deres familiemedlemmer. Efter artikel 10, stk. 2, skal et barn, hvis forældre har fast bopæl i forskellige stater, have ret til, undtagen under særlige omstændigheder, regelmæssigt at have personlig forbindelse og direkte kontakt med begge forældre. Med henblik herpå skal deltagerstaterne respektere barnets og dets forældres ret til at forlade et hvilket som helst land, herunder deres eget, og til at indrejse i deres eget land. Retten til at forlade et hvilket som helst land skal kun underkastes sådanne begrænsninger, som er fastsat ved lov, og som er nødvendige for at beskytte den nationale sikkerhed, den offentlige orden (ordre public), folkesundheden eller sædeligheden, eller andre personers rettigheder og friheder, og som er i overensstemmelse med de øvrige rettigheder, der er anerkendt i konventionen.

Efter artikel 12, stk. 1, i FN's Børnekonvention har et barn, der er i stand til at udforme sine egne

synspunkter, retten til frit at udtrykke disse synspunkter i alle forhold, der vedrører barnet. Barnets synspunkter skal tillægges passende vægt i overensstemmelse med dets alder og modenhed.

FN's Børnekonvention anerkender således ikke en generel og ubetinget ret til familiesammenføring af børn. Endvidere indeholder FN's Børnekonvention ikke en videre beskyttelse af retten til familieliv end den, som følger af artikel 8 i EMRK. Der er derfor ikke foretaget en selvstændig vurdering af de enkelte tiltag i forhold til Børnekonventionen.

3.1.7. Danmarks forpligtelser efter Associeringsaftalen med Tyrkiet m.v.

Den 12. september 1963 undertegnede Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet en associeringsaftale. Formålet med aftalen var at styrke de økonomiske og handelsmæssige forbindelser mellem EU og Tyrkiet, herunder gradvist at gennemføre arbejdskraftens frie bevægelighed.

Associeringsaftalen er senere blevet suppleret med en tillægsprotokol af 23. november 1970 samt af Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980, som blev vedtaget inden for rammerne af associeringsaftalen.

Tillægsprotokollen til Associeringsaftalen med Tyrkiet indeholder i artikel 41, stk. 1, en såkaldt stand still-klausul vedrørende etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser, som medfører, at Tyrkiet og medlemsstaterne ikke efter tillægsprotokollens ikrafttræden må indføre nye restriktioner, der hindrer etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser. Tillægsprotokollen trådte i kraft i forhold til Danmark den 1. januar 1973, hvor Danmark blev medlem af EF.

Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 indeholder i artikel 13 en stand still-klausul vedrørende arbejdstagere og deres familiemedlemmer, som medfører, at Tyrkiet og medlemsstaterne ikke efter ikrafttrædelsen af afgørelsen den 1. december 1980 må indføre nye begrænsninger for så vidt angår vilkårene for adgang til beskæftigelse for arbejdstagere og deres familiemedlemmer, som har opnået opholds- og arbejdstilladelse efter de nationale regler herom.

EU-Domstolen afsagde den 12. april 2016 dom i sagen C-561/14, Genc, der vedrører fortolkningen af artikel 13 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80, samt den dagældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 16, tidligere § 9, stk. 13, der fandt anvendelse i visse sager om familiesammenføring med børn (§ 9, stk. 16, blev ændret ved lov nr. 664 af 8. juni 2016 om ændring af udlændingeloven, hvorved bestemmelsen blev bragt i overensstemmelse med Danmarks forpligtelser som fortolket af EU-Domstolen i sagen C-561/14, Genc).

EU-Domstolen fastslog i dommen af 12. april 2016, at udlændingelovens § 9, stk. 16, udgør en ny begrænsning som omhandlet i afgørelse nr. 1/80 artikel 13 for tyrkiske statsborgeres udøvelse af arbejdskraftens frie bevægelighed, idet den fastsætter betingelser for den første indrejse for mindreårige børn af herboende tyrkiske arbejdstagere, som er strengere end dem, der fandt anvendelse, da afgørelse nr. 1/80 trådte i kraft, og som derfor kan påvirke disse tyrkiske statsborgeres udøvelse af økonomisk virksomhed i Danmark, jf. præmis 50. En sådan begrænsning er forbudt, medmindre den er begrundet i et tvingende alment hensyn og er egnet til at sikre virkeliggørelsen af det forfulgte lovlige formål og ikke går videre end, hvad der er nødvendigt for at nå dette formål, jf. præmis 51.

EU-Domstolen fandt, at sikring af en vellykket integration af tredjelandsstatsborgere i Danmark kan udgøre et sådant tvingende alment hensyn, jf. præmis 55-56.

Som det fremgår af afsnit 2.2, 2.3, 2.4, 2.5, 2.6 og 2.7, er forslagene om et nyt integrationskrav, et nyt besøgskrav, skærpelse af de overførte betingelser, skærpelse af boligkravet, skærpelse af kravet om økonomisk sikkerhedsstillelse samt det nye danskkrav til ansøgeren begrundet i bl.a. hensynet til at

sikre integrationen af de udlændinge, der kommer til Danmark. Det fremgår endvidere af afsnittene om forholdet til Danmarks internationale forpligtelser vedrørende de enkelte krav, at kravet ikke går videre end nødvendigt for at sikre bl.a. hensynet til integrationen. Heri ligger også, at kravene er egnede til virkeliggørelsen af det forfulgte lovlige formål.

Det er på den baggrund regeringens opfattelse, at de nævnte forslag i lovforslaget er i overensstemmelse med standstill-klausulerne i artikel 41, stk. 1, i Tillægsprotokollen til Associeringsaftalen med Tyrkiet og artikel 13 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80.

3.1.8. Øvrige forpligtelser

Artikel 17 og 23 i FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder beskytter retten til respekt for bl.a. familielivet. Ligeledes artikel 10 i FN's konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder. Disse konventioner anerkender ingen ret til familiesammenføring, men kan efter omstændighederne indirekte føre til en beskyttelse af en sådan ret. Det antages, at disse bestemmelser ikke indeholder en videre beskyttelse end EMRK artikel 8.

Efter artikel 5 i FN's konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination må der ikke ske diskrimination på grund af race, hudfarve, national eller etnisk oprindelse.

Efter artikel 26 i FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder er alle mennesker lige for loven og berettigede til lovens ligelige beskyttelse uden nogen forskelsbehandling.

Endelig indeholder Verdenserklæringen om menneskerettigheder i artikel 16, stk. 1, en bestemmelse, hvorefter den enkelte uden begrænsninger af racemæssige, nationalitetsmæssige eller religiøse grunde har ret til at gifte sig og stifte familie. Erklæringen er ikke bindende for medlemsstaterne.

3.2. Udlændingelovens § 9 c

Efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt., kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed og, hvis udlændingen er under 18 år, hensynet til barnets tarv, taler derfor.

Det fremgår af bl.a. forarbejderne til bestemmelsen, jf. FT 2001-02 (2. samling), tillæg A, sp. 4016, at udlændingelovens § 9 c, stk. 1, navnlig skal anvendes, hvor det som følge af Danmarks internationale forpligtelser, herunder særligt artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, er nødvendigt at tillade familiesammenføring, og dispensationsmulighederne i § 9 ikke kan finde anvendelse.

Det kan f.eks. være, hvis en herboende person, der er omfattet af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, litra e, ikke har haft tidsbegrænset opholdstilladelse i mere end de sidste 3 år. Det kan f.eks. også være, hvis en ægtefælle ikke er fyldt 24 år, og parterne dermed ikke opfylder betingelsen i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, om, at begge parter skal være fyldt 24 år.

I disse tilfælde kan ganske særlige grunde eksempelvis gøre sig gældende, hvis det på grund af alvorlig sygdom eller alvorligt handicap vil være humanitært uforvarsligt at henvise den herboende ægtefælle til at tage ophold i et andet land, hvor den pågældende ikke kan tilbydes pasnings- eller behandlingsmuligheder. Tilsvarende vil ganske særlige grunde eksempelvis kunne foreligge, hvis den herboende har samvær af et vist omfang med mindreårige børn, der er bosiddende i Danmark. I forhold til betingelsen i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, om, at begge parter skal være fyldt 24 år, vil ganske særlige grunde endvidere eksempelvis kunne foreligge, hvis den herboende udlænding er flygtning og fortsat risikerer forfølgelse i sit hjemland, og parret heller ikke kan bo sammen i f.eks. ansøgerens hjemland.

I sådanne tilfælde kan der meddeles tilladelse til ægtefællesammenføring efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt., uanset den herboende person ikke har haft tidsubegrænset opholdstilladelse i mere end de sidste 3 år, og uanset en af ægtefællerne eller begge er under 24 år.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget medfører øget sagsbehandling i sager om familiesammenføring på Udlændinge- og Integrationsministeriets område. Udgifterne forbundet hermed vil blive indregnet i gebyrerne på familiesammenføringsområdet. Udgifter til sagsbehandling af sager, der er fritaget for gebyrbetaling afholdes inden for de eksisterende økonomiske rammer.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter, da det ikke berører udlændinge, der har ret til ophold på baggrund af EU-reglerne om fri bevægelighed.

For så vidt angår forholdet til Danmarks forpligtelser efter Associeringsaftalen med Tyrkiet m.v. henvises til pkt. 3.1.7 ovenfor.

9. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra 16. marts 2018 til 13. april 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

ACE Denmark Akkrediteringsinstitutionen, Advokatsamfundet, Akademikernes Centralorganisation, Amnesty Nu, Amnesty International, Andelsboligforeningernes fællesrepræsentation, Ankestyrelsen, Bedsteforældre for Asyl, Beskæftigelsesrådet, Boligselskabernes Landsforening, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet, Børnerådet, Børne- og Kulturchefforeningen, Børns Vilkår, Center for Boligsocial Udvikling, Centralorganisationernes Fællesudvalg CFU, Copenhagen Business Academy, Danes Worldwide, Danmarks Biblioteksforening, Danmarks Lejerforeninger, Danmarks Rederiforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Danmarks Skibsmæglerforening, Danner, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Forfatterforening, Dansk Forlæggerforening, Dansk Kunstnerråd, Dansk Landbrug, Dansk Missionsråd, Dansk PEN, Dansk Psykiatrisk Selskab, Dansk Psykolog Forening, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Tyrkisk Islamisk Stiftelse, Danske Advokater, Danske Dagblades

Forening, Danske Dramatikeres Forbund, Danske Erhvervsskoler – Bestyrelserne, Danske Erhvervsskoler – Lederne, Danske Lejere, Danske Havne, Danske Regioner, Danske Skønlitterære Forfattere, Danske Studerendes Fællesråd, Danske Udlejere, Danske Universiteter, Datatilsynet, De danske sprogcentre, Den Almindelige Danske Lægeforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Europabevægelse, Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder, Den Katolske Kirke i Danmark, Det Centrale Handicapråd, Det Danske Akademi, Det Kriminalpræventive Råd, DI, DIGNITY – Dansk Institut Mod Tortur, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Ejendomsforeningen Danmark, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Erhvervsakademi Dania, Erhvervsakademiet Lillebælt, Erhvervsakademi Midtvest, Erhvervsakademi Nordjylland, Erhvervsakademi Sjælland, Erhvervsakademi Sydvest, Erhvervsakademi Sydøst, Erhvervsakademi Århus, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Flygtningenævnet, Folkehøjskolernes Forening i Danmark, Foreningen af Ledere ved Danskuddannelser (FLD), Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, Statsforvaltningens direktør, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Foreningen til Fremskaffelse af Boliger for Ældre og Enlige, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd(FTF), Færøernes Landsstyre, Naalakkersuisut (Grønlands Selvstyre), Handels, Transport og Serviceerhvervene, HK/Danmark, Husleje- og Beboerklagenævnsforeningen, Højskolernes Sekretariat, Håndværksrådet, ICORN, Indvandrermedicinsk klinik, Odense Universitetshospital, Indvandreradgivningen, Institut for Menneskerettigheder, International Community / Erhverv Aarhus, International Council for the Exploration of the Sea (ICES), International Organization for Migration (IOM), Journalistforbundet, Kirkernes Integrationstjeneste, KL, Knud Vilby (på vegne af Fredsfonden), Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Kulturministeriets Rektorkollegium (KUR), Kunststyrelsen, KVINFO, Kvindernes Internationale Liga for Fred og Frihed, Københavns Erhvervsakademi, Københavns Tekniske Skole, Landbrug & Fødevarer, Landsbyggefonden, Landsforeningen Adoption & Samfund, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen "Et barn To forældre", Landsorganisation af kvindekrisecentre (LOKK), Landsorganisationen i Danmark, Ledernes Hovedorganisation, Lejernes Landsorganisation i Danmark, Mellemløst Samvirke, Niels Brock, Parliamentary Assembly of the Organization for Security and Cooperation in Europe, Plums Fond for fred, økologi og bæredygtighed (Tidl. Fredsfonden), Politiforbundet i Danmark, Professionshøjskolernes Rektorkollegium, PROSA – Forbundet af It-professionelle, PRO-Vest, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, PTU – Livet efter ulykken, Red Barnet, Reden Stop Kvindehandel, Refugees Welcome, Retspolitisk Forening, Retssikkerhedsfonden, Rigspolitiet, Røde Kors, Rådet for Etniske Minoriteter, Rådet for Socialt Udsatte, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, Samarbejdsgruppen om Børnekonventionen, samtlige byretter, SAS head Office, Socialchefforeningen, SOS mod Racisme, Sundhedskartellet, Sø- og Handelsretten, Trafikselskabet Movia, Trykkefrihedsselskabet, Uddannelsesforbundet, Uddannelsesstyrelsen, Udlændingenævnet, UNHCR Regional Representation for Northern Europe, United Nations Women, Work-live-stay southern Denmark, Ældresagen, Ægteskab uden grænser, Aarhus kommune – Socialforvaltningen, Aarhus Erhverv / International Community og 3F.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/ merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Udgifterne forbundet med den øgede sagsbehandling vil blive indregnet i gebyrerne på familiesammenføringsområdet. Ud-

		gifter til sagsbehandling af sager, der er fritaget for gebyrbetaling afholdes inden for de eksisterende økonomiske rammer.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget medfører øget sagsbehandling i sager om familiesammenføring på Udlændinge- og Integrationsministeriets område.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter, da det ikke berører udlændinge, der har ret til ophold på baggrund af EU-reglerne om fri bevægelighed. For så vidt angår forholdet til Danmarks forpligtelser efter Associeringsaftalen med Tyrkiet m.v. henvises til pkt. 3.1.7 ovenfor.	
Går videre end minimumskrav i EU-regulering.	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 og 2

Efter udlændingelovens § 9, stk. 4, skal opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1 (ægtefællesammenføring), medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derimod, betinges af, at den herboende person, som det påhviler at forsørge ansøgeren, i en periode på 10 år stiller økonomisk sikkerhed for 50.000 kr. til dækning af eventuelle fremtidige offentlige udgifter til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven til ansøgeren, jf. §9, stk. 23. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter nærmere regler om den økonomiske sikkerhed. Det angivne beløb er fastsat i 2012-niveau og reguleres fra og med 2013 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

For så vidt angår gældende ret henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring af udlændingelovens § 9, stk. 4, 1. pkt., fastsætter, at 50.000 kr. ændres til 100.000 kr.

Den foreslåede ændring af stk. 4, 1. pkt., indebærer, at det beløb, der skal stilles sikkerhed for, hæves fra 50.000 kr. (55.375,27 kr. i 2018-niveau) til 100.000 kr.

Der tilsigtes ikke andre ændringer af kravet om økonomisk sikkerhedsstillelse i udlændingelovens § 9, stk. 4, 1. pkt.

Den foreslåede ændring af udlændingelovens § 9, stk. 4, 1. pkt., fastsætter endvidere, at stk. 23 ændres til stk. 26.

Der er alene tale om en konsekvensændring som følge af de øvrige foreslåede ændringer af udlændingelovens § 9.

Den foreslåede ændring af udlændingelovens § 9, stk. 4, 3. pkt., indebærer, at det beløb, der er angivet i 1. pkt., fastsættes i 2018-niveau og reguleres fra og med 2019 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.2 og 2.6.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det fremgår af udlændingelovens § 9, stk. 6, at opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1 (ægtefællesammenføring), medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, skal betinges af, at den herboende person godtgør at råde over en selvstændig bolig af rimelig størrelse, jf. § 9, stk. 27.

Den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 6, indeholder det såkaldte boligkrav. For så vidt angår gældende ret henvises i øvrigt til pkt. 2.5.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås at nyaffatte bestemmelsen i udlændingelovens § 9, stk. 6, således at boligkravet fremover indebærer, at der normalt skal stilles tre betingelser for ægtefællesammenføring.

Den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 6, nr. 1, fastsætter, at opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, skal betinges af, at den herboende person godtgør at råde over en selvstændig bolig af rimelig størrelse, jf. stk. 31.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 6, nr. 1, viderefører den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 6, og der tilsigtes ingen ændringer i forhold til gældende ret.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 6, nr. 1, indebærer således, at der fortsat stilles krav om, at den herboende råder over en selvstændig bolig. Ved vurderingen af, om der foreligger en selvstændig bolig, skal der hovedsagelig lægges vægt på, om der er en selvstændig indgang til boligen, og om boligen fremstår som en enhed. Det medfører eksempelvis, at det ikke vil være muligt at opfylde boligkravet ved at leje værelser i eksempelvis sine forældres ejerbolig, medmindre den udlejede del af boligen i sig selv fremstår som en selvstændig bolig.

Boligkravet vil fortsat kunne være opfyldt, selv om boligen ikke har eget køkken og/eller toilet. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis den herboende ægtefælle m.v. råder over et kollegieværelse eller et klubværelse.

Det vil fortsat være en betingelse for at anse boligkravet for opfyldt, at den herboende råder over boligen. Heri ligger, at den herboende som ejer, andels- eller anpartshaver, lejer eller på anden måde skal råde over brugsretten til sin egen bolig. Endvidere vil fremleje af en bolig kunne opfylde boligkravet, mens låneaftaler, hvorved forstås aftaler om vederlagsfri overdragelse af brugsretten, ikke vil kunne opfylde boligkravet.

Nærmere regler om boligkravet vil indtil videre fortsat være fastsat i bekendtgørelse nr. 721 af 13. maj 2015 om opfyldelse af boligkravet i familiesammenføringssager og om kommunalbestyrelsens udtalelse om referencens boligforhold.

Det fremgår af § 5, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 721 af 13. maj 2015, at den bolig eller den del af en bolig, som referencen råder over, efter den nugældende ordning anses for at være af rimelig størrelse, når 1) der efter gennemførelsen af familiesammenføringen vil bo højst to personer pr. beboelsesrum i boligen, jf. stk. 2, eller 2) boligens areal efter gennemførelsen af familiesammenføringen vil være på mindst 20 m² pr. person, der bor i boligen, jf. stk. 3.

Ved opgørelsen af boligens beboelsesrum lægges de oplysninger til grund, der fremgår af Bygnings- og Boligregistret (BBR) vedrørende boligenhedens beboelsesrum. Køkken, toilet, entré og lignende rum medregnes ikke ved opgørelsen af boligenhedens beboelsesrum, jf. § 5, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 721 af 13. maj 2015.

Ved opgørelsen af boligens areal lægges de oplysninger til grund, der fremgår af Bygnings- og Boligregistret (BBR) vedrørende boligenhedens areal til beboelse, jf. § 5, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 721 af 13. maj 2015.

Den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 6, nr. 2, fastsætter, at opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, skal betinges af, at boligen på ansøgningstidspunktet ikke ligger i et boligområde, der er omfattet af den gældende bekendtgørelse om boligkravlisten for ægtefællesammenføring, jf. stk. 7, 2. pkt.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 6, nr. 2, indebærer, at tilladelse til ægtefællesammenføring som noget nyt normalt skal betinges af, at boligen på ansøgningstidspunktet ikke ligger i et boligområde omfattet af den gældende bekendtgørelse om boligkravlisten for ægtefællesammenføring.

Efter den foreslåede bestemmelse i stk. 6, nr. 2, er det afgørende, om boligen på ansøgningstidspunktet ligger i et boligområde, der er omfattet af den gældende bekendtgørelse om boligkravlisten for ægtefællesammenføring.

I de fleste tilfælde indgives ansøgningen om ægtefællesammenføring samlet, således at såvel ansøgerens som den herboende ægtefælles del af ansøgningsskemaet modtages samtidig. Ansøgningstidspunktet vil herefter skulle regnes fra det tidspunkt, hvor ansøgningen er registreret modtaget hos f.eks. politiet, Udlændingestyrelsens Borgerservice eller postmodtagelse. I de tilfælde, hvor ansøgeren indgiver sin del af ansøgningsskemaet, før den herboende ægtefælle indgiver sin del af skemaet, regnes ansøgningstidspunktet fra det tidspunkt, hvor ansøgerens del af ansøgningsskemaet er registreret modtaget hos f.eks. politiet, Udlændingestyrelsens Borgerservice eller postmodtagelse. Det gælder også, hvor der betales gebyr eller optages biometri på et senere tidspunkt.

Det er uden betydning for opfyldelsen af boligkravet, hvis den pågældende bolig ligger i et boligområde, som efter ansøgningstidspunktet omfattes af en bekendtgørelse om boligkravlisten for ægtefællesammenføring. Det kan heller ikke give grundlag for inddragelse af opholdstilladelsen i medfør af udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 6, hvis boligen ligger i et boligområde, som efter ansøgningstidspunktet omfattes af en sådan bekendtgørelse, ligesom der i sådanne tilfælde, forudsat at parret ikke flytter til en anden bolig, heller ikke af denne grund kan ske nægtelse af forlængelse af opholdstilladelsen.

Er den pågældende bolig på ansøgningstidspunktet omfattet af den gældende bekendtgørelse, men på tidspunktet for afgørelsen om ægtefællesammenføring ikke længere omfattet af den på det tidspunkt

gældende bekendtgørelse, vil boligkravet endvidere være opfyldt. Det skyldes, at ansøgeren i en sådan situation normalt vil kunne trække sin ansøgning og søge på ny.

Efter den foreslåede bestemmelse i stk. 6, nr. 2, skal der i tilfælde, hvor særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor, gives ægtefællesammenføring, selvom boligen på ansøgningstidspunktet ligger i et boligområde omfattet af den gældende bekendtgørelse om boligkravlisten for ægtefællesammenføring.

Der vil således i de enkelte tilfælde skulle foretages en konkret vurdering af, om der er ret til ægtefællesammenføring, selvom den herboende person ikke opfylder boligkravet. Det vil eksempelvis kunne være tilfældet, hvis ægtefællerne ikke kan henvises til at udøve familielivet i et andet land. Det vil eksempelvis også kunne være tilfældet, hvis det på grund af alvorlig sygdom eller alvorligt handicap vil være humanitært uforsvarligt at henvise den herboende person til at tage ophold i et andet land, hvor den pågældende ikke kan tilbydes pasnings- eller behandlingsmuligheder. Tilsvarende vil det eksempelvis kunne være tilfældet, hvor den herboende person har samvær af et vist omfang med mindreårige børn, der er bosiddende i Danmark. Det vil skulle indgå i den konkrete vurdering, om den herboende har ingen eller begrænset mulighed for at opfylde boligkravet. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor det kan dokumenteres, at der ikke er tilstrækkelige muligheder for at finde en anden bolig i den kommune, hvor den herboende persons nuværende bolig ligger.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5.4 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 6, nr. 3, fastsætter, at opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1 (ægtefællesammenføring), medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, skal betinges af, at ansøgeren og den herboende person i tiden, indtil ansøgeren meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, ikke flytter til en bolig, som ligger i et boligområde, der er omfattet af den gældende bekendtgørelse om boligkravlisten for ægtefællesammenføring, jf. stk. 7, 2. pkt.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 6, nr. 3, indebærer, at tilladelse til ægtefællesammenføring som noget nyt normalt skal betinges af, at ansøgeren og den herboende person i tiden, indtil ansøgeren meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, ikke flytter til en bolig, som ligger i et boligområde omfattet af den gældende bekendtgørelse om boligkravlisten for ægtefællesammenføring.

Det forudsættes i den forbindelse, at det afgørende er, om boligen på det tidspunkt, hvor der indgås en bindende aftale om brugsret til den bolig, der flyttes til, ligger i et boligområde, der er omfattet af den gældende bekendtgørelse om boligkravlisten for ægtefællesammenføring, dvs. den senest udstedte bekendtgørelse. Det er således uden betydning for opfyldelsen af boligkravet, hvis boligen ligger i et boligområde, som tidligere har været omfattet af en bekendtgørelse om boligkravlisten for ægtefællesammenføring, men ikke er omfattet af den gældende bekendtgørelse på det tidspunkt, hvor der indgås en bindende aftale om brugsret til boligen. Det er ligeledes uden betydning for opfyldelsen af boligkravet, hvis boligen ligger i et boligområde, som efter det nævnte tidspunkt omfattes af en sådan bekendtgørelse.

Det forudsættes desuden, at det i praksis normalt er afgørende, om boligen er omfattet af den gældende bekendtgørelse om boligkravlisten for ægtefællesammenføring på det tidspunkt, hvor der indgås en bindende aftale om brugsret til boligen, som der flyttes til. Der sigtes herved til det tidspunkt, hvor der f.eks. indgås en retlig bindende kontrakt om f.eks. leje eller fremleje af boligen. Det forudsætter dog, at der herefter er et normalt indflytningsforløb. Går der usædvanlig lang tid fra det tidspunkt, hvor der indgås en retlig bindende kontrakt om f.eks. leje eller fremleje af boligen, indtil indflytning uden, at der er en konkret begrundelse herfor, f.eks. at boligen skal totalistandsættes, skal der i stedet lægges vægt på det flyttetidspunkt, der er registreret i CPR-registret.

Det påhviler den herboende person at dokumentere det tidspunkt, hvor der indgås en bindende aftale om brugsret til boligen. Det kan f.eks. ske ved at fremlægge kopi af underskrevet lejekontrakt.

Hvis boligen på det tidspunkt, hvor der indgås en bindende aftale om brugsret til boligen, ligger i et boligområde, der er omfattet af den gældende bekendtgørelse om boligkravlisten for ægtefællesammenføring, aktualiseres en sag om inddragelse af ansøgerens opholdstilladelse i den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 37.

Efter udlændingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt., finder § 26, stk. 1, anvendelse ved afgørelser om inddragelse af opholdstilladelser. Der skal således ved afgørelser om inddragelse af opholdstilladelser tages hensyn til, om inddragelsen må antages at virke særlig belastende på grund af bl.a. udlændingens tilknytning til det danske samfund, udlændingens tilknytning til herboende personer, konsekvenserne for herboende nære familiemedlemmer og udlændingens manglende eller ringe tilknytning til hjemlandet.

Efter udlændingelovens § 46, stk. 1, er det Udlændingestyrelsen, der træffer afgørelse om, hvorvidt udlændingens opholdstilladelse skal inddrages. Træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om at inddrage udlændingens opholdstilladelse, kan afgørelsen påklages til Udlændingenævnet, jf. udlændingelovens § 52 b, stk. 1, nr. 3.

Efter den foreslåede bestemmelse i stk. 6, nr. 3, skal tilladelse til ægtefællesammenføring i tilfælde, hvor ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor, ikke betinges af, at parret i tiden, indtil ansøgeren meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, ikke flytter til en bolig, der ligger i et boligområde omfattet af den gældende bekendtgørelse om boligkravlisten for ægtefællesammenføring.

Der vil således i de enkelte tilfælde skulle foretages en konkret vurdering af, om der er ret til ægtefællesammenføring, selvom den herboende person ikke opfylder boligkravet. Det vil eksempelvis kunne være tilfældet, hvis ægtefællerne ikke kan henvises til at udøve familielivet i et andet land. Det vil eksempelvis også kunne være tilfældet, hvis det på grund af alvorlig sygdom eller alvorligt handicap vil være humanitært uforsvarligt at henvise den herboende person til at tage ophold i et andet land, hvor den pågældende ikke kan tilbydes pasnings- eller behandlingsmuligheder. Tilsvarende vil det eksempelvis kunne være tilfældet, hvor den herboende person har samvær af et vist omfang med mindreårige børn, der er bosiddende i Danmark. Det vil skulle indgå i den konkrete vurdering, om den herboende har ingen eller begrænset mulighed for at opfylde boligkravet. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor det kan dokumenteres, at der ikke er tilstrækkelige muligheder for at finde en anden bolig i den kommune, hvor den herboende persons nuværende bolig ligger.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5.4 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås endvidere at indføre en ny bemyndigelsesbestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 7.

Den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 7, 1. pkt., fastsætter, at udlændinge- og integrationsministeren fastsætter regler om en boligkravliste for ægtefællesammenføring, herunder kriterierne for optagelse af et boligområde på listen.

Det er hensigten, at de boligområder, der i første omgang optages på den nye liste, er fysisk sammenhængende almene boligafdelinger med mindst 1.000 beboere, der mindst to år i træk opfylder kriterierne i den nugældende bestemmelse i almenboliglovens § 61 a, stk. 1, nr. 2-5, vedrørende tilknytning til arbejdsmarkedet, kriminalitet, uddannelse og bruttoindkomst. Det forudsættes dog, at kriteriernes konkrete udformning vil kunne justeres, herunder som følge af ændringer af kriterierne i den nugældende bestemmelse i almenboliglovens § 61 a, stk. 1, nr. 2-5. Det forudsættes endvidere, at der ikke vil indgå

et kriterium vedrørende andelen af indvandrere og efterkommere fra ikke-vestlige lande, der svarer til kriteriet i den nugældende bestemmelse i almenboliglovens § 61 a, stk. 1, nr. 1.

Den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 7, 2. pkt., fastsætter, at udlændinge- og integrationsministeren hvert år ved bekendtgørelse fastsætter, hvilke boligområder der opfylder kriterierne for optagelse på boligkravslisten for ægtefællesammenføring.

Det forudsættes, at bekendtgørelsen om boligkravslisten for ægtefællesammenføring udstedes den 1. december hvert år, første gang dog den 1. juli 2018 og anden gang den 1. december 2019.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5.2 og 2.5.3 i de almindelige bemærkninger.

Det fremgår af udlændingelovens § 9, stk. 7, at opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1 (ægtefællesammenføring), medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun kan gives, såfremt ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til Danmark er større end ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til et andet land.

Den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 7, indeholder det såkaldte tilknytningskrav. For så vidt angår gældende ret henvises i øvrigt til pkt. 2.2.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås at nyaffatte bestemmelsen i § 9, stk. 7, der bliver stk. 8, så tilknytningskravet ophæves, og opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1 (ægtefællesammenføring), medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun kan gives, hvis ægtefællerne eller samleverne samlet set opfylder mindst fire af seks betingelser vedrørende henholdsvis den herboende persons og ansøgerens sprogkundskaber, erhvervserfaring og uddannelse.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 8 indebærer, at tilknytningskravet ophæves, og at der i stedet indføres et nyt integrationskrav.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 8 fastsætter, at opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1 (ægtefællesammenføring), kun kan gives, hvis den herboende person har bestået Prøve i Dansk 3, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau, og ægtefællerne eller samleverne herudover opfylder mindst tre af fem betingelser. Det indebærer, at den herboende person skal opfylde en integrationsrelevant betingelse vedrørende sprogkundskaber, og at ægtefællerne eller samleverne herudover skal opfylde mindst tre af de resterende fem betingelser i stk. 8, nr. 1-5.

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 8, fastsætter den obligatoriske betingelse, at den herboende person har bestået Prøve i Dansk 3, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.

Det følger af § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., at Danskuddannelse 1 og Danskuddannelse 2 afsluttes med henholdsvis Prøve i Dansk 1 og Prøve i Dansk 2. Danskuddannelse 3 afsluttes med prøver på to niveauer, henholdsvis Prøve i Dansk 3 og Studieprøven.

For at opfylde den foreslåede obligatoriske betingelse i stk. 8, skal den herboende person bestå den Prøve i Dansk 3, der indgår i Danskuddannelse 3.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 8, fastsætter, at den herboende person endvidere kan opfylde den obligatoriske betingelse ved at bestå en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau end Prøve i Dansk 3.

Det er i dag som udgangspunkt en betingelse for optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse,

at ansøgeren dokumenterer dansk kundskaber ved bevis for at have bestået danskuddannelsernes Prøve i Dansk 3 eller en af de prøver, der er angivet i bilag 3.a til aftale af 5. oktober 2015 om indfødsret, jf. cirkulæreskrivelse nr. 10873 af 13. oktober 2015 om naturalisation.

Den foreslåede obligatoriske betingelse i stk. 8 vedrørende herboendes sprogkundskaber kan tilsvarende opfyldes med de prøver, der er opregnet i det nævnte bilag 3.a. Det omfatter bl.a. studieprøven bestået med mindst karakteren 6 (efter 13-skalaen) eller 02 (efter 7-trins-skalaen) i hver af de fire discipliner, folkeskolens prøver 9. eller 10. klasse bestået med et karaktergennemsnit på mindst 6 (efter 13-skalaen) eller 02 (efter 7-trins-skalaen) i danskdisciplinerne bortset fra orden, bevis for almen studentereksamen (stx), merkantil studentereksamen (hhx), teknisk studentereksamen (htx), hf-eksamen og erhvervsfaglig studentereksamen i forbindelse med erhvervsuddannelse (eux).

En oversigt over de prøver, der er opregnet i bilag 3.a til aftale af 5. oktober 2015 om indfødsret, vil blive offentliggjort på udlændingemyndighedernes hjemmeside www.nyidanmark.dk.

Det påhviler den herboende person at dokumentere sine sprogkundskaber. Det kan ske ved at fremlægge prøvebevis for den pågældende sprogp prøve. For så vidt angår dokumentationskravene henvises i øvrigt til pkt. 2.2.3 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 8, nr. 1, fastsætter den betingelse, at den herboende person har været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed her i landet i mindst 5 år forud for ansøgningen om opholdstilladelse.

For at opfylde den foreslåede betingelse i stk. 8, nr. 1, er det et krav, at den ordinære fuldtidsbeskæftigelse eller selvstændig erhvervsvirksomhed er udøvet her i landet. Fuldtidsbeskæftigelse og selvstændig erhvervsvirksomhed, der er udøvet i udlandet, kan således under ingen omstændigheder medregnes ved beregningen af den herboendes beskæftigelse eller selvstændige erhvervsvirksomhed.

Efter den foreslåede bestemmelse i stk. 8, nr. 1, er det endvidere et krav, at den herboende person har været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 5 år forud for ansøgningen om opholdstilladelse. Det er derimod ikke et krav, at fuldtidsbeskæftigelsen eller den selvstændige erhvervsvirksomhed ligger i en bestemt periode forud for ansøgningen. Fuldtidsbeskæftigelse eller selvstændig erhvervsvirksomhed, der er udøvet f.eks. 10 år eller 15 år forud for ansøgningen, kan således medregnes.

Med den foreslåede bestemmelse i stk. 8, nr. 1, tilsigtes det i øvrigt, at ordinær fuldtidsbeskæftigelse og selvstændig erhvervsvirksomhed skal forstås på samme måde som i den grundlæggende betingelse for tidsbegrænset opholdstilladelse i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 8. Efter denne bestemmelse er det et krav, at udlændingen har været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 3 år og 6 måneder inden for de seneste 4 år forud for meddelelsen af tidsbegrænset opholdstilladelse.

Ved ordinær beskæftigelse forstås herefter, at beskæftigelsen skal være aflønnet efter gældende overenskomst eller udført under sædvanlige løn- og ansættelsesvilkår og uden offentligt tilskud, f.eks. løntilskud.

Ved fuldtidsbeskæftigelse forstås, at den herboende skal have været ansat med en gennemsnitlig ugentlig arbejdstid på mindst 30 timer. Dette opgøres på månedsbasis ved, at den herboende person har haft mindst 5 års beskæftigelse med mindst 120 timers månedlig beskæftigelse.

Et beskæftigelseskrav på 30 timer har i praksis navnlig betydning for sygeplejersker, social- og sundhedshjælpere m.fl., der på grund af skiftende vagter reelt har en gennemsnitlig arbejdstid under 37 timer om ugen, men hvor arbejdstiden betragtes som værende fuld tid.

Perioder med fravær som følge af sygdom, ferie, omsorgsdage og barsel mv. inden for rammerne af et ansættelsesforhold medregnes som ordinær beskæftigelse. Fleksjob efter reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats sidestilles også med ordinær beskæftigelse, uanset at der ydes offentligt tilskud til arbejdsgiveren, idet fleksjob er et tilbud til personer, der har en så varig og væsentlig nedsat arbejdsevne, at personen ikke har mulighed for at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet.

Praktik eller anden beskæftigelse som led i et uddannelsesforløb i Danmark betragtes ikke som ordinær beskæftigelse.

Selvstændig erhvervsvirksomhed kan medregnes, hvis virksomheden har karakter af hovedbeskæftigelse med henblik på at opnå selvforsørgelse. Den herboende person skal dokumentere, at den selvstændige erhvervsvirksomhed har haft et omfang, der kan sidestilles med lønarbejde i gennemsnitlig mindst 30 timer om ugen.

Det forudsættes, at der er tale om selvstændig erhvervsvirksomhed uden offentligt tilskud.

Ved vurderingen af virksomhedens omfang anvendes samme dokumentationskrav som inden for arbejdsløshedsforsikringens område. Det indebærer, at der skal foretages en konkret vurdering af personens arbejdsindsats, virksomhedens art, omfang, omsætning, åbningstider, kundegrundlag, priser m.v. Endvidere skal overskud/underskud være oplyst til skattemyndighederne, og der skal være anmeldt lovpligtige momsangivelser.

Med henblik på at kunne tage stilling til en ansøgning om ægtefællesammenføring, hvor den herboende er selvstændig erhvervsdrivende, bør den herboende som minimum have fremlagt dokumentation for ejerskab af virksomheden, det skattemæssige virksomhedsregnskab, registreringsbeviser fra skattemyndighederne vedrørende CVR-nr., momspligt og indeholdelsespligt samt specificerede momsangivelser.

Beskæftigelse som medhjælpende ægtefælle kan anses for omfattet i det omfang, beskæftigelsen er skattepligtig. Beskæftigelse som medhjælpende ægtefælle i selvstændig erhvervsvirksomhed kan medregnes på lige fod med andre former for beskæftigelse efter principperne i den foreslåede bestemmelse i stk. 8, nr. 1.

Det påhviler den herboende person at dokumentere sin erhvervserfaring. Det kan ske ved fremlæggelse af ansættelseskontrakt, arbejdsgivererklæring, lønsedler m.v. Udlændingestyrelsen vil sammenholde den herboende persons oplysninger med oplysningerne i indkomstregistret, i det omfang dette er en mulighed. For så vidt angår dokumentationskravene henvises i øvrigt til pkt. 2.2.3 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 8, nr. 2, fastsætter den betingelse, at den herboende person har været under uddannelse her i landet i mindst 6 år, heraf mindst 1 års sammenhængende fuldtidsuddannelse ud over grundskolen og 10. klasse, forud for ansøgningen om opholdstilladelse.

For at opfylde den foreslåede betingelse i stk. 8, nr. 2, er det et krav, at uddannelsesforløbet er gennemført her i landet. Uddannelsesforløb, der er gennemført i udlandet, kan således ikke medregnes ved beregningen af kravet om mindst 6 års uddannelse.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 8, nr. 2, indebærer, at uddannelsesforløb i grundskolen kan medregnes ved opgørelsen af den herboendes uddannelse. Uddannelsesforløb i grundskolen indgår således med den periode, hvor den herboende har modtaget undervisning. Det fremgår af folkeskolelovens § 3, stk. 1, at folkeskolen omfatter en 10-årig grundskole bestående af en børnehaveklasse og 1.-9. klasse samt en

1-årig 10. klasse. Afgrænsningen af grundskolen følger undervisningspligten, og 10. klasse er således ikke en del af grundskolen. Efterskoler kan også have elever i den undervisningspligtige alder.

For at opfylde den foreslåede betingelse i stk. 8, nr. 2, er det et krav, at den herboende person har mindst 1 års sammenhængende fuldtidsuddannelse ud over grundskolen og 10. klasse. Der skal være tale om mindst 1 års fuldtidsuddannelse på en erhvervs- eller studiekompetencegivende uddannelse. Uddannelsesforløbet skal være sammenhængende. Det kan f.eks. være uddannelsesforløb på en gymnasial uddannelse, erhvervsuddannelse eller en videregående uddannelse på en offentligt anerkendt uddannelsesinstitution. Derimod vil en etårig 10. klasse eller et etårigt efterskoleforløb efter 9. klasse ikke opfylde kravet. Ligeledes vil eksempelvis hf-enkeltfag ikke opfylde kravet.

Uddannelsesforløb, hvor den herboende har været optaget på en gymnasial uddannelse eller erhvervsuddannelse, vil indgå med den periode, hvor den herboende har været optaget på uddannelsen og reelt været studieaktiv på fuld tid, dog højst med den periode, som uddannelsen er normeret til.

De gymnasiale uddannelser omfatter almen studentereksamen (stx), merkantil studentereksamen (hhx), teknisk studentereksamen (htx) og hf-eksamen.

Erhvervsuddannelser, herunder erhvervsfaglig studentereksamen i forbindelse med erhvervsuddannelse (eux), udbydes på baggrund af godkendelse af erhvervsskoler (institutioner godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse), herunder tekniske skoler, social- og sundhedsskoler, handelsskoler og landbrugsskoler, andre skoler og institutioner, herunder private udbydere, f.eks. visse AMU-udbydere m.fl. og skoler i forsvaret, samt virksomheder. En erhvervsuddannelse er en praktisk uddannelse, der retter sig mod et erhverv. Erhvervsuddannelse veksler mellem undervisning på skole og perioder i virksomhedspraktik og omfatter inden for fire hovedområder i alt 106 enkeltuddannelser med over 300 trin eller specialer.

Uddannelsesforløb, hvor den herboende har været optaget på en videregående uddannelse på en offentlig anerkendt uddannelsesinstitution, vil indgå med den fulde varighed af uddannelsesforløbet, der beregnes på grundlag af det antal point, som den herboende har opnået efter det fælleseuropæiske pointsystem (ECTS). 60 ECTS-point svarer til en fuldtidsstuderendes fuldtidsstudie i 1 år.

Det vil betyde, at den fulde varighed af en uddannelse på en videregående uddannelse – f.eks. en lang videregående uddannelse, en professionsbacheloruddannelse, en erhvervsakademiuddannelse, en videregående kunstnerisk uddannelse, eller andre videregående uddannelser, som udbydes på en offentligt anerkendt uddannelsesinstitution – kan medregnes ved opgørelse af kravet om uddannelse i mindst 6 år.

Varigheden af uddannelsesforløbet opgøres på baggrund af ECTS, som angiver, hvor stor en samlet arbejdsindsats – målt i tid – der skal til for at gennemføre en uddannelse. Et års fuldtidsstudie svarer som nævnt til 60 ECTS-point, mens 6 måneders fuldtidsstudie svarer til 30 ECTS-point.

Det påhviler den herboende person at dokumentere sin uddannelse. Det kan ske ved fremlæggelse af eksamensbevis, verificeret karakterudskrift over uddannelsesforløbet i øvrigt eller en udtalelse fra uddannelsesinstitutionen med angivelse af den periode, hvor den herboende har været optaget på institutionen. For så vidt angår dokumentationskravene hen-vises i øvrigt til pkt. 2.2.3 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 8, nr. 3, fastsætter den betingelse, at ansøgeren har bestået Prøve i Dansk 1, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau eller en engelskprøve på B1-niveau eller på et tilsvarende eller højere niveau.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 8, nr. 3, indebærer, at ansøgeren kan opfylde den foreslåede betingelse med enten dansk kundskaber eller engelsk kundskaber.

I forhold til danskkravet bemærkes, at det følger af § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., at Danskuddannelse 1 og Danskuddannelse 2 afsluttes med henholdsvis Prøve i Dansk 1 og Prøve i Dansk 2. Danskuddannelse 3 afsluttes med prøver på to niveauer, henholdsvis Prøve i Dansk 3 og Studieprøven.

Ansøgeren kan opfylde den foreslåede betingelse i stk. 8, nr. 3, ved at bestå den Prøve i Dansk 1, der afslutter Danskuddannelse 1.

Det er i dag en af de såkaldte overførte betingelser, at en herboende person, der er omfattet af § 9, stk. 1, nr. 1, litra e, har bestået Prøve i Dansk 1, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau, jf. udlændingelovens § 9, stk. 12, nr. 5. Den foreslåede betingelse i stk. 8, nr. 3, kan opfyldes med de samme danskprøver som den gældende overførte betingelse i § 9, stk. 12, nr. 5.

Der vil på udlændingemyndighedernes hjemmeside www.nyidanmark.dk blive offentliggjort en oversigt over prøver, som kan godkendes som dokumentation for, at ansøgeren har bestået en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau end Prøve i Dansk 1.

I forhold til engelskkravet bemærkes, at Europarådet med udgivelsen af Common European Framework of Reference (CEFR) har foretaget en standardbeskrivelse af sprog-niveauer på seks forskellige trin: A1, A2, B1, B2, C1 og C2. A1, som er det lavest beskrevne niveau, repræsenterer et lille begyndersprog, mens C2 er det højest beskrevne niveau, som ligger tæt på niveauet for en modersmålstalende.

B1-niveau kan overordnet beskrives således, at der er tale om en selvstændig sprogbruger, der kan forstå hovedpunkt-erne i en klar normal fremstilling om velkendte emner, man regelmæssigt støder på i forbindelse med arbejde, skole, fritidsaktiviteter osv. Den pågældende kan klare de fleste af de situationer, som normalt opstår under rejser i områder, hvor sproget tales. Den pågældende kan også producere en ukompliceret, sammenhængende tekst om dagligdags emner og emner af personlig interesse. Herudover kan den pågældende beskrive oplevelser og begivenheder, drømme, håb og ambitioner samt kort begrunde og forklare holdninger og planer.

En række europæiske lande søger at relatere deres sprogprøver for udlændinge til CEFR. Via medlemskabet af den uafhængige organisation ALTE (Association of Language Testers in Europe) bliver de enkelte landes sprogprøver kvalitetssikret. Et blandt mange andre kvalitetsparametre er, hvorvidt en sprogprøve kan relateres til et eksternt rammeværk, f.eks. CEFR.

Det påhviler som nævnt ansøgeren at dokumentere sine sprogkundskaber. Det skal ske ved, at ansøgeren fremlægger et prøvebevis fra en anerkendt sprogudbyder.

Som dokumentation for sprogfærdigheder på B1-niveau kan nævnes anerkendte prøver i ALTE-regi samt anerkendte engelskprøver i USA (TOEFL) og Australien og New Zealand (IELTS).

En oversigt over prøver, som kan godkendes som dokumentation for sprogfærdigheder på B1-niveau, vil blive offentliggjort på www.nyidanmark.dk.

Det vil være en forudsætning, at der er tale om en fortsat gyldig sprogtest på ansøgningstidspunktet i henhold til prøveafholderens betingelser herfor. Hvis der er tale om en ældre test, hvor prøveafholderen ikke længere indestår for gyldigheden, vil ansøgeren således skulle tage sprogprøven på ny for at kunne opfylde den foreslåede betingelse § 8, nr. 3.

For så vidt angår dokumentationskravene henvises i øvrigt til pkt. 2.2.3 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 8, nr. 4, fastsætter den betingelse, at ansøgeren har været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 3 år ud af de seneste 5 år forud for ansøgningen om opholdstilladelse.

Den foreslåede betingelse i stk. 8, nr. 4, kan opfyldes med ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller selvstændig erhvervsvirksomhed, der er udøvet her i landet eller i udlandet. Fuldtidsbeskæftigelse og selvstændig erhvervsvirksomhed, der er udøvet i udlandet, kan således også medregnes.

Efter den foreslåede bestemmelse i stk. 8, nr. 4, er det et krav, at ansøgeren har været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 3 år ud af de seneste 5 år forud for ansøgningen om opholdstilladelse. Det er således et krav, at fuldtidsbeskæftigelsen eller den selvstændige erhvervsvirksomhed ligger i en bestemt periode forud for ansøgningen. Beskæftigelse eller selvstændig erhvervsvirksomhed, der er udøvet f.eks. 10 år eller 15 år forud for ansøgningen, kan således ikke medregnes.

Med den foreslåede bestemmelse i stk. 8, nr. 4, tilsigtes det i øvrigt, at ordinær fuldtidsbeskæftigelse og selvstændig erhvervsvirksomhed skal forstås på samme måde som i den foreslåede integrationsrelevante betingelse i stk. 8, nr. 1. Det betyder eksempelvis, at ved fuldtidsbeskæftigelse forstås, at den pågældende skal have været ansat med en gennemsnitlig ugentlig arbejdstid på mindst 30 timer, selv om den ugentlige arbejdstid ved fuldtidsbeskæftigelse er højere i det land, hvor arbejdet er udført. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede betingelse i stk. 8, nr. 1, ovenfor.

Den foreslåede betingelse i stk. 8, nr. 4, gælder også for ansøgere, der forud for meddelelsen af opholdstilladelse som ægtefællesammenført har nået pensionsalderen i deres hjemland, dog således at pensionsårene kan medregnes som arbejdsår ved opgørelsen af kravet, jf. den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 9.

Det påhviler ansøgeren at dokumentere sin erhvervserfaring. Det kan ske ved fremlæggelse af ansættelseskontrakt, arbejdsgivererklæring, lønsedler m.v. Der kan også fremlægges dokumentation i form af skatteopgørelser o. lign. fra andre landes myndigheder. For så vidt angår dokumentationskravene henvises i øvrigt til pkt. 2.2.3 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 8, nr. 5, fastsætter den betingelse, at ansøgeren har bestået et offentligt anerkendt uddannelsesforløb af mindst 1 års varighed på en uddannelse, der mindst er på niveau med 1 år af en videregående uddannelse her i landet eller kan sidestilles med en dansk erhvervsuddannelse, forud for ansøgningen om opholdstilladelse.

For at opfylde den foreslåede integrationsrelevante betingelse i nr. 5 er det et krav, at uddannelsesforløbet er offentligt anerkendt. Det retlige grundlag for vurdering af niveau af udenlandske uddannelseskvalifikationer i Danmark er lov om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 579 af 1. juni 2014. Det fremgår af den tilhørende bekendtgørelse (bekendtgørelse nr. 602 af 25. juni 2003 om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer m.v.), at der som grundlag for vurderingen blandt andet indgår anerkendelse af uddannelsen eller uddannelsesforløbet i hjemlandet, forstået som offentlig anerkendelse af uddannelsen i det pågældende land.

Offentlig anerkendelse implicerer, at kvalifikationen indgår i det pågældende lands uddannelsessystem, at uddannelsen giver erhvervs- og uddannelsesmæssige rettigheder i landet, og at uddannelsen er kvalitets-sikret efter national lovgivning. Kravet om offentlig anerkendelse tilvejebringer dermed et grundlag for

at vurdere, om en udenlandsk uddannelse kan sidestilles med en dansk erhvervsuddannelse eller er på niveau med 1 år af en dansk videregående uddannelse.

Ikke offentligt anerkendte uddannelser vil typisk være uddannelser tilrettelagt uden offentlig kontrol eller kvalitetssikring. Ikke offentligt anerkendte uddannelser kan også være uddannelser, som de-facto nyder en status på arbejdsmarkedet i det pågældende land, men hvor der ikke er sikkerhed for kvalitetskontrol, eller hvor uddannelsen ikke giver nationale rettigheder i landet.

Uddannelsesforløb, der er afsluttet med en ikke-bestået eksamen, kan ikke medregnes. Der er ikke krav om, at uddannelsen i sin helhed er afsluttet, så længe et uddannelsesforløb af mindst 1 års varighed – f.eks. første år på en 3-årig bacheloruddannelse – er bestået. Afsluttes første år af en flerårig fuldtidsuddannelse ikke med en eksamen, skal ansøgeren vedlægge en udtalelse fra uddannelsesinstitutionen, der bekræfter, at ansøgeren har gennemført uddannelsens første fuldtidsår. Uddannelsesforløb, der er gennemført her i landet eller i udlandet, kan medregnes.

Uddannelsesforløb, som ansøgeren har gennemført på en uddannelse, der er på niveau med en videregående uddannelse her i landet, vil indgå med den fulde varighed af uddannelsesforløbet, der beregnes på grundlag af den normerede studietid svarende til 1 års fuldtidsstudier efter det pågældende lands opgørelse af studietidsbelastning.

Det vil betyde, at den fulde varighed af en uddannelse, der er på niveau med en videregående uddannelse her i landet – f.eks. en lang videregående uddannelse, en professionsbacheloruddannelse, en erhvervsakademiuddannelse, en videregående kunstnerisk uddannelse, eller andre videregående uddannelser, som udbydes på en offentlig anerkendt uddannelsesinstitution – kan medregnes ved opgørelse af kravet om uddannelse i mindst 1 år.

Uddannelsesforløb, hvor ansøgeren har været optaget på en uddannelse, der er på niveau med en erhvervsuddannelse her i landet, vil indgå med den periode, som ansøgeren har gennemført, dog højst med den periode, som uddannelsen er normeret til.

Erhvervsuddannelser, herunder erhvervsfaglig studentereksamen i forbindelse med erhvervsuddannelse (eux), udbydes i Danmark på baggrund af godkendelse af erhvervsskoler (institutioner godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse), herunder tekniske skoler, social- og sundhedsskoler, handelsskoler og landbrugsskoler, andre skoler og institutioner, herunder private udbydere, f.eks. visse AMU-udbydere m.fl. og skoler i forsvaret, samt virksomheder. En erhvervsuddannelse er en praktisk uddannelse, der retter sig mod et erhverv. Erhvervsuddannelse veksler mellem undervisning på skole og perioder i virksomhedspraktik og omfatter inden for fire hovedområder i alt 106 enkeltuddannelser med over 300 trin eller specialer.

Uddannelsesforløb på uddannelser, der er på niveau med gymnasiale uddannelser her i landet, kan ikke medregnes i uddannelseskravet. De gymnasiale uddannelser i Danmark omfatter almen studentereksamen (stx), merkantil studentereksamen (hhx), teknisk studentereksamen (htx) og hf-eksamen.

Det påhviler ansøgeren at dokumentere sin uddannelse. Det kan ske ved fremlæggelse af eksamensbevis og verificeret karakterudskrift over uddannelsesforløbet i øvrigt.

For så vidt angår dokumentationskravene henvises i øvrigt til pkt. 2.2.3 i de almindelige bemærkninger.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2 og 2.2.3 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 8 fastsætter, at opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1 (ægtefællesam-

menføring), kun kan gives, hvis ægtefællerne eller samleverne samlet set opfylder mindst fire af seks betingelser, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod.

Det betyder navnlig, at integrationskravet i den foreslåede bestemmelse i stk. 8 skal fraviges helt eller delvist, i det omfang Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 eller FN's Handicapkonvention, tilsiger dette.

Der vil således i de enkelte tilfælde skulle foretages en konkret vurdering af, om der er ret til ægtefællesammenføring, selvom parret ikke opfylder integrationskravet. Integrationskravet vil i givet fald skulle fraviges helt. Det vil eksempelvis kunne være tilfældet, hvis ægtefællerne ikke kan henvises til at udøve familielivet i et andet land. Det vil eksempelvis også kunne være tilfældet, hvis det på grund af alvorlig sygdom eller alvorligt handicap vil være humanitært uforsvarligt at henvise den herboende person til at tage ophold i et andet land, hvor den pågældende ikke kan tilbydes pasnings- eller behandlingsmuligheder. Tilsvarende vil det eksempelvis kunne være tilfældet, hvor den herboende person har samvær af et vist omfang med mindreårige børn, der er bosiddende i Danmark.

De integrationsrelevante betingelser vedrørende ansøgerens sprogkundskaber, erhvervserfaring og uddannelse vil eksempelvis ikke skulle stilles, hvis ansøgeren på grund af f.eks. sit køn eller sin religion sammenholdt med de generelle forhold i ansøgerens hjemland reelt er afskåret fra at kunne opfylde betingelserne. Det kunne f.eks. være tilfældet, hvis en kvindelig ansøger generelt i sit hjemland må anses for afskåret fra at opnå beskæftigelse eller uddannelse på grund af generelt accepterede samfundsnormer eller strukturer i ansøgerens hjemland, hvad enten disse er formelt vedtaget ved lov eller mere må anses som samfundsstyrende normer. Tilsvarende vil gælde, hvis en ansøger tilhørende en etnisk minoritet eller et religiøst mindretal reelt er afskåret fra f.eks. at kunne videreuddanne sig.

Hvis et fravalg af f.eks. skolegang/uddannelse primært skyldes ansøgerens families valg, herunder på grund af manglende økonomiske resurser, eller den manglende beskæftigelse alene bunder i lokale kulturelle forhold eller økonomiske forhold, mens andre fra samme gruppe defineret ud fra køn, religion m.v. eller som i øvrigt må anses for at være i en sammenlignelig situation ikke er afskåret fra uddannelse eller beskæftigelse, vil betingelserne som udgangspunkt skulle stilles.

Det påhviler ansøgeren at dokumentere, at der foreligger sådanne forhold, som bevirker, at der skal ses bort fra en eller flere af de integrationsrelevante betingelser. Ansøgeren skal således fremlægge dokumentation for, at den pågældende på grund af f.eks. sit køn eller sin religion sammenholdt med de generelle forhold i hjemlandet reelt er afskåret fra at kunne opfylde betingelserne.

Som eksempel kan endvidere nævnes, at der vil skulle ses bort fra en eller flere af de integrationsrelevante betingelser, i det omfang FN's Handicapkonvention tilsiger det.

Det påhviler den herboende person henholdsvis ansøgeren at dokumentere, at der foreligger et handicap, som bevirker, at der skal ses bort fra en eller flere af de integrationsrelevante betingelser. Den herboende person henholdsvis ansøgeren skal således fremlægge dokumentation for, at den pågældende har en langvarig fysisk, psykisk, intellektuel eller sensorisk funktionsnedsættelse, som bevirker, at den pågældende ikke kan opfylde en eller flere af betingelserne.

Hvis den herboende eller ansøgeren ikke opfylder en eller flere af de integrationsrelevante betingelser f.eks. som følge af forhold, som kræves beskyttet af FN's Handicapkonvention, anses den eller de pågældende betingelser for opfyldt. Parret vil dog fortsat skulle opfylde fire ud af seks integrationsrelevante betingelser. Hvis den herboende person ikke kan opfylde en betingelse som følge af FN's Handicapkonvention, skal parret således opfylde tre ud af de fem resterende betingelser. Hvis den herboende person

ikke kan opfylde to betingelser som følge af FN's Handicapkonvention, skal parret således opfylde to ud af de fire resterende betingelser osv.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 og pkt. 3 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 9, fastsætter, at har ansøgeren nået pensionsalderen i sit hjemland, medregnes pensionsårene som arbejdsår ved opgørelsen af betingelsen i stk. 8, nr. 4.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 9 indebærer, at hvis ansøgeren har nået pensionsalderen i sit hjemland eksempelvis for to år siden, medregnes pensionsårene, dvs. to år, som arbejdsår ved opgørelsen af den foreslåede betingelse i stk. 8, nr. 4, hvorefter ansøgeren skal have været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 3 år ud af de seneste 5 år forud for ansøgningen om opholdstilladelse.

I det anførte eksempel vil det betyde, at ansøgeren anses for at have været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i 2 år ud af de seneste 2 år. Har ansøgeren herudover været i fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 1 år ud af de seneste 3 år forud for, at ansøgeren nåede pensionsalderen i sit hjemland, vil ansøgeren opfylde den foreslåede betingelse i stk. 8, nr. 4, da ansøgeren anses for at have været i beskæftigelse i samlet set mindst 3 år ud af de seneste 5 år. Har ansøgeren derimod ikke været i fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i de seneste 3 år forud for, at ansøgeren nåede pensionsalderen i sit hjemland, vil ansøgeren først opfylde den foreslåede betingelse i stk. 8, nr. 4, når der er gået endnu et år.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2 og 2.2.3 i de almindelige bemærkninger.

Det fremgår af udlændingelovens § 9, stk. 7, at opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1 (ægtefællesammenføring), medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun kan gives, såfremt ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til Danmark er større end ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til et andet land.

Den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 7, indeholder det såkaldte tilknytningskrav. Det er i forarbejderne til udlændingelovens § 9, stk. 7, bl.a. anført, at uanset hvor stærk tilknytning den herboende ægtefælle måtte have til Danmark, vil tilknytningskravet efter praksis alene blive anset for opfyldt, hvis ansøgeren ligeledes har en vis selvstændig tilknytning til Danmark, f.eks. i form af (et enkelt) lovligt ophold. Tilknytningskravet vil som det altovervejende udgangspunkt ikke kunne anses for opfyldt, hvis en ansøger aldrig har været i Danmark. Dette gælder f.eks. også, selvom ansøgeren foruden sin ægtefælle også har andre familiemedlemmer i Danmark. Endvidere indgår et ophold som asylansøger ikke i vurderingen, jf. Folketingstidende 2011-12, A, L 104 som fremsat, side 34.

For så vidt angår gældende ret henvises i øvrigt til pkt. 2.3.1 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 10, fastsætter, at opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1 (ægtefællesammenføring), medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun kan gives, hvis ansøgeren har haft mindst ét lovligt ophold i Danmark i medfør af §§ 1-4 b, § 5, stk. 2, i medfør af EU-reglerne, jf. § 6, eller en opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, 9 i-9 n eller 9 p.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 10 skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i stk. 8, der går ud på at ophæve tilknytningskravet og indføre et nyt integrationskrav.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 10 indebærer således, at tilknytningskravets ovennævnte kriterium om, at ansøgeren som altovervejende hovedregel skal have været lovligt i Danmark, videreføres som et besøgskrav, der er en selvstændig betingelse for ægtefællesammenføring.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 10 indebærer, at besøgskravet vil være opfyldt, hvor udlændingen har opholdt sig lovligt her i landet, fordi der ikke over for den pågældende stilles krav om visum eller opholdstilladelse, jf. §§ 1-3, og § 5, stk. 2, opholdt sig lovligt her i landet, fordi den pågældende har visum, jf. §§ 4-4 b, opholdt sig lovligt her i landet i medfør af EU-reglerne, jf. § 6, eller opholdt sig lovligt her i landet i medfør af en opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7-9 f, 9 i-9 n eller 9 p.

Derimod vil besøgskravet ikke være opfyldt, hvis udlændingen alene har ret til at opholde sig her i landet, mens en ansøgning om opholdstilladelse behandles. Som eksempel kan nævnes, at hvis en udlænding har ret til at få sin ansøgning om asyl behandlet i Danmark, så træffer Udlændingestyrelsen en afgørelse om, at den pågældende kan opholde sig i landet under asylsagens behandling (processuelt ophold), jf. udlændingelovens § 48 e, stk. 2. Et ophold som asylansøger vil således ikke opfylde besøgskravet.

Ophold med en opholdstilladelse, der er opnået ved svig, anses ikke for lovligt ophold, jf. § 27, stk. 4.

Det foreslåede besøgskrav i stk. 10 vil herefter være opfyldt, hvis ansøgeren (mindst) én gang har opholdt sig i Danmark på baggrund af et af de opholdsgrundlag, der er nævnt i den foreslåede bestemmelse. Der er ikke yderligere krav til længden af opholdet.

Det foreslåede besøgskrav i stk. 10 skal ikke stilles, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler imod, at kravet stilles. Der vil således i de enkelte tilfælde skulle foretages en konkret vurdering af, om der er ret til ægtefællesammenføring, selvom ansøgeren ikke opfylder besøgskravet. Det vil eksempelvis kunne være tilfældet, hvis ægtefællerne ikke kan henvises til at udøve familielivet i et andet land. Det vil i den forbindelse skulle indgå i den konkrete vurdering, om ansøgeren har mulighed for at opfylde besøgskravet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.2 og 2.3.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Den foreslåede ændring af udlændingelovens § 9, *stk. 11, 1. pkt.*, fastsætter, at stk. 19 ændres til stk. 23.

Der er alene tale om en konsekvensændring som følge af de øvrige foreslåede ændringer af udlændingelovens § 9.

Til nr. 5

Det fremgår af udlændingelovens § 9, stk. 12, nr. 1, at opholdstilladelse (ægtefællesammenføring) efter stk. 1, nr. 1, litra e, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun kan gives, såfremt den herboende person ikke er idømt ubetinget straf af mindst 1 år og 6 måneders fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed.

Det fremgår af udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 2, at medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter § 19, kan der efter ansøgning meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding over 18 år, hvis udlændingen ikke er idømt ubetinget straf af mindst 6 måneders fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed.

For så vidt angår gældende ret henvises i øvrigt til pkt. 2.4.1 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring af udlændingelovens § 9, stk. 12, nr. 1, der bliver stk. 15, nr. 1, fastsætter, at 1 år og 6 måneders fængsel ændres til 6 måneders fængsel.

Den foreslåede ændring af stk. 15, nr. 1, indebærer, at det vandelskrav, der er en betingelse for ægtefællesammenføring, vil svare til det vandelskrav i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 2, der er en grundlæggende betingelse for tidsubegrænset opholdstilladelse.

Den foreslåede ændring af stk. 15, nr. 1, indebærer navnlig, at vandelskravet skærpes til ubetinget fængselsstraf af mindst 6 måneders fængsel, mod i dag ubetinget fængselsstraf af mindst 1 år og 6 måneders fængsel.

Den foreslåede ændring af stk. 15, nr. 1, indebærer, at en herboende udlænding, der er omfattet af § 9, stk. 1, nr. 1, litra e, som udgangspunkt er udelukket fra ægtefællesammenføring, såfremt den pågældende er idømt ubetinget straf af mindst 6 måneders fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed.

Som hidtil stilles vandelskravet i stk. 15, nr. 1, ikke, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod.

Der vil eksempelvis kunne ske fravigelse af den foreslåede betingelse i § 9, stk. 15, nr. 1, i tilfælde, hvor den idømte straf ligger langt tilbage i tid, og hvor den herboende ikke efterfølgende har begået ny kriminalitet. Det vil bl.a. skulle indgå i en proportionalitetsafvejning heraf, hvornår den herboende begik det eller de strafbare forhold, om den herboende ægtefælle ud over den straf, som er omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 15, nr. 1, efterfølgende har været idømt fængselsstraf betinget eller ubetinget, om ægteskabet er indgået før eller efter det strafbare forhold, herunder om ægtefællerne kan antages at have en berettiget forventning om, at familielivet kan udøves i Danmark, ligesom det kan indgå, om den herboende har fået tidsubegrænset opholdstilladelse efter den idømte fængselsstraf i overensstemmelse med eventuelt tidligere gældende regler i udlændingeloven om fastsatte karenstider, eller har begået de(t) strafbare forhold efter opnåelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4.2 – 2.4.4 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Det fremgår af udlændingelovens § 9, stk. 12, nr. 2, at opholdstilladelse (ægtefællesammenføring) efter stk. 1, nr. 1, litra e, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun kan gives, såfremt den herboende person ikke er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13.

Straffelovens kapitel 12 omhandler landsforræderi og andre forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed, mens kapitel 13 omhandler forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder, terrorisme m.v.

Det fremgår af udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 3, at medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter § 19, kan der efter ansøgning meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding over 18 år, hvis udlændingen ikke er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13 eller §§ 210, 216 og 222-224, § 225, jf. § 216, eller §§ 244-246.

Straffelovens §§ 210, 216 og 222-224, § 225, jf. § 216, eller §§ 244-246 omfatter visse forbrydelser i familieforhold, seksualforbrydelser og voldsforbrydelser.

For så vidt angår gældende ret henvises i øvrigt til pkt. 2.4.1 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring af udlændingelovens § 9, stk. 12, nr. 2, der bliver stk. 15, nr. 2, går ud på at indsætte en henvisning til straffelovens §§ 210, 216 og 222-224, § 225, jf. § 216, eller §§ 244-246 i bestemmelsen.

Den foreslåede ændring af stk. 15, nr. 2, indebærer, at det vandelskrav, der er en betingelse for ægtefællesammenføring, vil svare til det vandelskrav i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 3, der er en grundlæggende betingelse for tidsubegrænset opholdstilladelse.

Den foreslåede ændring af stk. 15, nr. 2, indebærer, at flere straffelovsovertrædelser fremover vil medføre udelukkelse fra at opnå ægtefællesammenføring, hvis den herboende udlænding som følge af overtrædelse af en af de nævnte straffelovsbestemmelser idømmes en ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel.

Udover at den herboende udlænding ikke må være idømt en ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 (landsforræderi og andre forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed) eller 13 (forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder, terrorisme m.v.), vil det fremover også være en betingelse for at opnå ægtefællesammenføring, at den herboende udlænding ikke er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens §§ 210, 216, 222-224, § 225, jf. § 216, eller §§ 244-246, som omfatter visse forbrydelser i familieforhold, seksualforbrydelser og voldsforbrydelser.

Som hidtil stilles vandelskravet i stk. 15, nr. 2, ikke, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod.

Der vil eksempelvis kunne ske fravigelse af den foreslåede betingelse i § 9, stk. 15, nr. 2, i tilfælde, hvor den idømte straf ligger langt tilbage i tid, og hvor den herboende ikke efterfølgende har begået ny kriminalitet. Det vil bl.a. skulle indgå i en proportionalitetsafvejning heraf, hvornår den herboende begik det eller de strafbare forhold, om den herboende ægtefælle ud over den straf, som er omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 15, nr. 2, efterfølgende har været idømt fængselsstraf betinget eller ubetinget, om ægteskabet er indgået før eller efter det strafbare forhold, herunder om ægtefællerne kan antages at have en berettiget forventning om, at familielivet kan udøves i Danmark, ligesom det kan indgå, om den herboende har fået tidsubegrænset opholdstilladelse efter den idømte fængselsstraf i overensstemmelse med eventuelt tidligere gældende regler i udlændingeloven om fastsatte karenstider, eller har begået de(t) strafbare forhold efter opnåelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4.2 – 2.4.4 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Det fremgår af udlændingelovens § 9, stk. 12, nr. 4, at opholdstilladelse (ægtefællesammenføring) efter stk. 1, nr. 1, litra e, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun kan gives, såfremt den herboende person ikke i de sidste 3 år forud for ansøgningen om opholdstilladelse har modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor.

Det fremgår af udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 5, at medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter § 19, kan der efter ansøgning meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en

udlænding over 18 år, hvis udlændingen ikke i de sidste 4 år forud for indgivelsen af ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, og indtil udlændingen vil kunne meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, har modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor.

For så vidt angår gældende ret henvises i øvrigt til pkt. 2.4.1 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring af udlændingelovens § 9, stk. 12, nr. 4, der bliver stk. 15, nr. 4, fastsætter, at 3 år ændres til 4 år.

Den foreslåede ændring af stk. 15, nr. 4, indebærer, at det selvforsørgelseskrav, der er en betingelse for ægtefællesammenføring, vil svare til det selvforsørgelseskrav i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 5, der er en grundlæggende betingelse for tidsubegrænset opholdstilladelse.

Den foreslåede ændring af stk. 15, nr. 4, indebærer, at selvforsørgelseskravet skærpes, så den herboende udlænding ikke må have modtaget visse offentlige ydelser i de sidste 4 år, mod i dag 3 år.

Der tilsigtes ikke andre ændringer af selvforsørgelseskravet i stk. 15, nr. 4.

Som hidtil stilles selvforsørgelseskravet i stk. 15, nr. 4, ikke, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod.

Der vil således i de enkelte tilfælde skulle foretages en konkret vurdering af, om der er ret til ægtefællesammenføring, selvom den herboende person ikke opfylder en eller flere af de overførte betingelser. Det vil eksempelvis kunne være tilfældet, hvis ægtefællerne ikke kan henvises til at udøve familielivet i et andet land. Det vil eksempelvis også kunne være tilfældet, hvis det på grund af alvorlig sygdom eller alvorligt handicap vil være humanitært uforvarligt at henvise den herboende person til at tage ophold i et andet land, hvor den pågældende ikke kan tilbydes pasnings- eller behandlingsmuligheder. Tilsvarende vil det eksempelvis kunne være tilfældet, hvor den herboende udlænding har samvær af et vist omfang med mindreårige børn, der er bosiddende i Danmark.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4.2 – 2.4.4 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Det fremgår af udlændingelovens § 9, stk. 12, nr. 5, at opholdstilladelse (ægtefællesammenføring) efter stk. 1, nr. 1, litra e, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun kan gives, såfremt den herboende person har bestået Prøve i Dansk 1, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.

For så vidt angår gældende ret henvises i øvrigt til pkt. 2.4.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at udlændingelovens § 9, stk. 12, nr. 5, der bliver stk. 15, nr. 5, ændres, så ordet "og" udgår.

Der er alene tale om en konsekvensændring, som ikke har indholdsmæssig betydning.

Til nr. 9

Det fremgår af udlændingelovens § 9, stk. 12, nr. 6, at opholdstilladelse (ægtefællesammenføring) efter stk. 1, nr. 1, litra e, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler

derimod, kun kan gives, såfremt den herboende person har været under uddannelse eller i ordinær beskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 3 år inden for de sidste 5 år forud for ansøgningen om opholdstilladelse, jf. § 11, stk. 3, nr. 8, og fortsat må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet eller være under uddannelse på tidspunktet, hvor opholdstilladelse vil kunne meddeles.

Det fremgår af udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 8 og 9, at medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter § 19, kan der efter ansøgning meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding over 18 år, hvis udlændingen har været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed, jf. stk. 8, i mindst 3 år og 6 måneder inden for de sidste 4 år forud for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse, og udlændingen må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles.

For så vidt angår gældende ret henvises i øvrigt til pkt. 2.4.1 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslås, at udlændingelovens § 9, stk. 12, nr. 6, der bliver stk. 15, nr. 6, ophæves, og at der i stedet indsættes to nye stykker som § 9, stk. 15, nr. 6 og 7.

Den foreslåede nye bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 15, nr. 6, fastsætter, at det er et krav, at den herboende udlænding har været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 3 år og 6 måneder inden for de seneste 4 år forud for ansøgningen om opholdstilladelse.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 15, nr. 6, indebærer, at det beskæftigelseskrav, der er en betingelse for ægtefællesammenføring, vil svare til det beskæftigelseskrav i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 8, der er en grundlæggende betingelse for tidsubegrænset opholdstilladelse.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 15, nr. 6, indebærer, at beskæftigelseskravet skærpes, dels så kravet ikke længere kan opfyldes med uddannelse, dels så kravet ikke længere kan opfyldes med deltidsbeskæftigelse og dels så ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller selvstændig erhvervsvirksomhed skal være udøvet i mindst 3 år og 6 måneder inden for de seneste 4 år, mod i dag mindst 3 år inden for de sidste 5 år.

Ordinær fuldtidsbeskæftigelse og selvstændig erhvervsvirksomhed skal forstås på samme måde som ordinær fuldtidsbeskæftigelse og selvstændig erhvervsvirksomhed i den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 8.

Ved ordinær beskæftigelse forstås herefter, at beskæftigelsen skal være aflønnet efter gældende overenskomst eller udført under sædvanlige løn- og ansættelsesvilkår og uden offentligt tilskud, f.eks. løntilskud.

Ved fuldtidsbeskæftigelse forstås, at den herboende skal have været ansat med en gennemsnitlig ugentlig arbejdstid på mindst 30 timer. Dette opgøres på månedsbasis ved, at den herboende person har haft mindst 3 år og 6 måneders beskæftigelse med mindst 120 timers månedlig beskæftigelse.

Et beskæftigelseskrav på 30 timer har i praksis navnlig betydning for sygeplejersker, social- og sundhedshjælpere m.fl., der på grund af skiftende vagter reelt har en gennemsnitlig arbejdstid under 37 timer om ugen, men hvor arbejdstiden betragtes som værende fuld tid.

Perioder med fravær som følge af sygdom, ferie, omsorgsdage og barsel mv. inden for rammerne af et ansættelsesforhold medregnes som ordinær beskæftigelse. Fleksjob efter reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats sidestilles også med ordinær beskæftigelse, uanset at der ydes offentligt tilskud til arbejdsgiveren, idet fleksjob er et tilbud til personer, der har en så varig og væsentlig nedsat arbejdsevne, at personen ikke har mulighed for at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet.

Praktik eller anden beskæftigelse som led i et uddannelsesforløb i Danmark betragtes ikke som ordinær beskæftigelse.

Selvstændig erhvervsvirksomhed kan medregnes, hvis virksomheden har karakter af hovedbeskæftigelse med henblik på at opnå selvforsørgelse. Den herboende person skal dokumentere, at den selvstændige erhvervsvirksomhed har haft et omfang, der kan sidestilles med lønarbejde i gennemsnitlig mindst 30 timer om ugen.

Det forudsættes, at der er tale om selvstændig erhvervsvirksomhed uden offentligt tilskud.

Ved vurderingen af virksomhedens omfang anvendes samme dokumentationskrav som inden for arbejdsløshedsforsikringens område. Det indebærer, at der skal foretages en konkret vurdering af personens arbejdsindsats, virksomhedens art, omfang, omsætning, åbningstider, kundegrundlag, priser m.v. Endvidere skal overskud/underskud være oplyst til skattemyndighederne, og der skal være anmeldt lovpligtige momsangivelser.

Med henblik på at kunne tage stilling til en ansøgning om ægtefællesammenføring, hvor den herboende er selvstændig erhvervsdrivende, bør den herboende som minimum have fremlagt dokumentation for ejerskab af virksomheden, det skattemæssige virksomhedsregnskab, registreringsbeviser fra skattemyndighederne vedrørende CVR-nr., momspligt og indeholdelsespligt samt specificerede momsangivelser.

Beskæftigelse som medhjælpende ægtefælle kan anses for omfattet i det omfang, beskæftigelsen er skattepligtig. Beskæftigelse som medhjælpende ægtefælle i selvstændig erhvervsvirksomhed kan medregnes på lige fod med andre former for beskæftigelse efter principperne i den foreslåede bestemmelse i stk. 15, nr. 6.

Det påhviler den herboende person at dokumentere sin erhvervserfaring. Det kan ske ved fremlæggelse af ansættelseskontrakt, arbejdsgivererklæring, lønsedler m.v. Udlændingestyrelsen vil sammenholde den herboende persons oplysninger med oplysningerne i indkomstregistret, i det omfang dette er en mulighed.

Beskæftigelseskravet i den foreslåede bestemmelse i stk. 15, nr. 6, stilles ligesom beskæftigelseskravet i den gældende bestemmelse i stk. 12, nr. 6, ikke, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod.

Der vil eksempelvis kunne være grundlag for at fravige beskæftigelseskravet i den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 15, nr. 6, hvis den herboende udlænding på grund af længerevarende uddannelsesmæssig tilknytning ikke er i stand til opfylde beskæftigelseskravet.

Det kunne eksempelvis være i tilfælde, hvor den herboende har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse som 18-årig efter at være født og opvokset her i landet og efterfølgende har været i gang med at uddanne sig og fortsat aktuelt er i uddannelse. I sådanne tilfælde vil det som udgangspunkt kunne være uproportionalt at meddele afslag på ægtefællesammenføring under henvisning til, at den herboende ikke har været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 3 år og 6 måneder inden for de seneste 4 år. Den herboende har således vedvarende dygtiggjort sig i forhold til arbejdsmarkedet, hvorfor det som udgangspunkt må anses for uproportionalt i forbindelse med en ansøgning om ægtefællesammenføring, at den herboende skal afbryde sine studier og dernæst arbejde i mindst 3 år og 6 måneder, før ægtefællesammenføring kan ske, forudsat den herboende i øvrigt fortsat er studieaktiv. Det vil ikke som konsekvens heraf samtidig være udgangspunktet, at de øvrige betingelser også bør fraviges, f.eks. kravet om ikke at have offentlig gæld.

Hvis den herboende på ansøgningstidspunktet er uden beskæftigelse, men i øvrigt har været i beskæftigelse umiddelbart før ansøgningens indgivelse, vil det som udgangspunkt ikke være uproportionalt, at

der stilles krav om aktuel og vedvarende arbejdsmarkedstilknytning for at kunne opnå ægtefællesammenføring. Dette skal bl.a. ses i sammenhæng med, at den herboende ægtefælle også vil skulle opfylde et løbende krav om forsørgelse.

Der vil endvidere skulle ses bort fra beskæftigelseskravet i den foreslåede bestemmelse i stk. 15, nr. 6, i det omfang FN's Handicapkonvention tilsiger det. Det påhviler den herboende person at dokumentere, at der foreligger et handicap, som bevirker, at der skal ses bort fra en eller flere af de overførte betingelser. Den herboende person skal således fremlægge dokumentation for, at den pågældende har en langvarig fysisk, psykisk, intellektuel eller sensorisk funktionsnedsættelse, som bevirker, at den pågældende ikke kan opfylde en eller flere af betingelserne.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4.2 – 2.4.4 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede nye bestemmelse i udlændingelovens § 9, *stk. 15, nr. 7*, fastsætter, at det er et krav, at den herboende udlænding fortsat må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på det tidspunkt, hvor opholdstilladelse vil kunne meddeles.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 15, nr. 7, indebærer, at det krav om aktuel tilknytning til arbejdsmarkedet, der er en betingelse for ægtefællesammenføring, vil svare til kravet om aktuel tilknytning til arbejdsmarkedet i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 9, der er en grundlæggende betingelse for tidsubegrænset opholdstilladelse.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 15, nr. 7, indebærer, at kravet om aktuel tilknytning til arbejdsmarkedet skærpes, idet kravet ikke længere kan opfyldes med uddannelse. Dette er en konsekvens som følge af den foreslåede udformning af beskæftigelseskravet i stk. 15, nr. 6.

Kravet om aktuelt tilknytning til arbejdsmarkedet i stk. 15 nr. 7, skal forstås på samme måde som kravet i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 9.

Den herboende udlænding må herefter antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet, hvis den herboende kan godtgøre at være lønmodtager i en uopsagt tidsubegrænset stilling og ikke at arbejde i en virksomhed, som er under likvidation, tvangsopløsning, har anmeldt betalingsstandsning eller er under konkurs, eller hvis den herboende kan godtgøre at være selvstændig erhvervsdrivende, som ikke er under likvidation, tvangsopløsning, har anmeldt betalingsstandsning eller er under konkurs, eller hvis den herboende på anden måde kan godtgøre, at den herboende forventer at være tilknyttet arbejdsmarkedet ved meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Kravet om aktuel tilknytning til arbejdsmarkedet i den foreslåede bestemmelse i stk. 15, nr. 7, stilles ligesom kravet om aktuel tilknytning til arbejdsmarkedet i den gældende bestemmelse i stk. 12, nr. 6, ikke, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod.

Der vil således i de enkelte tilfælde skulle foretages en konkret vurdering af, om der er ret til ægtefællesammenføring, selvom den herboende person ikke opfylder en eller flere af de overførte betingelser. Det vil eksempelvis kunne være tilfældet, hvis ægtefællerne ikke kan henvises til at udøve familielivet i et andet land. Det vil eksempelvis også kunne være tilfældet, hvis det på grund af alvorlig sygdom eller alvorligt handicap vil være humanitært uforsvarligt at henvise den herboende person til at tage ophold i et andet land, hvor den pågældende ikke kan tilbydes pasnings- eller behandlingsmuligheder. Tilsvarende vil det eksempelvis kunne være tilfældet, hvor den herboende udlænding har samvær af et vist omfang med mindreårige børn, der er bosiddende i Danmark.

Der vil endvidere skulle ses bort fra kravet om aktuelt tilknytning til arbejdsmarkedet i den foreslåede bestemmelse i stk. 15, nr. 7, i det omfang FN's Handicapkonvention tilsiger det. Det påhviler den

herboende person at dokumentere, at der foreligger et handicap, som bevirker, at der skal ses bort fra en eller flere af de overførte betingelser. Den herboende person skal således fremlægge dokumentation for, at den pågældende har en langvarig fysisk, psykisk, intellektuel eller sensorisk funktionsnedsættelse, som bevirker, at den pågældende ikke kan opfylde en eller flere af betingelserne.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4.2 – 2.4.4 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Udlændingelovens § 9, stk. 12, indeholder de såkaldte overførte betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse, som herboende udlændinge, der er omfattet af § 9, stk. 1, nr. 1, litra e, skal opfylde for at opnå ægtefællesammenføring. De overførte betingelser i udlændingelovens § 9, stk. 12, afspejler de grundlæggende betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse i udlændingelovens § 11, stk. 3. Udlændingelovens § 9 indeholder derimod ingen bestemmelser, der afspejler de supplerende betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse i udlændingelovens § 11, stk. 4.

Det fremgår af udlændingelovens § 11, stk. 4, at meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse endvidere er betinget af, at udlændingen opfylder (mindst) to af følgende betingelser:

- 1) Udlændingen har bestået en medborgerskabsprøve, jf. integrationslovens § 41 b, eller udvist aktivt medborgerskab her i landet gennem mindst 1 års deltagelse i bestyrelser, organisationer m.v.
- 2) Udlændingen har haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed, jf. stk. 8, i mindst 4 år inden for de sidste 4 år og 6 måneder forud for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse.
- 3) Udlændingen har haft en årlig skattepligtig indkomst på gennemsnitligt 270.000 kr. de sidste 2 år forud for det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles. Det angivne beløb er fastsat i 2016-niveau og reguleres fra og med 2017 en gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.
- 4) Udlændingen har bestået Prøve i Dansk 3, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.

Med virkning for perioden 1. januar 2018 - 31. december 2018 udgør det i udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 3, 1. pkt., jf. 2. pkt., nævnte beløb (årlig skattepligtig indkomst) 280.908,00 kr.

For så vidt angår gældende ret henvises i øvrigt til pkt. 2.4.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås at indføre en ny bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 16, der fastsætter, at opholdstilladelse (ægtefællesammenføring) efter stk. 1, nr. 1, litra e, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun kan gives, såfremt den herboende person opfylder en af tre betingelser vedrørende aktivt medborgerskab, beskæftigelse eller indkomst.

De tre foreslåede betingelser rangerer lige, og det er således op til den enkelte herboende udlænding, hvilken betingelse udlændingen dokumenterer at opfylde.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 16 indebærer, at de tre supplerende betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse i udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 1-3, overføres til reglerne om ægtefællesammenføring. Derimod overføres den supplerende betingelse vedrørende danskkundskaber i udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 4, ikke, jf. pkt. 2.4.3 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 16 vil alene finde anvendelse for herboende udlændinge, der er omfattet af § 9, stk. 1, nr. 1, litra e. Bestemmelsen i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, litra e, omfatter herboende personer, der ikke er danske statsborgere eller nordiske statsborgere og heller ikke har opholdstilladelse efter § 7, stk. 1-3, eller § 8.

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 16, nr. 1, fastsætter den betingelse, at den herboende udlænding har bestået en medborgerskabsprøve, jf. integrationslovens § 41 b, eller udvist aktivt medborgerskab her i landet gennem mindst 1 års deltagelse i bestyrelser, organisationer m.v.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 16, nr. 1, indebærer, at den supplerende betingelse for tidsubegrænset opholdstilladelse i udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 1, overføres til reglerne om ægtefællesammenføring. Den foreslåede bestemmelse i stk. 16, nr. 1, skal således forstås i overensstemmelse med udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 1.

Efter den foreslåede bestemmelse i stk. 16, nr. 1, er det en betingelse, at udlændingen enten har bestået en medborger-skabsprøve, jf. integrationslovens § 41 b, eller har udvist aktivt medborgerskab her i landet gennem mindst 1 års deltagelse i en bestyrelse eller en organisation mv.

Integrationslovens § 41 b fastsætter, at udlændinge- og integrationsministeren etablerer en medborgerskabsprøve. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte regler om etablering og afholdelse af medborgerskabsprøven, herunder regler om udpegning af prøveafholdere, om betingelser for deltagelse i prøven, om opkrævning af gebyr for deltagelse i prøven og om prøvens gennemførelse.

Medborgerskabsprøven består af 25 spørgsmål om det danske folkestyre og hverdagsliv, samt dansk kultur og historie. Spørgsmålene er formuleret inden for rammerne af det læremateriale til medborgerskabsprøven, som Udlændinge- og Integrationsministeriet har offentliggjort på www.uim.dk. For at bestå medborgerskabsprøven skal prøvedeltageren svare rigtigt på mindst 20 ud af de 25 spørgsmål.

Kravet vedrørende aktivt medborgerskab kan bl.a. anses for opfyldt, hvis den herboende udlænding i mindst 1 år har været medlem af f.eks. en forældrebestyrelse, en skolebestyrelse, bestyrelsen for en almennyttig boligorganisation, et integrationsråd eller et ældreråd.

Den herboende udlænding kan dokumentere medlemskab af en forældrebestyrelse ved f.eks. at fremlægge en udtalelse fra daginstitutionen, den kommunale dagpleje, fritidshjemmet eller klubben. Medlemskab af en skolebestyrelse eller bestyrelsen for en almennyttig boligorganisation kan dokumenteres ved henholdsvis at fremlægge en udtalelse fra skolen eller boligorganisationen. Medlemskab af et integrationsråd eller et ældreråd kan dokumenteres ved f.eks. at fremlægge en udtalelse fra den kommunalbestyrelse, der har nedsat rådet.

Kravet om aktivt medborgerskab vil endvidere være opfyldt, hvis den herboende udlænding gennem mindst 1 år har deltaget i børne- eller ungdomsarbejde, f.eks. ved at fungere som træner i en idrætsforening eller ved at gennemføre en dommer- eller træneruddannelse. Det samme gælder deltagelse i et højskoleophold, rollemodelarbejde eller engagement i andre organiserede fritidsaktiviteter for børn og unge, f.eks. lektiehjælp.

Den herboende udlænding kan dokumentere dette ved f.eks. at fremlægge en udtalelse fra den forening eller organisation m.v., som udlændingen har deltaget i arbejdet hos, ved at fremlægge dokumentation for gennemført dommer- eller træneruddannelse, herunder for længden af uddannelsen, eller ved at fremlægge et bevis for deltagelse i et højskolekursus, jf. § 15, stk. 5, i lov om folkehøjskoler.

Endelig vil kravet om aktivt medborgerskab være opfyldt, hvis den herboende udlænding i mindst 1 år

i øvrigt har deltaget i almennyttigt organisationsarbejde, f.eks. hvis udlændingen aktivt har deltaget i arbejdet i en forenings drift.

De almennyttige foreninger kan f.eks. være foreninger, der er tilskudsberettiget efter folkeoplysningsloven. Der vil dog altid være tale om en konkret vurdering.

Det er i alle tilfælde et krav, at der er tale om bestyrelser, organisationer, foreninger mv., som i ord og handling understøtter grundlæggende demokratiske værdier og retsprincipper i det danske samfund.

Det er ikke et krav, at der er tale om en uafbrudt deltagelse i en organisation m.v. igennem 1 år, eller at den herboende udlænding fortsat deltager i organisationen på tidspunktet, hvor ægtefællesammenføring vil kunne meddeles. Endvidere kræves det ikke, at udlændingen har deltaget i samme organisation m.v. igennem 1 år. Det kræves derimod, at udlændingen, mens denne har boet lovligt her i landet, har deltaget i en eller flere organisationer m.v. i sammenlagt mindst 1 år.

Den herboende udlænding kan dokumentere at have deltaget i almennyttigt organisationsarbejde ved f.eks. at fremlægge en udtalelse fra den forening m.v., som udlændingen har deltaget i arbejdet hos.

Det påhviler som nævnt den herboende udlænding selv at dokumentere at have udvist aktiv medborgerskab her i landet gennem mindst 1 års deltagelse i en bestyrelse eller en organisation m.v.

Udlændingestyrelsen vil normalt anse den dokumentation, som den herboende udlænding har fremlagt, som tilstrækkelig, for at foretage vurderingen af, om betingelsen er opfyldt, medmindre dokumentationen fremstår som værende utroværdig.

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 16, nr. 2, fastsætter den betingelse, at den herboende udlænding har haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 4 år inden for de sidste 4 år og 6 måneder forud for meddelelsen af opholdstilladelse.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 16, nr. 2, indebærer, at den supplerende betingelse for tidsubegrænset opholdstilladelse i udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 2, overføres til reglerne om ægtefællesammenføring. Den foreslåede bestemmelse i stk. 16, nr. 2, skal således forstås i overensstemmelse med udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 2.

Efter den foreslåede bestemmelse i stk. 16, nr. 2, er det en betingelse, at den herboende udlænding har haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse her i landet i mindst 4 år inden for de seneste 4 år og 6 måneder forud for tidspunktet for indgivelse af ansøgningen om opholdstilladelse.

Herboende udlændinge, der har arbejdet her i landet i 6 måneder udover de 3 år og 6 måneder, der kræves efter det beskæftigelseskrav, som er indeholdt i den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 15, nr. 6, vil således opfylde betingelsen, hvis det er inden for de sidste 4 år og 6 måneder.

Ordinær fuldtidsbeskæftigelse og selvstændig erhvervsvirksomhed skal forstås på samme måde som ordinær fuldtidsbeskæftigelse og selvstændig erhvervsvirksomhed i den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 8.

Ved ordinær beskæftigelse forstås herefter, at beskæftigelsen skal være aflønnet efter gældende overenskomst eller udført under sædvanlige løn- og ansættelsesvilkår og uden offentligt tilskud, f.eks. løntilskud.

Ved fuldtidsbeskæftigelse forstås, at den herboende skal have været ansat med en gennemsnitlig ugentlig arbejdstid på mindst 30 timer. Dette opgøres på månedsbasis ved, at den herboende person har haft mindst 4 års beskæftigelse med mindst 120 timers månedlig beskæftigelse.

Et beskæftigelseskrav på 30 timer har i praksis navnlig betydning for sygeplejersker, social- og sundhedshjælpere m.fl., der på grund af skiftende vagter reelt har en gennemsnitlig arbejdstid under 37 timer om ugen, men hvor arbejdstiden betragtes som værende fuld tid.

Perioder med fravær som følge af sygdom, ferie, omsorgsdage og barsel mv. inden for rammerne af et ansættelsesforhold medregnes som ordinær beskæftigelse. Fleksjob efter reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats sidestilles også med ordinær beskæftigelse, uanset at der ydes offentligt tilskud til arbejdsgiveren, idet fleksjob er et tilbud til personer, der har en så varig og væsentlig nedsat arbejdsevne, at personen ikke har mulighed for at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet.

Praktik eller anden beskæftigelse som led i et uddannelsesforløb i Danmark betragtes ikke som ordinær beskæftigelse.

Selvstændig erhvervsvirksomhed kan medregnes, hvis virksomheden har karakter af hovedbeskæftigelse med henblik på at opnå selvforsørgelse. Den herboende person skal dokumentere, at den selvstændige erhvervsvirksomhed har haft et omfang, der kan sidestilles med lønarbejde i gennemsnitlig mindst 30 timer om ugen.

Det forudsættes, at der er tale om selvstændig erhvervsvirksomhed uden offentligt tilskud.

Ved vurderingen af virksomhedens omfang anvendes samme dokumentationskrav som inden for arbejdsløshedsforsikringens område. Det indebærer, at der skal foretages en konkret vurdering af personens arbejdsindsats, virksomhedens art, omfang, omsætning, åbningstider, kundegrundlag, priser m.v. Endvidere skal overskud/underskud være oplyst til skattemyndighederne, og der skal være anmeldt lovpligtige momsangivelser.

Med henblik på at kunne tage stilling til en ansøgning om ægtefællesammenføring, hvor den herboende er selvstændig erhvervsdrivende, bør den herboende som minimum have fremlagt dokumentation for ejerskab af virksomheden, det skattemæssige virksomhedsregnskab, registreringsbeviser fra skattemyndighederne vedrørende CVR-nr., momspligt og indeholdelsespligt samt specificerede momsangivelser.

Beskæftigelse som medhjælpende ægtefælle kan anses for omfattet i det omfang, beskæftigelsen er skattepligtig. Beskæftigelse som medhjælpende ægtefælle i selvstændig erhvervsvirksomhed kan medregnes på lige fod med andre former for beskæftigelse efter principperne i den foreslåede bestemmelse i stk. 16, nr. 2.

Det påhviler den herboende person at dokumentere sin erhvervs erfaring. Det kan ske ved fremlæggelse af ansættelseskontrakt, arbejdsgivererklæring, lønsedler m.v. Udlændingestyrelsen vil sammenholde den herboende persons oplysninger med oplysningerne i indkomstregistret, i det omfang dette er en mulighed.

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 16, nr. 3, fastsætter den betingelse, at den herboende udlænding har haft en årlig skattepligtig indkomst på gennemsnitligt 280.908,00 kr. de seneste 2 år forud for det tidspunkt, hvor opholdstilladelse vil kunne meddeles. Det angivne beløb er fastsat i 2018-niveau og reguleres fra og med 2019 en gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 16, nr. 3, indebærer, at den supplerende betingelse for tidsubegrænset opholdstilladelse i udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 3, overføres til reglerne om ægtefællesammenføring. Den foreslåede bestemmelse i stk. 16, nr. 3, skal således forstås i overensstemmelse med udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 3.

Efter den foreslåede bestemmelse i stk. 16, nr. 3, er det en betingelse, at den herboende udlænding har haft en årlig skattepligtig indkomst på gennemsnitligt 280.908,00 kr. de seneste 2 år forud for det tidspunkt, hvor opholdstilladelse som ægtefællesammenført vil kunne meddeles.

Ved beregningen af, om betingelsen er opfyldt, kan indgå løn udbetalt i Danmark og løn udbetalt i udlandet (ved udstationering eller udsendelse). Der vil kun blive medregnet indkomst, som er skattepligtig i Danmark, eller, for så vidt angår indtægt udbetalt i udlandet, indkomst, som ville være skattepligtig i Danmark. Løn udbetalt i form af f.eks. kost, logi, diæter m.v. vil således indgå ved beregningen.

Ligeledes vil eventuelle indbetalinger til en arbejdsmarkedspension indgå ved opgørelsen af den enkelte udlændings lønindkomst.

Både A-indkomst og B-indkomst indgår i beregningen af kravet.

Feriepenge, der bliver optjent i et ferieår med udbetaling i det følgende år, kan ikke indgå i bruttoberegningen.

Det i 1. pkt. angivne beløb er fastsat i 2018-niveau og reguleres fra og med 2019 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Det påhviler den herboende udlænding at dokumentere, at udlændingen har haft en årlig skattepligtig indkomst på gennemsnitligt 280.908,00 kr. de seneste 2 år. Udlændingen kan dokumentere, at kravet er opfyldt ved f.eks. at fremsende årsopgørelser, lønsedler mv. til Udlændingestyrelsen. Hvis en del af indtægten er udbetalt i udlandet, skal udlændingen i ansøgningen vedlægge en erklæring fra de danske skattemyndigheder vedrørende den i udlandet optjente indtægt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4.2 og 2.4.3 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 16 fastsætter, at opholdstilladelse (ægtefællesammenføring) kun kan gives, såfremt den herboende person opfylder (mindst) en af de tre betingelser, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod.

Det betyder f.eks., at der skal ses bort fra en eller flere af betingelserne, i det omfang Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det. Hvis den herboende udlænding ikke opfylder en eller flere af de integrationsrelevante betingelser f.eks. som følge af FN's Handicapkonvention, anses den eller de pågældende betingelser for opfyldt. Den herboende udlænding vil derfor ikke skulle opfylde yderligere betingelser i den foreslåede bestemmelse i stk. 16.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4.4 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 11

Det fremgår af udlændingelovens § 9, stk. 13, at er den herboende person meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter § 11, stk. 3, eller efter § 11, stk. 12 og 13 eller 16, anses betingelserne i stk. 12, nr. 1-6, for opfyldt.

Den foreslåede ændring af udlændingelovens § 9, stk. 13, der bliver *stk. 17*, fastsætter, at § 11, stk. 3, ændres til § 11, stk. 3 og 4, og at stk. 12, nr. 1-6, ændres til stk. 15, nr. 1-7, og stk. 16.

Den foreslåede ændring af stk. 17 indebærer, at hvis den herboende person er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter de gældende bestemmelser i udlændingelovens § 11, stk. 3 og 4, eller efter § 11, stk. 12 og 13 eller 16, anses de overførte betingelser i stk. 15, nr. 1-7, og stk. 16, der skærpes eller indsættes

ved lovforslagets § 1, nr. 5-10, for opfyldt. I forbindelse med ansøgningen om ægtefællesammenføring skal der således ikke tages stilling til, om den herboende person opfylder de overførte betingelser i de foreslåede bestemmelser i § 9, stk. 15 og 16.

Er den herboende person meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter regler, der har været gældende forud for de gældende bestemmelser i udlændingelovens § 11, stk. 3 og 4, og § 11, stk. 12 og 13 eller 16, kan de overførte betingelser i § 9, stk. 15 og 16, ikke anses for opfyldt. I forbindelse med ansøgningen om ægtefællesammenføring skal der således tages stilling til, om den herboende opfylder de overførte betingelser i de foreslåede bestemmelser i § 9, stk. 15 og 16.

Det vil dermed ikke være en hindring for meddelelse af tilladelse til ægtefællesammenføring, at en herboende udlænding, som har fået tidsubegrænset opholdstilladelse efter de gældende regler på tidspunktet for ansøgningen om ægtefællesammenføring f.eks. aktuelt har været arbejdsløs i mere end et halvt år inden for de seneste 4 år, har forfalden gæld til det offentlige eller har modtaget sociale ydelser. Den herboende udlænding vil dog som udgangspunkt skulle opfylde de øvrige betingelser for ægtefællesammenføring, herunder betingelsen i § 9, stk. 5, 1. pkt., om, at den herboende person i 3 år forud for afgørelsen om opholdstilladelse ikke må have modtaget hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, og de øvrige betingelser for ægtefællesammenføring.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i stk. 17 indebærer endvidere, at hvis den herboende udlænding uden at opfylde alle betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter de gældende bestemmelser i udlændingelovens § 11, stk. 12 og 13 eller 16, er den pågældende ikke omfattet af de foreslåede bestemmelser i § 9, stk. 15 og 16, hvorfor der ikke skal foretages en fornyet vurdering af, om der fortsat er grundlag for at dispensere for en eller flere af betingelser i forbindelse med ansøgningen om ægtefællesammenføring.

Til nr. 12

Det fremgår af udlændingelovens § 9, stk. 14, at har den herboende person nået folkepensionsalderen eller fået tildelt førtidspension, anses betingelserne i stk. 12, nr. 6, for opfyldt. Hvis en herboende person over 18 år har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse på baggrund af et stærkt tilknytningsforhold til Danmark, anses betingelserne i stk. 12, nr. 6, for opfyldt på tilsvarende vilkår, som den herboende efter § 11, stk. 13, ville kunne opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Den foreslåede ændring af udlændingelovens § 9, stk. 14, der bliver stk. 18, fastsætter, at stk. 12, nr. 6, ændres til stk. 15, nr. 6 og 7, og stk. 16, nr. 2 og 3, både i bestemmelsens 1. og 2. pkt.

Den foreslåede ændring skal for det første ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 9, hvor den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 12, nr. 6, der indeholder et beskæftigelseskrav og et krav om aktuel tilknytning til arbejdsmarkedet, foreslås opdelt i to bestemmelser i § 9, stk. 15, nr. 6 og 7, der indeholder henholdsvis beskæftigelseskravet, der samtidig skærpes, og kravet om aktuel tilknytning til arbejdsmarkedet, der samtidig skærpes.

Den foreslåede ændring skal for det andet ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 10, hvor tre supplerende betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse som noget nyt overføres til reglerne om ægtefællesammenføring. Disse supplerende overførte betingelser omfatter bl.a. et skærpet beskæftigelseskrav og et indkomstkra, jf. de foreslåede bestemmelser i § 9, stk. 16, nr. 2 og 3.

Den foreslåede ændring af stk. 18, 1. pkt., indebærer således, at herboende personer der har nået folke-

pensionsalderen eller fået tildelt folkepension, fortsat vil anses for at opfylde beskæftigelseskravet og kravet om aktuel tilknytning til arbejdsmarkedet i de foreslåede bestemmelser i § 9, stk. 15, nr. 6 og 7, og ligeledes vil anses for at opfylde de foreslåede nye beskæftigelseskrav og indkomstkrav i bestemmelser i § 9, stk. 16, nr. 2 og 3. De pågældende vil dog i samme omfang som andre herboende udlændinge skulle opfylde de øvrige betingelser i § 9, stk. 15, herunder om vandel og ingen forfalden gæld til det offentlige.

Den foreslåede ændring af stk. 18, 2. pkt., skal ses i sammenhæng med den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 13, hvorefter der kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding over 18 år, der har et stærkt tilknytningsforhold til Danmark, uanset at betingelserne i § 11, stk. 3, nr. 1, 5, 6, 8 og 9, og stk. 4, nr. 1-4, ikke er opfyldt.

Den foreslåede ændring af stk. 18, 1. pkt., indebærer således, at hvis en herboende person over 18 år har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse på baggrund af et stærkt tilknytningsforhold til Danmark, anses beskæftigelseskravet og kravet om aktuel tilknytning til arbejdsmarkedet i de foreslåede bestemmelser i § 9, stk. 15, nr. 6 og 7, og de foreslåede nye beskæftigelseskrav og indkomstkrav i bestemmelser i § 9, stk. 16, nr. 2 og 3, for opfyldt på tilsvarende vilkår, som den herboende efter § 11, stk. 13, ville kunne opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Til nr. 13-21

Ved de foreslåede ændringer af udlændingelovens § 9, stk. 15, 18, 20, 23, 25, 26, 27, 28 og 29, ændres henvisningerne til andre stykker i § 9.

Der er alene tale om konsekvensændringer som følge af de øvrige foreslåede ændringer af udlændingelovens § 9.

Til nr. 22

Efter udlændingelovens § 9, stk. 30, skal opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1 (ægtefællesammenføring), medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derimod, betinges af, at udlændingen (ansøgeren) består en af udlændinge- og integrationsministeren etableret danskprøve på A1-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau. Prøven skal være bestået senest 6 måneder fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregisteret eller, hvis udlændingen allerede har opholdstilladelse her i landet, fra meddelelsen af opholdstilladelsen efter § 9, stk. 1, nr. 1. Det påhviler udlændingen at fremlægge dokumentation herfor. Hvis udlændingen har aflagt, men ikke bestået prøven inden 6 måneder, kan omprøve finde sted indtil 3 måneder efter udløbet af fristen på 6 måneder. Ved lovligt forfald suspenderes de nævnte frister efter ansøgning herom med en periode svarende til varigheden af det lovlige forfald.

Udlændingelovens § 9, stk. 30, indebærer, at en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse som ægtefællesammenført, normalt skal bestå en danskprøve på A1-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau inden 6 måneder som betingelse for fortsat ophold her i landet.

Efter gældende ret er det ikke en betingelse for fortsat ophold her i landet, at udlændingen består en danskprøve på A2-niveau.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 31 og 32, kan den økonomiske sikkerhed for 50.000 kr. (55.375,27 kr. i

2018-niveau), der skal stilles i forbindelse med ægtefællesammenføring, nedsættes, når udlændingen har bestået henholdsvis danskprøven på A1-niveau og danskprøven på A2-niveau.

For så vidt angår gældende ret henvises i øvrigt til pkt. 2.7.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås at nyaffatte bestemmelsen i udlændingelovens § 9, stk. 31, der bliver stk. 35, så den fastsætter, at opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1 (ægtefællesammenføring), medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derimod, skal betinges af, at udlændingen består en danskprøve på A2-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau, der er etableret af udlændinge- og integrationsministeren, senest 9 måneder fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregisteret eller, hvis udlændingen allerede har opholdstilladelse her i landet, fra meddelelsen af opholdstilladelsen efter stk. 1, nr. 1.

Den foreslåede nye bestemmelse i stk. 35 indebærer, at den gældende bestemmelse i stk. 31 ophæves, og at der i stedet indsættes en ny bestemmelse.

Ophævelsen af den gældende bestemmelse i § 9, stk. 31, der giver mulighed for at nedsætte den økonomiske sikkerhedsstillelse, når udlændingen har bestået danskprøven på A1-niveau, er et led i den foreslåede justering af ordningen med gradvis nedsættelse af den økonomiske sikkerhedsstillelse. Den foreslåede justering af ordningen indebærer, at den økonomiske sikkerhedsstillelse fremover kan nedsættes med 60.000 kr. i 2018-niveau, når udlændingen har bestået danskprøven på A2-niveau, og med yderligere 20.000 kr. i 2018-niveau, når udlændingen har bestået en afsluttende prøve i dansk. Forslaget betyder, at den økonomiske sikkerhedsstillelse ikke længere kan nedsættes, når udlændingen har bestået danskprøven på A1-niveau.

Den foreslåede nyaffattelse af bestemmelsen i § 9, stk. 35, indebærer, at der indsættes en ny bestemmelse, hvorefter en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse som ægtefællesammenført, normalt skal bestå en danskprøve på A2-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau inden 9 måneder som betingelse for fortsat ophold her i landet.

Den foreslåede nye betingelse om bestået danskprøve på A2-niveau i § 9, stk. 35, supplerer den gældende betingelse om bestået danskprøve på A1-niveau i § 9, stk. 30, der bliver stk. 34. Udlændingen vil således skulle bestå en danskprøve på mindst A1-niveau inden 6 måneder og en danskprøve på mindst A2-niveau inden 9 måneder. Består udlændingen en danskprøve på mindst A2-niveau inden 6 måneder, skal udlændingen ikke samtidig bestå en danskprøve på A1-niveau.

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 35, 1. pkt., fastsætter, at opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derimod, skal betinges af, at udlændingen består en danskprøve på A2-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau, der er etableret af udlændinge- og integrationsministeren.

Bilag 2 til bekendtgørelse nr. 180 af 26. februar 2013 om danskprøve på A1-niveau og danskprøve på A2-niveau for familiesammenførte udlændinge indeholder en oversigt over de prøver, der aktuelt anses som fornøden dokumentation for, at en udlænding har bestået en danskprøve på mindst A2-niveau. Oversigten over de prøver, der aktuelt anses som fornøden dokumentation for, at en udlænding har bestået en danskprøve på mindst A2-niveau, er også offentliggjort på udlændingemyndighedernes hjemmeside www.nyidanmark.dk.

Opholdstilladelse som ægtefællesammenført skal ikke betinges af, at udlændingen består danskprøven på A2-niveau, hvis særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derimod. Det

svarer til, hvad der gælder i forhold til kravet om bestået danskprøve på A1-niveau i den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 30, 1. pkt.

Der vil således i de enkelte tilfælde skulle foretages en konkret vurdering af, om ægtefællesammenføring skal betinges af, at udlændingen skal bestå en danskprøve på A2-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau inden senest 9 måneder. Det vil eksempelvis kunne være tilfældet, hvis ægtefællerne ikke kan henvises til at udøve familielivet i et andet land. Det vil eksempelvis også kunne være tilfældet, hvis det på grund af alvorlig sygdom eller alvorligt handicap vil være humanitært uforvarsligt at henvise den herboende person til at tage ophold i et andet land, hvor den pågældende ikke kan tilbydes pasnings- eller behandlingsmuligheder. Tilsvarende vil det eksempelvis kunne være tilfældet, hvor den herboende person har samvær af et vist omfang med mindreårige børn, der er bosiddende i Danmark.

Det foreslåede danskkrav til ansøgeren vil endvidere ikke skulle stilles, i det omfang FN's Handicapkonvention tilsiger det. Det påhviler udlændingen (ansøgeren) at dokumentere, at der foreligger et handicap, som bevirker, at danskkravet ikke skal stilles. Ansøgeren skal således fremlægge dokumentation for, at den pågældende har en langvarig fysisk, psykisk, intellektuel eller sensorisk funktionsnedsættelse, som bevirker, at den pågældende ikke kan opfylde danskkravet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7.4 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 35, 2. pkt., fastsætter, at prøven skal være bestået senest 9 måneder fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregisteret eller, hvis udlændingen allerede har opholdstilladelse her i landet, fra meddelelsen af opholdstilladelsen efter stk. 1, nr. 1.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 35, 2. pkt., indebærer, at fristen på 9 måneder skal beregnes fra samme tidspunkt som fristen på 6 måneder i den gældende bestemmelse i § 9, stk. 30, 2. pkt.

Fristen på 9 måneder for at bestå danskprøven på A2-niveau suspenderes ikke i den situation, hvor ansøgeren ikke rettidigt består sin danskprøve på A1-niveau og som konsekvens heraf får inddraget sin opholdstilladelse. Hvis Udlændingestyrelsens afgørelse om inddragelse påklages til Udlændingenævnet, der omgør afgørelsen, vil fristen på 9 måneder således fortsat skulle regnes fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregisteret eller, hvis udlændingen allerede har opholdstilladelse her i landet, fra meddelelsen af opholdstilladelsen efter stk. 1, nr. 1.

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 35, 3. pkt., fastsætter, at det påhviler udlændingen at fremlægge dokumentation herfor.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at det påhviler udlændingen at fremlægge dokumentation for, at danskprøven på A2-niveau er bestået inden for fristen på 9 måneder. Det er ikke et krav, at resultatet fra prøven foreligger på tidspunktet for udløbet af fristen.

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 35, 4. pkt., fastsætter, at har udlændingen aflagt, men ikke bestået prøven inden 9 måneder, kan omprøve finde sted indtil 3 måneder efter udløbet af fristen på 9 måneder.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 35, 4. pkt., indebærer, at omprøven skal være aflagt inden udløbet af 3-månedersperioden, men det er ikke et krav, at resultatet fra omprøven foreligger på tidspunktet for udløbet af 3-månedersperioden.

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 35, 5. pkt., der svarer til den gældende bestemmelse i § 9, stk. 30, 5. pkt., fastsætter, at ved lovligt forfald suspenderes de nævnte frister efter ansøgning herom med en periode svarende til varigheden af det lovlige forfald.

Fristerne suspenderes med en periode svarende til varigheden af det lovlige forfald. Lovligt forfald kan f.eks. foreligge, hvis udlændingen har været forhindret i at aflægge en prøve på grund af barsel eller udlændingens eller udlændingens mindreårige barns sygdom. Udlændingen vil f.eks. også kunne have haft lovligt forfald, hvis forfaldet er begrundet i ekstraordinære uforudsete transportproblemer. Det påhviler udlændingen at fremlægge dokumentation for det lovlige forfald. Både 9-månedersfristen for aflæggelse af prøven og 3-månedersfristen for omprøve kan suspenderes, hvis udlændingen har haft lovligt forfald.

En udlænding, der f.eks. på grund af sygdom har været forhindret i at aflægge en danskprøve, vil således kunne søge Udlændingestyrelsen om suspension af fristen for at bestå danskprøven. Har udlændingen eksempelvis i løbet af 9-månedersperioden grundet sygdom i en måned været forhindret i at aflægge danskprøven, vil fristen for at bestå danskprøven kunne suspenderes med en måned.

Afgørelse om, hvorvidt fristerne for at bestå danskprøven kan suspenderes, træffes af Udlændingestyrelsen, jf. udlændingelovens § 46, stk. 1. Hvis fristen for at bestå prøven suspenderes som følge af lovligt forfald, skal udlændingen, når årsagen til det lovlige forfald ikke længere foreligger, aflægge og bestå prøven i overensstemmelse med fristen herfor.

Træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om, at fristen ikke kan suspenderes, kan afgørelsen påklages til Udlændinge-nævnet, jf. den foreslåede ændring af udlændingelovens § 52 b, stk. 1, nr. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 46.

Når en udlænding, der ikke er undtaget fra kravene om beståede danskprøver på henholdsvis A1-niveau og A2-niveau, meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, vil Udlændingestyrelsen vejlede udlændingen om prøvekravene, herunder om hvor og hvordan udlændingen kan tilmelde sig og aflægge danskprøverne, om betaling af gebyr, om muligheden for at klage over prøveforløbene og bedømmelsen af prøverne samt om konsekvenserne af, at udlændingen ikke består prøverne.

Udlændingestyrelsen skal både vejlede om kravene om beståede danskprøver på A1-niveau og A2-niveau, herunder om prøver, der kan træde i stedet for danskprøverne på A1-niveau og A2-niveau, og om muligheden for at få nedsat den økonomiske sikkerhedsstillelse ved beståede danskprøver.

Udlændingen skal herefter tilmelde sig til danskprøverne hos prøveudbyderen og aflægge prøverne her.

Hvis udlændingen ikke består prøven på A2-niveau inden for de frister, der er nævnt i § 9, stk. 35, aktualiseres en sag om inddragelse af udlændingens opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 13, jf. lovforslagets § 1, nr. 38.

Fristerne for at bestå danskprøverne suspenderes ikke i forbindelse med, at en udlænding klager over bedømmelsen af en aflagt prøve. Det forudsættes dog, at myndighedernes sagsbehandling tilrettelægges således, at en udlænding, der har klaget over en bedømmelse fra Udlændingestyrelsen om ikke have bestået en prøve, der er aflagt indenfor 9-månedersfristen, har mulighed for at modtage afgørelsen i klagesagen og herefter – hvis udlændingen ikke får medhold – at tage prøven på ny inden udløbet af 3-månedersfristen.

Hvis Udlændinge- og Integrationsministeriet giver udlændingen medhold i en klage over bedømmelsen af prøven, og udlændingen under klagesagsbehandlingen har betalt gebyr for at aflægge prøven på ny, vil gebyret blive refunderet til udlændingen.

Hvis udlændingen har klaget til Udlændinge- og Integrationsministeriet over Udlændingestyrelsens bedømmelse af, om udlændingen har bestået prøven, skal indledningen af en eventuel inddragelsessag afvente udfaldet af klagesagen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7.2 og 2.7.3 i de almindelige bemærkninger.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 31-33, kan den økonomiske sikkerhed for 50.000 kr. (55.375,27 kr. i 2018-niveau), der skal stilles i forbindelse med ægtefællesammenføring, nedsættes gradvist, når ansøgeren har bestået danskprøven på henholdsvis A1-niveau, A2-niveau og en afsluttende prøve i dansk.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 32, kan kommunalbestyrelsen efter anmodning nedsætte den økonomiske sikkerhed efter stk. 4 med 10.000 kr., jf. dog stk. 34, når en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, har bestået en af udlændinge- og integrationsministeren etableret danskprøve på A2-niveau eller en anden danskprøve på tilsvarende eller højere niveau. Prøven skal være bestået senest 15 måneder fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregisteret eller, hvis udlændingen allerede har opholdstilladelse her i landet, fra meddelelsen af opholdstilladelsen efter stk. 1, nr. 1. Hvis udlændingen har aflagt, men ikke bestået prøven inden fristen på 15 måneder, kan omprøve finde sted indtil 3 måneder efter udløbet af fristen på 15 måneder. Ved lovligt forfald suspenderes de nævnte frister efter ansøgning herom med en periode svarende til varigheden af det lovlige forfald.

Med virkning for perioden 1. januar 2018 - 31. december 2018 udgør det i udlændingelovens § 9, stk. 32, jf. stk. 37, nævnte beløb (nedsættelse af den økonomiske sikkerhed) 11.075,05 kr.

For så vidt angår gældende ret henvises i øvrigt til pkt. 2.7.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås at nyaffatte bestemmelsen i udlændingelovens § 9, stk. 32, der bliver stk. 36, så kommunalbestyrelsen efter anmodning kan nedsætte den økonomiske sikkerhed efter stk. 4 med 60.000 kr., jf. dog stk. 38, når en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, inden for den frist, der er nævnt i stk. 35, har bestået danskprøven på A2-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.

Den foreslåede nye bestemmelse i stk. 36 indebærer, at den gældende bestemmelse i stk. 32 ophæves, og at der i stedet indsættes en ny bestemmelse.

Ophævelsen af den gældende bestemmelse i stk. 32 er en konsekvens af forslaget om at indføre et nyt krav om, at udlændingen skal bestå en danskprøve på A2-niveau inden 9 måneder, jf. den foreslåede nye bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 35.

Den foreslåede nye bestemmelse i stk. 36 indebærer, at kommunalbestyrelsen efter anmodning kan nedsætte den økonomiske sikkerhed med 60.000 kr., når en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse som ægtefællesammenført, rettidigt har bestået danskprøven på A2-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.

I forhold til den gældende bestemmelse i § 9, stk. 32, indebærer den foreslåede nye bestemmelse i stk. 36, at det beløb, som den økonomiske sikkerhed kan nedsættes med, forhøjes fra 10.000 kr. til 60.000 kr.

Den foreslåede forhøjelse af beløbet fra 10.000 kr. til 60.000 kr. skal ses i sammenhæng med forslaget om at hæve det beløb, der skal stilles sikkerhed for, fra 50.000 kr. (55.375,27 kr. i 2018-niveau) til 100.000 kr., jf. den foreslåede ændring af udlændingelovens § 9, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Den foreslåede forhøjelse af beløbet fra 10.000 kr. til 60.000 kr. skal endvidere ses i sammenhæng med forslaget om at justere ordningen med gradvis nedsættelse af den økonomiske sikkerhedsstillelse, så den økonomiske sikkerhedsstillelse fremover kun kan nedsættes, når udlændingen har bestået henholdsvis danskprøven på A2-niveau og en afsluttende prøve i dansk. Den foreslåede justering af ordningen betyder, at den økonomiske sikkerhedsstillelse ikke længere kan nedsættes, når udlændingen har bestået danskprøven på A1-niveau. Med den foreslåede forhøjelse af beløbet fra 10.000 kr. til 60.000 kr. sikres,

at det økonomiske incitament til at bestå danskprøven på A2-niveau forholdsmæssigt modsvarer de gældende regler.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7.2 og 2.7.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 23

Efter udlændingelovens § 9, stk. 31-33, kan den økonomiske sikkerhed for 50.000 kr. (55.375,27 kr. i 2018-niveau), der skal stilles i forbindelse med ægtefællesammenføring, nedsættes gradvist, når ansøgeren har bestået danskprøven på henholdsvis A1-niveau, A2-niveau og en afsluttende prøve i dansk.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 33, kan kommunalbestyrelsen efter anmodning nedsætte den økonomiske sikkerhed efter stk. 4 med 10.000 kr., jf. dog stk. 34, når en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1 (ægtefællesammenføring), har bestået en afsluttende prøve i dansk, jf. § 9 i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.

Med virkning for perioden 1. januar 2018 - 31. december 2018 udgør det i udlændingelovens § 9, stk. 33, jf. stk. 37, nævnte beløb (nedsættelse af den økonomiske sikkerhed) 11.075,05 kr.

For så vidt angår gældende ret henvises i øvrigt til pkt. 2.7.1 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring af udlændingelovens § 9, stk. 33, der bliver stk. 37, indebærer for det første, at 10.000 kr. ændres til 20.000 kr.

Den foreslåede ændring af stk. 33, der bliver *stk. 37*, indebærer således, at kommunalbestyrelsen efter anmodning kan nedsætte den økonomiske sikkerhed med 20.000 kr., når en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1 (ægtefællesammenføring), har bestået en afsluttende prøve i dansk, jf. § 9 i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med forslaget om at hæve det beløb, der skal stilles sikkerhed for, fra 50.000 kr. (55.375,27 kr. i 2018-niveau) til 100.000 kr., jf. den foreslåede ændring af udlændingelovens § 9, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 1. Med forslaget sikres det, at det økonomiske incitament til at bestå danskprøven forholdsmæssigt modsvarer de gældende regler.

Den foreslåede ændring af udlændingelovens § 9, stk. 33, der bliver stk. 37, indebærer for det andet, at stk. 34 ændres til stk. 38.

Der er alene tale om en konsekvensændring som følge af de øvrige foreslåede ændringer af udlændingelovens § 9.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7.2 og 2.7.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 24

Efter udlændingelovens § 9, stk. 31-33, kan den økonomiske sikkerhed for 50.000 kr. (55.375,27 kr. i 2018-niveau), der skal stilles i forbindelse med ægtefællesammenføring, nedsættes gradvist, når ansøgeren har bestået danskprøven på henholdsvis A1-niveau, A2-niveau og en afsluttende prøve i dansk.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 34, kan nedsættelse af den økonomiske sikkerhed efter stk. 31-33 alene ske i et sådant omfang, at den økonomiske sikkerhed udgør mindst 10.000 kr.

Med virkning for perioden 1. januar 2018 - 31. december 2018 udgør det i udlændingelovens § 9, stk. 34, jf. stk. 37, nævnte beløb (begrænsning af nedsættelse af den økonomiske sikkerhedsstillelse) 11.075,05 kr.

For så vidt angår gældende ret henvises i øvrigt til pkt. 2.7.1 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring af udlændingelovens § 9, stk. 34, der bliver stk. 38, indebærer for det første, at stk. 31-33 ændres til stk. 36 og 37.

Der er alene tale om en konsekvensændring som følge af de øvrige foreslåede ændringer af udlændingelovens § 9.

Den foreslåede ændring af udlændingelovens § 9, stk. 34, der bliver stk. 38, indebærer for det andet, at 10.000 kr. ændres til 20.000 kr.

Den foreslåede ændring af stk. 34 indebærer, at nedsættelse af den økonomiske sikkerhed efter stk. 36 og 37 alene kan ske i et sådant omfang, at den økonomiske sikkerhed udgør mindst 20.000 kr.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med forslaget om at hæve det beløb, der skal stilles sikkerhed for, fra 50.000 kr. (55.375,27 kr. i 2018-niveau) til 100.000 kr., jf. den foreslåede ændring af udlændingelovens § 9, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7.2 og 2.7.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 25

Efter udlændingelovens § 9, stk. 35, skal udlændingen ved tilmelding til danskprøven på A1-niveau, jf. stk. 30, og ved tilmelding til danskprøven på A2-niveau, jf. stk. 32, betale et gebyr på 2.400 kr. Hvis udlændingen ikke betaler gebyr, kan udlændingen ikke deltage i prøverne. 1. og 2. pkt. gælder ikke, hvis udlændingen er omfattet af EU-reglerne.

Med virkning for perioden 1. januar 2018 - 31. december 2018 udgør det i udlændingelovens § 9, stk. 35, jf. stk. 37, nævnte beløb (gebyr for tilmelding til danskprøven) 2.658,01kr.

For så vidt angår gældende ret henvises i øvrigt til pkt. 2.7.1 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring af udlændingelovens § 9, stk. 35, 1. pkt., der bliver *stk. 39*, 1. pkt., fastsætter, at stk. 30 ændres til stk. 34 og stk. 32 ændres til stk. 35.

Der er alene tale om konsekvensændringer som følge af de øvrige foreslåede ændringer af udlændingelovens § 9.

Den foreslåede ændring af udlændingelovens § 9, stk. 35, 1. pkt., der bliver *stk. 39*, 1. pkt., fastsætter endvidere, at 2.400 kr. ændres til 2.658,01kr.

Den foreslåede ændring skal sikre, at alle beløbene i bestemmelserne i § 9, stk. 36-39, fastsættes i 2018-niveau.

Forslaget skal således ses i sammenhæng med den foreslåede ændring af den gældende bestemmelse i § 9, stk. 37, jf. lovforslagets § 1, nr. 27, der indebærer, at beløbene, der er angivet i stk. 36-39, er fastsat i 2018-niveau og reguleres fra og med 2019 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten.

Til nr. 26

Efter udlændingelovens § 9, stk. 36, fastsætter udlændinge- og integrationsministeren regler om danskprøven på A1-niveau og danskprøven på A2-niveau, jf. stk. 30 og 32, herunder regler om lovligt forfald, hvornår prøverne anses for bestået, udpegning af prøveafholdere, betingelser for at deltage i prøverne, opkrævning af gebyr for at deltage i prøverne, prøvernes indhold og gennemførelse, klagemuligheder, klagefrister og prøver, der kan træde i stedet for danskprøven på A1-niveau og danskprøven på A2-niveau.

Den foreslåede ændring af udlændingelovens § 9, stk. 36, der bliver *stk. 40*, fastsætter, at stk. 30 og 32 ændres til stk. 34 og 35.

Der er alene tale om en konsekvensændring som følge af de øvrige foreslåede ændringer af udlændingelovens § 9.

Til nr. 27

Udlændingelovens § 9, stk. 37, fastsætter, at beløbene, der er angivet i stk. 31-35, er fastsat i 2012-niveau og reguleres fra og med 2013 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Den foreslåede ændring af udlændingelovens § 9, stk. 37, der bliver *stk. 41*, fastsætter for det første, at stk. 31-35 ændres til stk. 36-39.

Der er alene tale om en konsekvensændring som følge af de øvrige foreslåede ændringer af udlændingelovens § 9.

Den foreslåede ændring af udlændingelovens § 9, stk. 37, der bliver *stk. 41*, fastsætter for det andet, at 2012-niveau ændres til 2018-niveau og 2013 ændres til 2019.

Den foreslåede ændring af stk. 37 indebærer således, at beløbene, der er angivet i stk. 36-39, fastsættes i 2018-niveau og reguleres fra og med 2019 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med forslaget om at hæve det beløb, der skal stilles sikkerhed for, fra 50.000 kr. (55.375,27 kr. i 2018-niveau) til 100.000 kr. i 2018-niveau, jf. den foreslåede ændring af udlændingelovens § 9, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, og de deraf følgende foreslåede justeringer af bestemmelserne i udlændingelovens § 9, stk. 31-35, jf. lovforslagets § 1, nr. 22-25.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7.2 og 2.7.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 28 – 36

Ved de foreslåede ændringer af udlændingelovens §§ 9 c, 9 h, 9 m, 9 n, 17 og 19, stk. 1, nr. 4, 6 og 7, ændres henvisningerne til stykkerne i § 9.

Der er alene tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede ændringer af udlændingelovens § 9.

Til nr. 37

Efter udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 6, kan en tidsbegrænset opholdstilladelse inddrages, når opholdstilladelsen er betinget af, at en herboende person godtgør at råde over en selvstændig bolig af rimelig

størrelse, jf. § 9, stk. 6, stk. 15, 3. pkt., og stk. 20, 3. pkt., og den herboende person ikke længere kan godtgøre dette. Bestemmelserne i § 9, stk. 27, finder tilsvarende anvendelse.

Efter udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 7, kan en tidsbegrænset opholdstilladelse inddrages, når opholdstilladelsen ikke er betinget af, at en herboende person godtgør at råde over en selvstændig bolig af rimelig størrelse, fordi særlige grunde taler derimod, jf. § 9, stk. 6, stk. 15, 3. pkt., og stk. 20, 3. pkt., og disse særlige grunde ikke længere foreligger, og den herboende person ikke kan godtgøre at råde over en selvstændig bolig af rimelig størrelse. Bestemmelserne i § 9, stk. 27, finder tilsvarende anvendelse.

Bestemmelserne i udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 6 og 7, giver hjemmel til at inddrage en tidsbegrænset opholdstilladelse som ægtefællesammenført, hvis den herboende person ikke kan godtgøre at råde over en selvstændig bolig af rimelig størrelse.

Bestemmelserne giver derimod ikke hjemmel til at inddrage en opholdstilladelse, hvis ansøgeren og den herboende personer flytter til en bolig, der ligger i et område, der er omfattet af den gældende bekendtgørelse om boligkravlisten for ægtefællesammenføring, jf. den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 6, nr. 3.

Den foreslåede nye bestemmelse i udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 8, fastsætter, at en tidsbegrænset opholdstilladelse kan inddrages, når opholdstilladelsen er betinget af, at ansøgeren og den herboende person i tiden, indtil ansøgeren meddeles tidsbegrænset opholdstilladelse, ikke flytter til en bolig i et boligområde, der er omfattet af den gældende bekendtgørelse om boligkravlisten for ægtefællesammenføring, jf. § 9, stk. 6, nr. 3, og ansøgeren og den herboende person flytter til en bolig i et sådant område.

Den foreslåede nye bestemmelse i § 19, stk. 1, nr. 8, indebærer, at en tidsbegrænset opholdstilladelse som ægtefællesammenført kan inddrages, når opholdstilladelsen er betinget af, at ansøgeren og den herboende person ikke flytter til en bolig i et boligområde omfattet af den gældende bekendtgørelse om boligkravlisten for ægtefællesammenføring, og ansøgeren og den herboende person flytter til en bolig i et sådant område.

Den foreslåede nye bestemmelse i udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 9, fastsætter, at en tidsbegrænset opholdstilladelse kan inddrages, når opholdstilladelsen ikke er betinget af, at udlændingen og den herboende person ikke flytter til en bolig i et boligområde omfattet af den gældende bekendtgørelse om boligkravlisten for ægtefællesammenføring, fordi særlige grunde taler derimod, jf. § 9, stk. 6, nr. 3, og disse særlige grunde ikke længere foreligger, og udlændingen og den herboende person flytter til en bolig i et boligområde omfattet af den gældende bekendtgørelse om boligkravlisten for ægtefællesammenføring, jf. § 9, stk. 6, nr. 3.

Princippet i den foreslåede bestemmelse svarer til det princip, der ligger til grund for den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 7, hvorefter en tidsbegrænset opholdstilladelse kan inddrages, når opholdstilladelsen ikke er betinget af, at en herboende person godtgør at råde over en selvstændig bolig af rimelig størrelse, fordi særlige grunde taler derimod, og disse særlige grunde ikke længere foreligger, og den herboende person ikke kan godtgøre at råde over en selvstændig bolig af rimelig størrelse.

Den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 1, nr. 9, finder alene anvendelse, når opholdstilladelsen ikke er betinget af, at udlændingen og den herboende person ikke flytter til en bolig i et boligområde omfattet af den gældende bekendtgørelse om boligkravlisten for ægtefællesammenføring, fordi særlige grunde taler derimod,

Anvendelsen af bestemmelsen forudsætter, at det af udlændingemyndighedernes første afgørelse om, at

ansøgeren meddeles opholdstilladelse, udtrykkeligt fremgår, at der ikke stilles krav om, at udlændingen og den herboende person ikke flytter til en bolig i et boligområde omfattet af den gældende bekendtgørelse om boligkravslisten for ægtefællesammenføring, fordi nærmere angivne særlige grunde taler derimod, og at opholdstilladelsen er meddelt under den forudsætning, at disse nærmere angivne særlige grunde foreligger.

Det bemærkes, at det følger af udlændingelovens § 11, nr. 2, at en tidsbegrænset opholdstilladelse meddelt med mulighed for varigt ophold forlænges efter ansøgning, medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter § 19.

Nærmere regler om opfyldelse af bl.a. boligkravet i den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 6, er fastsat i kapitel 2 i bekendtgørelse nr. 721 af 13. maj 2015 om opfyldelse af boligkravet i familiesammenføringssager og om kommunalbestyrelsens udtalelse om referencens boligforhold.

Det fremgår af § 2, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 721 af 13. maj 2015, at ved afgørelse om den første meddelelse af opholdstilladelse til ansøgeren anses boligkravet efter den nugældende ordning for opfyldt, når referencen, dvs. den herboende person, godtgør, at vedkommende senest 3 måneder efter tidspunktet for ansøgerens indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse vil råde over en selvstændig bolig af rimelig størrelse, jf. §§ 4 og 5, jf. § 6, indtil mindst halvandet år efter tidspunktet for ansøgerens indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse.

Den i stk. 1 nævnte 3-måneders-frist for referencens råden over en selvstændig bolig af rimelig størrelse, jf. §§ 4 og 5, jf. § 6, kan undtagelsesvis forlænges, hvis ganske særlige grunde taler derfor, jf. § 2, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 721 af 13. maj 2015.

Ved afgørelse om den første meddelelse af opholdstilladelse til ansøgeren kan krav om referencens opfyldelse af boligkravet udskydes i op til 6 måneder efter gennemførelsen af familiesammenføringen, hvis ganske særlige grunde taler derfor. Opholdstilladelse meddeles i sådanne tilfælde på betingelse af, at referencen inden 6 måneder efter gennemførelsen af familiesammenføringen godtgør at råde over en selvstændig bolig af rimelig størrelse, jf. §§ 4 og 5, jf. § 6, indtil mindst halvandet år efter tidspunktet for ansøgerens indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse, jf. § 2, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 721 af 13. maj 2015.

Den i stk. 1 nævnte periode, hvori referencen skal råde over en selvstændig bolig af rimelig størrelse, jf. §§ 4 og 5, jf. § 6, kan undtagelsesvis forkortes, hvis ganske særlige grunde taler derfor, jf. § 2, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 721 af 13. maj 2015.

Har referencen uden for de i stk. 4 nævnte tilfælde en tidsbegrænset råden over en bolig af rimelig størrelse, jf. §§ 4 og 5, jf. § 6, der ophører inden halvandet år efter tidspunktet for ansøgerens indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse, skal referencen godtgøre, at vedkommende vil råde over en eller flere andre boliger af rimelig størrelse, jf. §§ 4 og 5, jf. § 6, efter ophøret af den tidsbegrænsede råden og frem til det tidspunkt, hvor der er forløbet halvandet år fra tidspunktet for ansøgerens indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse, jf. § 2, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 721 af 13. maj 2015.

Det fremgår af § 3, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 721 af 13. maj 2015, at ved afgørelse om forlængelse eller nægtelse af forlængelse af en meddelt opholdstilladelse, jf. udlændinge-lovens § 19, stk. 1, nr. 6, 1. pkt., og nr. 7, 1. pkt., jf. § 11, stk. 2, anses boligkravet efter den nugældende ordning for opfyldt, når referencen godtgør, at vedkommende råder over en selvstændig bolig af rimelig størrelse, jf. §§ 4 og 5, jf. § 6, indtil mindst halvandet år efter tidspunktet for ansøgerens indgivelse af ansøgning om forlængelse af opholdstilladelsen eller frem til det tidspunkt, hvor ansøgerens opholdstilladelse tidligst kan forventes meddelt tidsbegrænset, såfremt dette tidspunkt ligger tidligere end halvandet år efter tidspunktet for

ansøgerens indgivelse af ansøgning om forlængelse af opholdstilladelsen. § 2, stk. 4-6, finder tilsvarende anvendelse.

Ved afgørelse om inddragelse af en meddelt opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 6, 1. pkt., og § 19, stk. 1, nr. 7, 1. pkt., anses boligkravet for opfyldt, når referencen godtgør, at vedkommende råder over en selvstændig bolig af rimelig størrelse, jf. §§ 4 og 5, jf. § 6, indtil mindst halvandet år efter tidspunktet for ansøgerens indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse eller seneste indgivelse af ansøgning om forlængelse af opholdstilladelsen eller frem til det tidspunkt, hvor ansøgerens opholdstilladelse tidligst kan forventes meddelt tidsubegrænset, såfremt dette tidspunkt ligger tidligere end halvandet år efter tidspunktet for ansøgerens indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse eller seneste indgivelse af ansøgning om forlængelse af opholdstilladelsen. § 2, stk. 4-6, finder tilsvarende anvendelse, jf. § 3, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 721 af 13. maj 2015.

Ved afgørelse om meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse til ansøgeren anses boligkravet for opfyldt, når referencen godtgør, at vedkommende råder over en selvstændig bolig af rimelig størrelse, jf. §§ 4 og 5, jf. § 6, på det tidspunkt, hvor ansøgerens opholdstilladelse meddeles tidsubegrænset, jf. § 2, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 721 af 13. maj 2015.

Bestemmelsen i § 4 i bekendtgørelse nr. 721 af 13. maj 2015 regulerer nærmere, hvornår referencen efter den nugældende ordning anses for at råde over boligen, mens bekendtgørelsens § 5 regulerer nærmere, hvornår boligen anses for at være af rimelig størrelse.

Det fremgår af § 6 i bekendtgørelse nr. 721 af 13. maj 2015, at bor referencen i en bolig af rimelig størrelse, jf. § 5, er det aktuelt ikke til hinder for meddelelse af opholdstilladelse til ansøgeren, at referencen ikke råder over den pågældende bolig, jf. § 4, såfremt referencen bor sammen med og passer sin ægtefælle eller faste samlever, sine forældre eller den ene af forældrene, sine børn eller et af sine børn eller et eller flere andre nære familiemedlemmer, der på grund af alvorlig sygdom, alvorligt handicap eller andre særlige grunde ikke kan klare sig selv, i den pågældende bolig.

Det fremgår af § 7, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 721 af 13. maj 2015, at ved Udlændingestyrelsens afgørelse om meddelelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, anses boligkravet i udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 2. pkt., jf. § 9, stk. 6, stk. 15, 3. pkt., og stk. 20, 3. pkt., efter den gældende ordning endvidere for opfyldt, hvis ansøgeren skal registreres i Det Centrale Personregister (CPR) på en selvstændig bopæl her i landet, og det godtgøres, at ansøgeren råder over en selvstændig bolig af rimelig størrelse.

Ved Udlændingestyrelsens afgørelse om, hvorvidt ansøgerens opholdstilladelse skal forlænges, nægtes forlænget eller inddrages, jf. udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 6, 1. pkt., eller nr. 7, 1. pkt., jf. § 11, stk. 2, anses boligkravet endvidere for opfyldt, hvis det godtgøres, at ansøgeren råder over en selvstændig bolig af rimelig størrelse, jf. § 7, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 721 af 13. maj 2015.

Endelig fremgår det af § 7, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 721 af 13. maj 2015, at §§ 2-6 finder tilsvarende anvendelse.

Efter udlændingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt., finder § 26, stk. 1, anvendelse ved afgørelser om inddragelse af opholdstilladelser. Der skal således ved afgørelser om inddragelse af opholdstilladelser tages hensyn til, om inddragelsen må antages at virke særlig belastende på grund af bl.a. udlændingens tilknytning til det danske samfund, udlændingens tilknytning til herboende personer, konsekvenserne for herboende nære familiemedlemmer og udlændingens manglende eller ringe tilknytning til hjemlandet.

Efter udlændingelovens § 46, stk. 1, er det Udlændingestyrelsen, der træffer afgørelse om, hvorvidt

udlændingens opholdstilladelse skal inddrages. Træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om at inddrage udlændingens opholdstilladelse, kan afgørelsen påklages til Udlændingenævnet, jf. udlændingelovens § 52 b, stk. 1, nr. 3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5.2 og 2.5.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 38

Efter udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 13, kan en tidsbegrænset opholdstilladelse inddrages, når opholdstilladelsen er betinget af, at udlændingen består en danskprøve, jf. § 9, stk. 30, og udlændingen ikke har bestået prøven inden for de frister, der er nævnt i § 9, stk. 30.

Bestemmelsen i § 19, stk. 1, nr. 13, indebærer, at en tidsbegrænset opholdstilladelse som ægtefællesammenført kan inddrages, når opholdstilladelsen er betinget af, at udlændingen består en danskprøve på A1-niveau, jf. § 9, stk. 30, og udlændingen ikke har bestået prøven rettidigt.

For så vidt angår gældende ret henvises i øvrigt til pkt. 2.7.1 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring af udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 13, fastsætter, at § 9, stk. 30, to steder ændres til § 9, stk. 34 og 35.

Den foreslåede nye bestemmelse i udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 13, fastsætter, at en tidsbegrænset opholdstilladelse kan inddrages, når opholdstilladelsen er betinget af, at udlændingen består en danskprøve, jf. § 9, stk. 34 og 35, og udlændingen ikke har bestået prøven inden for de frister, der er nævnt i § 9, stk. 34 og 35.

Med den foreslåede ændring vil bestemmelsen i § 19, stk. 1, nr. 13, som hidtil omfatte de tilfælde, hvor opholdstilladelsen som ægtefællesammenført er betinget af, at udlændingen består en danskprøve på A1-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau, jf. den gældende bestemmelse i § 9, stk. 30, der bliver stk. 34, og udlændingen ikke har bestået en sådan prøve senest 6 måneder fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregisteret eller, hvis udlændingen allerede har opholdstilladelse her i landet, fra meddelelsen af opholdstilladelsen efter § 9, stk. 1, nr. 1. Den foreslåede ændring af § 19, stk. 1, nr. 13, indebærer således, at en tidsbegrænset opholdstilladelse som ægtefællesammenført som hidtil kan inddrages, når opholdstilladelsen er betinget af, at udlændingen består en danskprøve på A1-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau, og udlændingen ikke har bestået en sådan prøve rettidigt.

Med den foreslåede ændring vil bestemmelsen i § 19, stk. 1, nr. 13, som noget nyt omfatte de tilfælde, hvor opholdstilladelsen som ægtefællesammenført er betinget af, at udlændingen består en danskprøve på A2-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau, jf. den i lovforslagets § 1, nr. 22, foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 35, og udlændingen ikke har bestået en sådan prøve senest 9 måneder fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregisteret eller, hvis udlændingen allerede har opholdstilladelse her i landet, fra meddelelsen af opholdstilladelsen efter § 9, stk. 1, nr. 1. Den foreslåede ændring af § 19, stk. 1, nr. 13, indebærer således, at en tidsbegrænset opholdstilladelse som ægtefællesammenført som noget nyt kan inddrages, når opholdstilladelsen er betinget af, at udlændingen består en danskprøve på A2-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau, og udlændingen ikke har bestået en sådan prøve rettidigt.

Hvis udlændingen ikke består danskprøverne på henholdsvis A1-niveau eller A2-niveau (eller andre danskprøver på et tilsvarende eller højere niveau) inden for de frister, der er nævnt i bestemmelserne i §

9, stk. 34 og 35, aktualiseres en sag om inddragelse af udlændingens opholdstilladelse således efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 13.

Hvis udlændingen har klaget til Udlændinge- og Integrationsministeriet over en bedømmelse om ikke at have bestået en danskprøve, skal indledningen af en eventuel inddragelsessag afvente udfaldet af klagesagen.

Efter udlændingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt., finder § 26, stk. 1, anvendelse ved afgørelser om inddragelse af opholdstilladelser. Der skal således ved afgørelser om inddragelse af opholdstilladelser tages hensyn til, om inddragelsen må antages at virke særlig belastende på grund af bl.a. udlændingens tilknytning til det danske samfund, udlændingens tilknytning til herboende personer, konsekvenserne for herboende nære familiemedlemmer og udlændingens manglende eller ringe tilknytning til hjemlandet.

Efter udlændingelovens § 46, stk. 1, er det Udlændingestyrelsen, der træffer afgørelse om, hvorvidt udlændingens opholdstilladelse skal inddrages. Træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om at inddrage udlændingens opholdstilladelse, kan afgørelsen påklages til Udlændingenævnet, jf. udlændingelovens § 52 b, stk. 1, nr. 3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7.2 og 2.7.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 39 – 45

Ved de foreslåede ændringer af *udlændingelovens §§ 33, 40 d, 44 a, 46, 46 a, 48 f og 48 g* ændres henvisningerne til stykkerne i § 9.

Der er alene tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede ændringer af udlændingelovens § 9.

Til nr. 46

Udlændingelovens § 52 b, stk. 1, fastsætter, at visse afgørelser, som Udlændingestyrelsen har truffet, kan indbringes for Udlændingenævnet.

Ifølge udlændingelovens § 52 b, stk. 1, nr. 3, gælder klageadgangen til Udlændingenævnet for afslag på ansøgninger om forlængelse af opholdstilladelse meddelt efter § 9, § 9 c, stk. 1, § 9 d, § 9 e og § 9 f, jf. nr. 1 og 2, herunder afgørelser om lovligt forfald, jf. § 9, stk. 30, afgørelser om fritagelse og lovligt forfald, jf. § 9 f, stk. 6, og afgørelser om inddragelse af sådanne opholdstilladelser, jf. § 11, stk. 2, og § 19.

Den foreslåede ændring af *§ 52 b, stk. 1, nr. 3*, fastsætter, at § 9, stk. 30, ændres til § 9, stk. 34 og 35.

Den foreslåede ændring af § 52 b, stk. 1, nr. 3, er en konsekvens af forslaget om at indføre et nyt krav om, at udlændingen skal bestå en danskprøve på A2-niveau inden 9 måneder, jf. den foreslåede nye bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 35, jf. lovforslagets § 1, nr. 22.

Den foreslåede ændring § 52 b, stk. 1, nr. 3, indebærer, at der er klageadgang til Udlændingenævnet over de afgørelser, som Udlændingestyrelsen træffer om afslag på ansøgninger om forlængelse af opholdstilladelse som ægtefællesammenført, herunder på grund af manglende opfyldelse af kravet om bestået danskprøve på A2-niveau. Klageadgangen gælder også for Udlændingestyrelsens afgørelser om lovligt forfald efter § 9, stk. 34 og 35.

Den foreslåede ændring af § 52 b, stk. 1, nr. 3, indebærer endvidere, at der er klageadgang til Udlændingenævnet over de afgørelser, som Udlændingestyrelsen træffer om inddragelse af opholdstilladelser som

ægtefællesammenført, herunder på grund af manglende opfyldelse af kravet om bestået danskprøve på A2-niveau.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7.2 og 2.7.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 47

Den foreslåede ændring af § 52 b, stk. 1, nr. 5, fastsætter, at § 9, stk. 21, ændres til § 9, stk. 24.

Der er alene tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede ændringer af udlændingelovens § 9.

Til nr. 48

Udlændingelovens § 52 b, stk. 1, fastsætter, at visse afgørelser, som Udlændingestyrelsen har truffet, kan indbringes for Udlændingenævnet.

Ifølge udlændingelovens § 52 b, stk. 1, nr. 9, gælder klageadgangen til Udlændingenævnet for afgørelser om lovligt forfald, jf. § 9, stk. 32.

Den foreslås, at § 52 b, stk. 1, nr. 9, ophæves.

Den foreslåede ophævelse af § 52 b, stk. 1, nr. 9, skal ses i sammenhæng med forslaget om at indføre et nyt krav om, at udlændingen skal bestå en danskprøve på A2-niveau inden 9 måneder, jf. den foreslåede nye bestemmelse i udlændinge-lovens § 9, stk. 35, jf. lovforslagets § 1, nr. 22, og den deraf følgende foreslåede konsekvensændring af udlændingelov-ens § 52 b, stk. 1, nr. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 46.

Den foreslåede ophævelse af § 52 b, stk. 1, nr. 9, skyldes således, at klageadgangen fremover vil følge af bestemmelsen i § 52 b, stk. 1, nr. 3.

Til § 2

Den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, fastsætter, at loven træder i kraft den 1. juli 2018.

De foreslåede bestemmelser i § 2, stk. 2, 1. og 2. pkt., fastsætter, at loven ikke finder anvendelse på ansøgninger indgivet før lovens ikrafttræden. For sådanne ansøgninger finder de hidtil gældende regler anvendelse, jf. dog stk. 3 og 4. Dette indebærer, at ansøgninger om opholdstilladelse på grundlag af ægtefællesammenføring, der er indgivet inden 1. juli 2018, behandles efter de hidtil gældende regler, mens ansøgninger indgivet fra og med 1. juli 2018 skal behandles efter de foreslåede nye regler om ægtefællesammenføring.

Den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 3, fastsætter, at kan der ikke efter den hidtil gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 7, som ophævet ved denne lovs § 1, nr. 3, meddeles opholdstilladelse på grundlag af ægtefællesammenføring, tager Udlændingestyrelsen samtidig stilling til, om der kan meddeles opholdstilladelse efter udlændingelov-ens §§ 9 eller 9 c som ændret ved denne lovs § 1, nr. 1-29.

Forslaget indebærer, at hvis en udlænding har ansøgt om ægtefællesammenføring inden den 1. juli 2018, og Udlændingestyrelsen den 1. juli 2018 eller senere meddeler afslag på ansøgningen om ægtefællesammenføring under henvisning til, at tilknytningskravet, der ophæves ved den foreslåede bestemmelse

i lovforslagets § 1, nr. 3, ikke er opfyldt, skal Udlændingestyrelsen ex officio også træffe afgørelse om, hvorvidt udlændingen kan meddeles opholdstilladelse efter de nye regler om ægtefællesammenføring. Der skal i givet fald ikke betales gebyr på ny.

Den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 4, fastsætter, at stadfæster Udlændingenævnet en afgørelse, hvor der efter den hidtil gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 7, som ophævet ved denne lovs § 1, nr. 3, meddeles afslag på ansøgning om opholdstilladelse på grundlag af ægtefællesammenføring, anmoder nævnet samtidig Udlændingestyrelsen om at tage stilling til, om der kan meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 9 eller 9 c som ændret ved denne lovs § 1, nr. 1-29.

Hvis Udlændingenævnet den 1. juli 2018 eller senere stadfæster en afgørelse, hvorefter Udlændingestyrelsen har meddelt en udlænding afslag på en ansøgning om ægtefællesammenføring efter den hidtidige gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 7 – dvs. under henvisning til, at tilknytningskravet, der ophæves ved den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 1, nr. 3, ikke er opfyldt – skal Udlændingenævnet således anmode Udlændingestyrelsen om at træffe afgørelse om, hvorvidt udlændingen kan meddeles opholdstilladelse efter de nye regler om ægtefællesammenføring. Der skal i givet fald ikke betales gebyr på ny.

Der vil på hjemmesiden www.nyidanmark.dk blive informeret om ovenstående.

Den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 5, fastsætter, at regler fastsat i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 27, 3. pkt., og stk. 36, jf. lovbekendtgørelse nr. 1117 af 2. oktober 2017, som ændret senest ved lov nr. 124 af 26. februar 2018, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 31, 3. pkt., og stk. 40 som ændret ved denne lovs § 1, nr. 19 og 26.

Den foreslåede bestemmelse om, at udstedte bekendtgørelser fortsat skal have gyldighed, er indsat i ikrafttrædelsesbestemmelsen af ordensmæssige hensyn.

Til § 3

Efter udlændingelovens § 66 gælder loven ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de henholdsvis færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Den foreslåede bestemmelse, der vedrører lovens territoriale gyldighedsområde, betyder, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvist i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de henholdsvis færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

9. ---

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1117 af 2. oktober 2017, som ændret bl.a. ved lov nr. 123 af 26. februar 2018 og senest ved lov nr. 124 af 26. februar 2018, foretages følgende ændringer:

Stk. 2.-3. ---

Stk. 4. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, skal, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derimod, betinges af, at den herboende person, som det påhviler at forsørge ansøgeren, i en periode på 10 år stiller økonomisk sikkerhed for 50.000 kr. til dækning af eventuelle fremtidige offentlige udgifter til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven til ansøgeren, jf. stk. 23. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter nærmere regler om den økonomiske sikkerhed. Det angivne beløb er fastsat i 2012-niveau og reguleres fra og med 2013 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

1. I § 9, stk. 4, 1. pkt., ændres »50.000 kr.« til: »100.000 kr.«, og »stk. 23« ændres til: »stk. 27«.

2. I § 9, stk. 4, 3. pkt., ændres »2012-niveau« til: »2018-niveau«, og »2013« ændres til: »2019«.

Stk. 5. ---

Stk. 6. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, skal, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, betinges af, at den herboende person godtgør at råde over en selvstændig bolig af rimelig størrelse, jf. stk. 27.

3. § 9, stk. 6 og 7, ophæves, og i stedet indsættes:

Stk. 7. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, kan, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun gives, såfremt ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til Danmark er større end ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til et andet land.

»Stk. 6. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, skal, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, betinges af, at

- 1) den herboende person godtgør at råde over en selvstændig bolig af rimelig størrelse, jf. stk. 31,
- 2) boligen på ansøgningstidspunktet ikke ligger i et boligområde, der er omfattet af den gældende bekendtgørelse om boligkravslisten for ægtefællesammenføring, jf. stk. 7, 2. pkt., og

3) ansøgeren og den herboende person i tiden, indtil ansøgeren meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, ikke flytter til en bolig, som ligger i et boligområde, der er omfattet af den gældende bekendtgørelse om boligkravslisten for ægtefællesammenføring, jf. stk. 7, 2. pkt.

Stk. 7. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter regler om en boligkravsliste for ægtefællesammenføring, herunder kriterierne for optagelse af et boligområde på listen. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter hvert år ved bekendtgørelse, hvilke boligområder der opfylder kriterierne for optagelse på boligkravslisten for ægtefællesammenføring.

Stk. 8. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, kan, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun gives, hvis den herboende person har bestået Prøve i Dansk 3, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau, og ægtefællerne eller samleverne opfylder mindst tre af følgende betingelser:

1) Den herboende person har været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed her i landet i mindst 5 år forud for ansøgningen om opholdstilladelse.

2) Den herboende person har været under uddannelse her i landet i mindst 6 år, heraf mindst 1 års sammenhængende fuldtidsuddannelse ud over grundskolen og 10. klasse, forud for ansøgningen om opholdstilladelse.

3) Ansøgeren har bestået Prøve i Dansk 1, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau eller en engelskprøve på B1-niveau eller på et tilsvarende eller højere niveau.

4) Ansøgeren har været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 3 år ud af de seneste 5 år forud for ansøgningen om opholdstilladelse.

5) Ansøgeren har bestået et offentligt anerkendt uddannelsesforløb af mindst 1 års varighed på en uddannelse, der mindst er på niveau med 1 år af en videregående uddannelse her i landet eller kan sidestilles med en dansk erhvervsuddannelse, forud for ansøgningen om opholdstilladelse.

Stk. 9. Har ansøgeren nået pensionsalderen i sit hjemland, medregnes pensionsårene som arbejdsår ved opgørelsen af betingelsen i stk. 8, nr. 4.

Stk. 10. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, kan, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun gives, hvis ansøgeren har haft mindst ét lovligt ophold i Danmark i medfør af §§ 1-4 b, § 5, stk. 2, i medfør af EU-reglerne, jf. § 6, eller en opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, 9 i-9 n eller 9 p.«

Stk. 8.-10. ---

Stk. 8-12 bliver herefter stk. 11-15.

Stk. 11. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, kan ikke gives, såfremt ansøgning herom er indgivet samtidig med en ansøgning fra ansøgerens barn om opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 2, hvorpå der meddeles afslag efter stk. 19. Dette gælder dog ikke, hvis ansøgerens barn kan henvises til at tage ophold hos nærtstående familie i hjemlandet og hensynet til barnets tarv ikke taler derimod, eller hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, i øvrigt taler derimod.

4. I § 9, *stk. 11, 1. pkt.*, der bliver stk. 14, 1. pkt., ændres »stk. 19« til: »stk. 23«.

Stk. 12. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, litra e, kan, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun gives, såfremt den herboende person

1) ikke er idømt ubetinget straf af mindst 1 år og 6 måneders fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,

2) ikke er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13,

3) ikke har forfalden gæld til det offentlige, medmindre der er givet henstand med hensyn til tilbagebetalingen af gælden og gælden ikke overstiger 100.000 kr.,

4) ikke i de sidste 3 år forud for ansøgningen om opholdstilladelse har modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor,

5) har bestået Prøve i Dansk 1, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau og,

6) har været under uddannelse eller i ordinær beskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 3 år inden for de sidste 5 år forud for ansøgningen om opholdstilladelse, jf. § 11, stk. 3, nr. 8, og fortsat må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet eller være under uddannelse på tidspunktet, hvor opholdstilladelse vil kunne meddeles.

5. I § 9, *stk. 12, nr. 1*, der bliver stk. 15, nr. 1, ændres »1 år og 6 måneders« til: »6 måneders«.

6. I § 9, *stk. 12, nr. 2*, der bliver stk. 15, nr. 2, indsættes efter "kapitel 12 eller 13": "eller §§ 210, 216 og 222-224, § 225, jf. § 216, eller §§ 244-246".

7. I § 9, *stk. 12, nr. 4*, der bliver stk. 15, nr. 4, ændres »3 år« til: »4 år«.

8. I § 9, *stk. 12, nr. 5*, der bliver stk. 15, nr. 5, udgår »og«.

9. § 9, *stk. 12, nr. 6*, der bliver stk. 15, nr. 6, ophæves, og i stedet indsættes:

»6) har været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 3 år og 6 måneder inden for de seneste 4 år forud for ansøgningen om opholdstilladelse, og

7) fortsat må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på det tidspunkt, hvor opholdstilladelse vil kunne meddeles.«

10. I § 9 indsættes efter stk. 12, der bliver stk. 15, som nyt stykke:

»*Stk. 16.* Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, litra e, kan, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun gives, hvis den herboende person opfylder to af følgende betingelser:

1) Den herboende person har bestået en medborgerskabsprøve, jf. integrationslovens § 41 b, eller udvist aktivt medborgerskab her i landet gennem mindst 1 års deltagelse i bestyrelser, organisationer m.v.

2) Den herboende person har haft ordinær fuld-tidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 4 år inden for de seneste 4 år og 6 måneder forud for meddelelsen af opholdstilladelse.

3) Den herboende person har haft en årlig skattepligtig indkomst på gennemsnitligt 280.908,00 kr. de seneste 2 år forud for det tidspunkt, hvor opholdstilladelse vil kunne meddeles. Det angivne beløb er fastsat i 2018-niveau og reguleres fra og med 2019 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.«

Stk. 13. Er den herboende person meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter § 11, stk. 3, eller efter § 11, stk. 12 og 13 eller 16, anses betingelserne i stk. 12, nr. 1-6, for opfyldt.

Stk. 13-37 bliver herefter stk. 17-41.

11. I § 9, *stk. 13*, der bliver stk. 17, ændres »§ 11, stk. 3« til: »§ 11, stk. 3 og 4« og »stk. 12, nr. 1-6,« ændres til: »stk. 15, nr. 1-7, og stk. 16,«.

Stk. 14. Har den herboende person nået folkepensionsalderen eller fået tildelt førtidspension, anses betingelserne i stk. 12, nr. 6, for opfyldt. Hvis en herboende person over 18 år har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse på baggrund af et stærkt tilknytningsforhold til Danmark, anses betingelserne i stk. 12, nr. 6,

12. I § 9, *stk. 14, 1. og 2. pkt.*, der bliver stk. 18, 1. og 2. pkt., ændres »stk. 12, nr. 6,« til: »stk. 15, nr. 6 og 7, og stk. 16, nr. 2 og 3,«.

for opfyldt på tilsvarende vilkår, som den herboende efter § 11, stk. 13, ville kunne opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Stk. 15. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 2, kan, såfremt væsentlige hensyn taler derfor, betinges af, at den herboende person ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, i tiden indtil ansøgeren meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse. 1. pkt. omfatter dog ikke hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 2, kan endvidere, såfremt væsentlige hensyn taler derfor, betinges af, at den herboende person godtgør at råde over en selvstændig bolig af rimelig størrelse, jf. stk. 27.

Stk. 16.-17. ---

Stk. 18. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 2, kan ikke gives, såfremt dette åbenbart vil stride mod ansøgerens tarv, jf. stk. 28.

Stk. 19. ---

Stk. 20. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 3, skal, når opholdstilladelsen gives som led i et plejeforhold eller med henblik på ophold hos barnets nærmeste familie, betinges af, at den herboende person påtager sig at forsørge ansøgeren, og at den herboende person ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, i tiden indtil ansøgeren meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse. 1. pkt. omfatter dog ikke hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 3, skal, når opholdstilladelsen gives med henblik på ophold hos barnets nærmeste familie, endvidere betinges af, at den herboende person godtgør at råde over en selvstændig bolig af rimelig størrelse, jf. stk. 27.

13. I § 9, *stk. 15, 3. pkt.*, der bliver stk. 19, 3. pkt., ændres »stk. 27« til: »stk. 31«.

14. I § 9, *stk. 18*, der bliver stk. 22, ændres »stk. 28« til: »stk. 32«.

15. I § 9, *stk. 20, 3. pkt.*, der bliver stk. 24, 3. pkt., ændres »stk. 27« til: »stk. 31«.

Stk. 21.-22. ---

Stk. 23. Er en opholdstilladelse betinget af, at den herboende person har skullet stille økonomisk sikkerhed, jf. stk. 4, og ydes der senere ansøgeren hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, skal kommunalbestyrelsen tvangsinddrive det beløb, der er stillet til sikkerhed, som betaling for hjælpen. Stk. 22, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 24. ---

Stk. 25. Kommunalbestyrelsen afgiver efter anmodning fra Udlændingestyrelsen en udtalelse om, i hvilket omfang den herboende person eller ansøgeren inden for en i anmodningen nærmere angiven periode har modtaget hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, jf. stk. 5, stk. 15, 1. og 2. pkt., og stk. 20, 1. og 2. pkt.

Stk. 26. Kommunalbestyrelsen indberetter til Udlændingestyrelsen, hvis udlændingen eller den herboende person modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, og om omfanget af sådan hjælp, jf. stk. 5, stk. 15, 1. og 2. pkt., og stk. 20, 1. og 2. pkt. Kommunalbestyrelsens videregivelse af oplysninger efter 1. pkt. kan ske uden samtykke. 1. og 2. pkt. finder kun anvendelse, hvis opholdstilladelsen er betinget af, at udlændingen og den herboende person ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, jf. stk. 5, 1. og 2. pkt., og stk. 15, 1. pkt.

Stk. 27. Kommunalbestyrelsen afgiver efter anmodning fra Udlændingestyrelsen en udtalelse om den herboende persons boligforhold, herunder antallet af beboelsesrum og beboere i boligen. Kommunalbestyrelsen kan uden samtykke fra den herboende person til brug for sin udtalelse efter 1. pkt. samkøre Det Fælleskommunale Persondatasystem med Bygnings- og Boligregistret (BBR) med det formål at tilvejebringe oplysning om antallet af beboelsesrum i boligen og antallet af beboere, der er tilmeldt den på-

16. I § 9, *stk. 23, 2. pkt.*, der bliver stk. 27, 2. pkt., ændres »Stk. 22, 2. pkt.,« til: »Stk. 26, 2. pkt.,«.

17. I § 9, *stk. 25*, der bliver stk. 29, og § 9, *stk. 26, 1. pkt.*, der bliver stk. 30, 1. pkt., ændres »stk. 15, 1. og 2. pkt., og stk. 20, 1. og 2. pkt.« til: »stk. 19, 1. og 2. pkt., og stk. 24, 1. og 2. pkt.«

18. I § 9, *stk. 26, 3. pkt.*, der bliver stk. 30, 3. pkt., ændres »stk. 15, 1. pkt.« til: »stk. 19, 1. pkt.«

19. I § 9, *stk. 27, 3. pkt.*, der bliver stk. 31, 3. pkt., ændres »stk. 15, 2. pkt., og stk. 20, 2. pkt.,« til: »stk. 19, 2. pkt., og stk. 24, 2. pkt.,«.

gældende adresse. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter nærmere regler om, hvornår det kan anses for godtgjort, at den herboende person råder over en selvstændig bolig af rimelig størrelse, jf. stk. 6, stk. 15, 2. pkt., og stk. 20, 2. pkt., og om kommunalbestyrelsens udtalelse efter 1. pkt.

Stk. 28. Kommunalbestyrelsen afgiver efter anmodning fra Udlændingestyrelsen en udtalelse om, hvorvidt meddelelse af opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 2, åbenbart vil stride mod ansøgerens tarv, jf. stk. 18. Kommunalbestyrelsens udtalelse afgives uden samtykke fra den eller de personer, som udtalelsen angår.

Stk. 29. Det beløb, der er angivet i stk. 12, nr. 3, er fastsat i 2011-niveau og reguleres fra og med 2012 en gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Stk. 30. ---

Stk. 31. Kommunalbestyrelsen kan efter anmodning nedsætte den økonomiske sikkerhed efter stk. 4 med 20.000 kr., jf. dog stk. 34, når en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, inden for den frist, der er nævnt i stk. 30, har bestået danskprøven på A1-niveau, jf. stk. 30, eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.

20. I § 9, *stk. 28, 1. pkt.*, der bliver stk. 32, 1. pkt., ændres »stk. 18« til: »stk. 22«.

21. I § 9, *stk. 29*, der bliver stk. 33, ændres »stk. 12, nr. 3,« til: »stk. 15, nr. 3,«.

22. § 9, *stk. 31 og 32*, der bliver stk. 35 og 36, affattes således:

»*Stk. 35.* Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, skal, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derimod, betinges af, at udlændingen består en danskprøve på A2-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau, der er etableret af udlændinge- og integrationsministeren. Prøven skal være bestået senest 9 måneder fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregisteret eller, hvis udlændingen allerede har opholdstilladelse her i landet, fra meddelelsen af opholdstilladelsen efter stk. 1, nr. 1. Det påhviler udlændingen at fremlægge dokumentation herfor. Har udlændingen aflagt, men ikke bestået prøven inden 9 måneder, kan omprøve finde sted indtil 3 måneder efter udløbet af fristen på 9 måneder. Ved lovligt forfald suspenderes de nævnte frister efter ansøgning

herom med en periode svarende til varigheden af det lovlige forfald.

Stk. 36. Kommunalbestyrelsen kan efter anmodning nedsætte den økonomiske sikkerhed efter stk. 4 med 60.000 kr., jf. dog stk. 38, når en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, inden for den frist, der er nævnt i stk. 35, har bestået danskprøven på A2-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.«

Stk. 33. Kommunalbestyrelsen kan efter anmodning nedsætte den økonomiske sikkerhed efter stk. 4 med 10.000 kr., jf. dog stk. 34, når en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, har bestået en afsluttende prøve i dansk, jf. § 9 i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.

Stk. 34. Nedsættelse af den økonomiske sikkerhed efter stk. 31-33 kan alene ske i et sådant omfang, at den økonomiske sikkerhed udgør mindst 10.000 kr.

Stk. 35. Udlændingen skal ved tilmelding til danskprøven på A1-niveau, jf. stk. 30, og ved tilmelding til danskprøven på A2-niveau, jf. stk. 32, betale et gebyr på 2.400 kr. Hvis udlændingen ikke betaler gebyr, kan udlændingen ikke deltage i prøverne. 1. og 2. pkt. gælder ikke, hvis udlændingen er omfattet af EU-reglerne.

Stk. 36. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter regler om danskprøven på A1-niveau og danskprøven på A2-niveau, jf. stk. 30 og 32, herunder regler om lovligt forfald, hvornår prøverne anses for bestået, udpegning af prøveafholdere, betingelser for at deltage i prøverne, opkrævning af gebyr for at deltage i prøverne, prøvernes indhold og gennemførelse, klagemuligheder, klagefrister og prøver, der kan træde i stedet for danskprøven på A1-niveau og danskprøven på A2-niveau.

23. I § 9, *stk. 33*, der bliver *stk. 37*, ændres »10.000 kr.« til: »20.000 kr.«, og »stk. 34« ændres til: »stk. 38«.

24. I § 9, *stk. 34*, der bliver *stk. 38*, ændres »stk. 31-33« til: »stk. 36 og 37«, og »10.000 kr.« ændres til: »20.000 kr.«

25. I § 9, *stk. 35, 1. pkt.*, der bliver *stk. 39, 1. pkt.*, ændres »stk. 30« til: »stk. 34«, «stk. 32« ændres til: »stk. 35«, og »2.400 kr.« ændres til: »2.658,01 kr.«

26. I § 9, *stk. 36*, der bliver *stk. 40*, ændres »stk. 30 og 32« til: »stk. 34 og 35«.

Stk. 37. Beløbene, der er angivet i stk. 31-35, er fastsat i 2012-niveau og reguleres fra og med 2013 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Stk. 37. Beløbene, der er angivet i stk. 31-35, er fastsat i 2012-niveau og reguleres fra og med 2013 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

§ 9 c. Der kan efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed og, hvis udlændingen er under 18 år, hensynet til barnets tarv, taler derfor. Medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed og, hvis udlændingen er under 18 år, hensynet til barnets tarv, taler derimod, betinges opholdstilladelse efter 1. pkt. som følge af en familiemæssig tilknytning til en herboende person af, at de i § 9, stk. 2-20 og 30, nævnte betingelser er opfyldt. Bestemmelserne i § 9, stk. 22-29 og 31-37, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2.-7. ---

§ 9 h. Udlændingen skal senest samtidig med indgivelse af ansøgning, medmindre Danmarks internationale forpligtelser eller EU-reglerne kan tilsige andet, betale et gebyr for indgivelse af ansøgning om

1) opholdstilladelse efter § 9, stk. 1,

2 -16) ---

Stk. 2.-6. ---

Stk. 7. Hvis en ansøgning, der er omfattet af stk. 1, afvises på andet grundlag end manglende gebyrbetaling, jf. § 9, stk. 21, § 9 a, stk. 5-7, § 9 c, stk. 6, § 9 f, stk. 9, § 9 g, stk. 3 og 4, § 9 i, stk. 3 og 4, § 9 j, stk. 2 og 3, § 9 k, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, § 9 m, stk. 6 og 7, § 9 n, stk. 2 og 3, § 11, stk. 10, § 47 b og regler udstedt

27. I § 9, *stk. 37*, der bliver *stk. 41*, ændres »stk. 31-35« til: »stk. 36-39«, »2012-niveau« ændres til: »2018-niveau«, og »2013« ændres til: »2019«.

28. I § 9 c, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »§ 9, stk. 2-20 og 30,« til: »§ 9, stk. 2-24, 34 og 35,«.

29. I § 9 c, *stk. 1, 3. pkt.*, ændres »§ 9, stk. 22-29 og 31-37,« til: »§ 9, stk. 26-33 og 36-41,«.

30. I § 9 h, *stk. 7*, ændres »§ 9, stk. 21,« til: »§ 9, stk. 25,«.

i medfør af § 9 g, stk. 1 og 2, skal gebyret tilbagebetales fratrukket et beløb på 750 kr.

§ 9 m. Der kan, hvis væsentlige erhvervs- eller beskæftigelsesmæssige hensyn taler derfor, efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, som har familiemæssig tilknytning til en udlænding med tidsbegrænset eller tidsubegrænset opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 1-12, stk. 3 eller 11, eller § 9 p, stk. 1, 1. pkt.

Stk. 2. ---

Stk. 3. § 9, stk. 9, finder tilsvarende anvendelse for ansøgninger om opholdstilladelse efter stk. 1 og 2.

Stk. 4.-8. ---

§ 9 n. Der kan efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, som har familiemæssig tilknytning til en udlænding med tidsbegrænset eller tidsubegrænset opholdstilladelse efter § 9 i eller § 9 k, når hensynet til sidstnævnte udlændings ophold her i landet tilsiger det. § 9, stk. 9, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2.-4. ---

§ 17. En opholdstilladelse bortfalder, når udlændingen opgiver sin bopæl i Danmark. Tilladelsen bortfalder endvidere, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end 6 på hinanden følgende måneder. Er udlændingen meddelt opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold, og har udlændingen lovligt boet mere end 2 år her i landet, bortfalder opholdstilladelsen dog først, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end 12 på hinanden følgende måneder. I de nævnte tidsrum medregnes ikke fravær på grund af værnepligt eller tjeneste, der træder i stedet herfor.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Det kan dog efter ansøgning bestemmes, at en opholdstilladelse ikke skal anses for bortfaldet i de i stk. 1 og 2 nævnte tilfælde. An-

31. I § 9 m, stk. 3, ændres »§ 9, stk. 9,« til: »§ 9, stk. 12,«.

32. I § 9 n, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 9, stk. 9,« til: »§ 9, stk. 12,«.

ses en mindreårig udlændings opholdstilladelse for bortfaldet, skal Udlændingestyrelsen i forbindelse med afgørelsen vurdere, om udlændingen kan meddeles ny opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 2, jf. § 9, stk. 17, § 9 c, stk. 1, jf. § 9, stk. 17, eller § 9 c, stk. 1.

Stk. 4.-5. ---

§ 19. En tidsbegrænset opholdstilladelse kan inddrages:

1-3)

4) Når opholdstilladelsen er betinget af, at udlændingen eller den herboende person ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, jf. § 9, stk. 5, 2. og 3. pkt., stk. 15, 1. og 2. pkt., og stk. 20, 1. og 2. pkt., og udlændingen eller den herboende person modtager sådan hjælp.

5) ---

6) Når opholdstilladelsen er betinget af, at en herboende person godtgør at råde over en selvstændig bolig af rimelig størrelse, jf. § 9, stk. 6, stk. 15, 3. pkt., og stk. 20, 3. pkt., og den herboende person ikke længere kan godtgøre dette. Bestemmelserne i § 9, stk. 27, finder tilsvarende anvendelse.

7) Når opholdstilladelsen ikke er betinget af, at en herboende person godtgør at råde over en selvstændig bolig af rimelig størrelse, fordi særlige grunde taler derimod, jf. § 9, stk. 6, stk. 15, 3. pkt., og stk. 20, 3. pkt., og disse særlige grunde ikke længere foreligger, og den herboende person ikke kan godtgøre at råde over en selvstændig bolig af rimelig størrelse. Bestemmelserne i § 9, stk. 27, finder tilsvarende anvendelse.

33. To steder i § 17, stk. 3, 2. pkt., ændres »§ 9, stk. 17,« til: »§ 9, stk. 21,«.

37. I § 19, stk. 1, indsættes efter nr. 7 som nye numre:

»8) Når opholdstilladelsen er betinget af, at udlændingen og den herboende person ikke flytter til en bolig i et boligområde, der er omfattet af den gældende bekendtgørelse om boligkravslisten for ægtefællesammenføring, jf. § 9, stk. 6, nr. 3, og udlændingen og den herboende person flytter til en bolig i et sådant område.

9) Når opholdstilladelsen ikke er betinget af, at udlændingen og den herboende person ikke flytter til en bolig i et boligområde, der er omfattet

af den gældende bekendtgørelse om boligkravslisten for ægtefællesammenføring, fordi særlige grunde taler derimod, jf. § 9, stk. 6, nr. 3, og disse særlige grunde ikke længere foreligger, og udlændingen og den herboende person flytter til en bolig i et boligområde omfattet af den gældende bekendtgørelse om boligkravslisten for ægtefællesammenføring, jf. § 9, stk. 6, nr. 3.«

Nr. 8-14 bliver herefter nr. 10-16.

8-12)---

13) Når opholdstilladelsen er betinget af, at udlændingen består en danskprøve, jf. § 9, stk. 30, og udlændingen ikke har bestået prøven inden for de frister, der er nævnt i § 9, stk. 30.

38. To steder i § 19, stk. 1, nr. 13, der bliver stk. 1, nr. 15, ændres »§ 9, stk. 30« til: »§ 9, stk. 34 og 35«.

14) ---

Stk. 2.- 12. ---

§ 33. Afslag på en ansøgning om opholdstilladelse eller på en ansøgning om forlængelse af opholdstilladelse, beslutning om inddragelse af opholdstilladelse, afslag på en ansøgning om udstedelse af et registreringsbevis eller opholdskort, jf. § 6, beslutning om inddragelse af et registreringsbevis eller opholdskort, jf. § 6, beslutning om udvisning efter §§ 25, 25 a eller 25 b og beslutning om udsendelse efter § 27 b skal indeholde en frist for udrejse. Afgørelsen skal endvidere indeholde oplysning om reglerne i stk. 3, 1., 3. og 4. pkt.

Stk. 2.-4. ---

Stk. 5. Ansøgning om opholdstilladelse, som tildeles indgivet her i landet, jf. § 9, stk. 21, § 9 a, stk. 5-7, § 9 c, stk. 6, § 9 f, stk. 9, § 9 i, stk. 3 og 4, § 9 j, stk. 2 og 3, § 9 k, stk. 2 og 3, § 9 l, stk. 2 og 3, § 9 m, 6 og 7, § 9 n, stk. 2 og 3, og

39. I § 33, stk. 5, ændres »§ 9, stk. 21,« til: »§ 9, stk. 25,«.

§ 9 p, stk. 2 og 3, og ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 d tillægges opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen.

Stk. 6.-15. ---

§ 40 d. I forbindelse med at en udlænding skal aflægge de prøver, der er nævnt i § 9, stk. 30 og 32, kan prøveafholder uden udlændingens samtykke fra Udlændinge- og Integrationsministeriets personregister over udlændinge indhente oplysninger om udlændingens

40. I § 40 d ændres »§ 9, stk. 30 og 32,« til: »§ 9, stk. 34 og 35,«.

1) navn,

2) køn,

3) fødselsdato,

4) nationalitet,

5) pasnummer eller nummer på anden rejselegitimation og

6) fotografi.

§ 44 a. Udlændingestyrelsen, Styrelsen for International Rekruttering og Integration og Statsforvaltningen videregiver uden udlændingens samtykke til kommunalbestyrelsen for den kommune, hvor udlændingen bor eller opholder sig, eller hvortil udlændingen visiteres, jf. integrationslovens § 10, stk. 1, eller flytter fra udlandet, oplysninger om,

1) at udlændingen er meddelt registreringsbevis eller opholdskort i medfør af EU-reglerne, jf. § 6, eller opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, 9 i-9 n eller 9 p eller er fritaget for opholdstilladelse efter § 5, stk. 2,

2-4) ---

Stk. 2.-4. ---

Stk. 5. Udlændinge- og Integrationsministeriet, Udlændingestyrelsen, Styrelsen for Internatio-

41. I § 44 a, stk. 5, ændres »§ 9, stk. 23,« til: »§ 9, stk. 27,«.

nal Rekruttering og Integration, kommunalbestyrelsen, Statsforvaltningen, restanceinddrivesmyndigheden, jf. § 9, stk. 23, politiet og Udlændingenævnet kan uden samtykke indhente de oplysninger i indkomstregisteret, som er nødvendige for udførelsen af myndighedens virksomhed eller påkrævet for en afgørelse, som myndigheden skal træffe efter udlændingeloven.

Stk. 6.-12. ---

§ 46. Afgørelser efter denne lov træffes med de undtagelser, der fremgår af stk. 2-4, og af § 4 d, stk. 3 og 4, § 9, stk. 22, 23 og 31-33, §§ 46 a-49, § 50, § 50 a, § 51, stk. 2, 2. pkt., § 56 a, stk. 1-4, § 58 i og § 58 j, jf. dog § 58 d, 2. pkt., af Udlændingestyrelsen.

Stk. 2.-6. ---

§ 46 a. Udlændingestyrelsens afgørelser kan bortset fra afgørelser om afvisning truffet efter regler udstedt i medfør af § 9 g, stk. 1, 2. pkt., samt de afgørelser, der er nævnt i § 9 g, stk. 3, § 9 h, stk. 8, 1. pkt., § 9 h, stk. 9, 1. pkt., jf. stk. 5, 1. pkt., jf. stk. 1, § 11, stk. 10, § 29 c, stk. 1, § 32 a, § 33, § 42 a, stk. 7, 3. pkt., § 42 a, stk. 8, 1. og 2. pkt., og stk. 10, § 42 b, stk. 1, 3 og 7-9, § 42 d, stk. 2, § 46 e, § 52 b, stk. 1 og 3, § 53 a og § 53 b, påklages til udlændinge- og integrationsministeren. Udlændingestyrelsens afgørelser efter § 42 k og § 42 l kan ikke påklages, for så vidt angår boligens geografiske placering. Udlændingestyrelsens afgørelser i sager om klager over anvendelse af reglerne i kapitel 9 a kan ikke påklages til udlændinge- og integrationsministeren.

Stk. 2.-8. ---

Stk. 9. Styrelsen for International Rekruttering og Integrations afgørelse om varsel, jf. § 19, stk. 1, nr. 12, 2. pkt., kan ikke påklages.

42. I § 46, *stk. 1*, ændres »§ 9, stk. 22, 23 og 31-33,« til: »§ 9, stk. 26, 27, 36 og 37,«.

43. I § 46 a, *stk. 9*, ændres »§ 19, stk. 1, nr. 12, 2. pkt.,« til: »§ 19, stk. 1, nr. 14, 2. pkt.,«.

§ 48 f. Udlændingestyrelsen bedømmer, om en udlænding har bestået danskprøven på A1-niveau og danskprøven på A2-niveau, jf. § 9, stk. 30 og 32. Udlændingestyrelsens bedømmelse af, om en udlænding har bestået prøverne, kan påklages til Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestilling. Klagen skal indgives til Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestilling, senest 7 dage efter at resultatet af bedømmelsen er meddelt den pågældende udlænding. Klager, der indgives senere, afvises.

§ 48 g. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter § 9, stk. 31-33, kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

§ 52 b. For Udlændingenævnet kan indbringes klager over følgende afgørelser, som Udlændingestyrelsen har truffet:

1-2) ---

3) Afslag på ansøgninger om forlængelse af opholdstilladelse meddelt efter § 9, § 9 c, stk. 1, § 9 d, § 9 e og § 9 f, jf. nr. 1 og 2, herunder afgørelser om lovligt forfald, jf. § 9, stk. 30,, afgørelser om fritagelse og lovligt forfald, jf. § 9 f, stk. 6, og afgørelser om inddragelse af sådanne opholdstilladelser, jf. § 11, stk. 2, og § 19.³⁷⁾

4) ---

5) Afgørelser om afvisning af ansøgninger om opholdstilladelse efter § 9, stk. 21, § 9 c, stk. 6, og § 9 f, stk. 9, jf. nr. 1 og 2, samt afgørelser om afvisning af en ansøgning om opholdstilladelse, jf. § 47 b.

6-8)

9) Afgørelser om lovligt forfald, jf. § 9, stk. 32.

10-17) ---

Stk. 2.- 7. ---

44. I § 48 f, 1. pkt., ændres »§ 9, stk. 30 og 32,« til: »§ 9, stk. 34 og 35,«.

45. I § 48 g ændres »§ 9, stk. 31-33,« til: »§ 9, stk. 36 og 37,«.

46. I § 52 b, stk. 1, nr. 3, ændres »§ 9, stk. 30,« til: »§ 9, stk. 34 og 35,«.

47. I § 52 b, stk. 1, nr. 5, ændres »§ 9, stk. 21,« til: »§ 9, stk. 25,«.

Nr. 10-17 bliver herefter nr. 9-16.

48. § 52 b, stk. 1, nr. 9, ophæves.